

วารสาร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 63

ISSN 2465 – 549X

SAU JOURNAL

OF SOCIAL SCIENCES & HUMANITIES

SAUJOURNALSSH.SAU.AC.TH

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

SAU Journal of Social Sciences and Humanities

เจ้าของ

มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

วัตถุประสงค์

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ เป็นวารสารทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม สนับสนุน และเผยแพร่บทความวิจัย และบทความวิชาการของนักวิจัย คณาจารย์ นักศึกษา นักวิชาการ และผู้สนใจทั่วไปในสาขารัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การจัดการ บริหารธุรกิจ รวมถึงสหวิทยาการ อื่นๆ

นโยบายการตีพิมพ์

1. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์รับบทความวิจัย หรือบทความวิชาการ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษจากผู้นิพนธ์ภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
2. บทความที่จะได้รับการพิจารณาต้องเขียนตามรูปแบบที่วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์กำหนด
3. บทความที่ตีพิมพ์ต้องเป็นบทความที่ยังไม่เคยได้รับการตีพิมพ์มาก่อน หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากวารสารอื่นๆ หากตรวจสอบพบว่าผู้นิพนธ์ส่งหรือตีพิมพ์บทความในที่อื่นๆ กองบรรณาธิการจะระงับการตีพิมพ์และไม่คืนค่าลงทะเบียนในการตีพิมพ์ทุกกรณี
4. บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ต้องผ่านกระบวนการพิจารณาล้างกล่องคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 2 ท่านในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind pre-reviewed)

5. บทความที่นำเสนอต้องไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

6. บทความไม่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เขียนไม่แก้ไขบทความตามระยะเวลาที่กำหนด
กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ในการปฏิเสธการตีพิมพ์และไม่คืนค่าลงทะเบียยน

คณะที่ปรึกษา

อาจารย์ ดร.ฉันทวุฒิ พิษผล	อธิการบดี
รองศาสตราจารย์ ดร.วีระพันธ์ ตัวทองสุข	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิจัย
อาจารย์ พันธ์ พุทธานุกรณ์	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ
อาจารย์ นภาพันท์ สุวรรณโชติเนตร	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
อาจารย์ ดร.ภาวิธ รุจาฉันท	รองคณบดีฝ่ายกิจการพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย

บรรณาธิการ

อาจารย์ ดร.พณิธร จิรายุส	มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
--------------------------	--------------------------

กองบรรณาธิการภายใน มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยอร์ช เสมอมิตร	มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธเนศ เวศร์ภาดา	มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
อาจารย์ ดร.ฉัตรพล มณีกุล	มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

กองบรรณาธิการภายนอก

อาจารย์ ดร.เพ็ญศรี บางบอน	สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก
ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศาสตราจารย์ดิน ปรัชญพฤษ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี สังข์ศรี	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ศาสตราจารย์เกียรติคุณเสนาะ ตีเียว	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ศาสตราจารย์ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
รองศาสตราจารย์ ดร.อำพล บุตตาสาร	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกาญจน์ วิชาวนาติ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภ พัฒนพงศ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระเจ้าเกล้าพระนครเหนือ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ อิงอาจ	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
รองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรประภา อารีราษฎร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดุลย์ ทานาราช	วิทยาลัยนครราชสีมา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณกร วรากุลรักษ์	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กันยาวิทย์ เมธีราพันธ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภิญญดา รื่นสุข	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
อาจารย์ ดร.เสาวภาคย์ แผลมเพ็ชร	มหาวิทยาลัยเกริก
อาจารย์ ดร.สุธาสินี วิทยาภรณ์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
อาจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ นิลคำ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ฝ่ายจัดการและธุรการ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

จัดพิมพ์โดย

มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ถนนเพชรเกษม เขตหนองแขม กรุงเทพฯ 10160

ที่ติดต่อ

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

ถนนเพชรเกษม เขตหนองแขม กรุงเทพฯ 10160

โทร : 02-807-4500-27 ต่อ 323

E-mail: saujournalssh@sau.ac.th

การเผยแพร่

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ กำหนดออก ปีละ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม-มิถุนายน ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม ของทุกปี

บทความหรือข้อคิดเห็นในวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

เป็นทรัพย์สินส่วนตัวของผู้เขียน ไม่ถือเป็นความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ มีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่ ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ นักวิจัยนักวิชาการและนิสิตนักศึกษา ตลอดจนผู้สนใจทั่วไปได้มีโอกาสนำผลงาน วิชาการและงานวิจัยในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อีกทั้งแขนงวิชาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระพุทธศาสนา รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การจัดการ บริหารธุรกิจ พัฒนาสังคมและการศึกษา วารสารฉบับนี้เป็นปีที่ 4 ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม 2563 ซึ่งในอนาคตอันใกล้วารสารฉบับนี้จะนำเสนอ เข้าสู่ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย(TCI) ในเดือนกุมภาพันธ์ 2564 เพื่อขอรับการประเมินเข้าสู่ฐาน TCI. กองบรรณาธิการจึงได้ให้ความสำคัญในการจัดการวารสาร ตั้งแต่การคัดเลือกบทความ การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินบทความ ให้ตรงกับสาขาของบทความแต่ละบทความ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาการ อีกทั้งยัง คำนึงถึงเกณฑ์คุณภาพ TCI. เพื่อให้วารสารฉบับนี้ได้คุณภาพมาตรฐานสากล

สำหรับวารสารฉบับนี้ มีบทความทางด้านสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีจำนวนบทความ ทั้งสิ้น 7 บทความ ดังปรากฏในหน้าสารบัญของวารสารฯ กองบรรณาธิการ ขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ภายในและภายนอกที่กรุณาให้เกียรติ และให้ข้อเสนอแนะจนทำให้วารสารฉบับนี้ดำเนินการไปด้วยดีและส่งเข้า TCI. ได้ทันเวลา อีกทั้งขอขอบพระคุณท่านผู้บริหารมหาวิทยาลัย อาทิเช่น อธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิจัย ที่ได้ สนับสนุนทุนในการดำเนินการให้วารสารเสร็จลุล่วงไปด้วยดี สุดท้ายขอขอบคุณทีมงานกองบรรณาธิการ และ นักวิจัย นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ส่งบทความเข้ามาตีพิมพ์ และยินดีที่จะรับบทความของท่านในโอกาสต่อไป

ดร.พุมิธร จิรายุส

บรรณาธิการ

สารบัญ

บทความ	หน้า
การศึกษาความรู้ ความเข้าใจ ของผู้เสียภาษีอากรที่มีผลต่อทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของ สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 13 (เขตคลองเตย) Study of the taxpayers' understanding of Personal Income Tax that affects their perspective in tax payment of the Bangkok Revenue Department Area 13 (Klong Toei District) วิภาดา สุขสวัสดิ์	1
ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี Factors Affecting the Implementation of Old-Aged Allowances of Muang Pathumthani Province เอนก ศรีนันท์, นิเทศ ตินณะกุล	8
ตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร Business Marketing Model of Premium Mattress in Bangkok Metropolitan ประเทือง พงษาชัย, ธนากร ธนาธารชูโชติ, แสงวงศ์ เสวตวัฒนา	27
รูปแบบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุในพื้นที่เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร Model of participation in social activities of the elderly in Bangkapi area Bangkok น้ำเพชร อ่ำจิว	39
แรงจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง Factors Affecting the Performance of the Supporting –Line Personnel in Department of Highways, Ministry of Transport จิรนันท์ แสงวงการ	46

สารบัญ

บทความ

หน้า

กระบวนทัศน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนนิชารัฐศาสตร์ในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐมParadigm of the Development of Teaching and Politics in the 21 st Century Graduate Level : a Case study of Mahamkut Buddhist University Nakhon Pathom ชวลิต ไหลรินทร์	57
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัด สระบุรี Influence Factors to the Success of the Local Development Plan on Saraburi Municipality, Mueang Saraburi District, Saraburi provinces	64

การศึกษาความรู้ ความเข้าใจ ของผู้เสียภาษีอากรที่มีผลต่อทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคล
ธรรมดาของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 13 (เขตคลองเตย)

Study of the taxpayers' understanding of Personal Income Tax that affects
their perspective in tax payment of the Bangkok Revenue Department Area
13 (Klong Toei District)

วิภาดา สุขสวัสดิ์¹ (Wipada Suksawad)

¹บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม (Siam University)

E-mail: Suksawad.w@gmail.com

Received September 10, 2020 & Revise December 10, 2020 & Accepted December 24, 2020

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กับทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 13 (เขตคลองเตย) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวนี้ ที่เป็นผู้มีเงินได้ถึงเกณฑ์ที่จะต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภงด.90 , 91) จำนวน 400 คน โดยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย t-Test F-Test ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจ ในกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในระดับปานกลาง มีทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและด้านพฤติกรรมในระดับดี 1) เพศ อายุ อาชีพ ประสบการณ์ในการคำนวณภาษีที่ต่างกัน มีผลต่อทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ต่างกัน 2) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจในกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในระดับปานกลาง 3) ค่าลดหย่อน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติด้านความคิดและทัศนคติด้านพฤติกรรม และส่วนของรายได้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติด้านความรู้สึก ต่อเมื่อพิจารณาในภาพรวมความเข้าใจในกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กับทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้เสียภาษี

คำสำคัญ : ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา, ค่าลดหย่อน, รายได้

Abstract

This research article aims to compare personal factors. Relationship between knowledge and understanding about personal income tax and personal income tax attitudes of the Bangkok Area Revenue Office 13 (Klong Toey District). The samples used in this research were people in this area. Who has money up to the threshold that will have to pay personal income tax (PND. 90, 91) of 400 people by a survey research. The research instruments were questionnaires and data analyzed by using software packages for social science research. The statistics used for data analysis were percentage, mean, t-Test and F-Test. The findings show The sample group had a moderate level of knowledge and understanding of personal income

tax law. Have a good level of personal income tax attitude and behavior. 1) Sex, Age, Occupation, Personal Income Tax calculation are the factors that influence Personal Income Tax payment perspective. 2) Majority of the sample has their Personal Income Tax understanding in the middle level. 3) Deductible Tax Expense has an effect on the view and behavior of the sample, while the level of taxable income has an effect when relating between the understanding and the perspective of Personal Income Tax payment.

Glossary: Personal Income Tax Deductible Expense Income

1. บทนำ

ภาวะของประเทศไทยในปัจจุบันประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ด้านความมั่นคง ด้านการศึกษา ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น อีกทั้งประเทศไทยกำลังจะเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบด้านการลงทุน การจ้างแรงงาน ซึ่งรัฐบาลต้องการปัจจัยในการบริหาร ได้แก่ เงินทุน คน เครื่องจักร วัตถุดิบ การตลาด การบริหารจัดการ เทคโนโลยีสารสนเทศ และจริยธรรม มาใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ซึ่งรัฐบาลมีความจำเป็นต้องหาเงินทุน เพื่อนำมาใช้เป็นงบประมาณในการแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ จากแหล่งรายรับของรัฐบาล 2 แหล่ง แหล่งแรก คือ รายได้ของรัฐบาล ได้แก่ ภาษีอากร โดยรัฐจัดเก็บจากผู้มีรายได้ เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ อากรแสตมป์ ภาษีศุลกากร ภาษีสรรพสามิต รายได้จากการขายสิ่งของและบริการ รายได้จากทรัพย์สิน เช่น รายได้จากรัฐวิสาหกิจและเงินปันผลจากการที่รัฐเข้าไปถือหุ้น แหล่งที่สอง คือ เงินกู้ยืม ซึ่งรัฐบาลกู้ยืมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ออกตั๋วเงินคลัง พันธบัตร หรือสัญญาเงินกู้ยืม ภาษีอากรจึงมีความสำคัญ เนื่องจากเป็นแหล่งรายได้หลักของรัฐบาล ซึ่งมีหน่วยงานหลักในการจัดเก็บภาษีอากรสังกัดกระทรวงการคลัง ได้แก่ กรมสรรพากร กรมศุลกากร กรมสรรพสามิต โดยกรมสรรพากรเป็นหน่วยงานจัดเก็บภาษีจากบุคคลที่มีเงินได้ และเป็นหน่วยงานที่มีการจัดเก็บภาษีสูงสุด เนื่องจากกรมศุลกากร ซึ่งเป็นหน่วยงานจัดเก็บภาษีศุลกากรจากการนำเข้าและส่งออก ได้รับผลกระทบจากการทำเขตการค้าเสรีระดับทวีภาคกับประเทศต่าง ๆ ทำให้กำแพงภาษีลดลง ทำให้จัดเก็บภาษีศุลกากรได้น้อยลง และในส่วนของกรมสรรพสามิต จัดเก็บภาษีสรรพสามิตได้น้อย เนื่องจากเป็นการจัดเก็บเฉพาะกลุ่มสินค้าฟุ่มเฟือย ทำให้กรมสรรพากรเป็นหน่วยงานที่จัดเก็บภาษีสูงสุด ดังนั้นกรมสรรพากรจึงต้องหามาตรการ และจัดเก็บภาษีอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำเงินทุนมาพัฒนาประเทศ จากการพิจารณาข้อมูลรายได้ของรัฐบาลในปี 2560 จะเห็นได้ว่ากรมสรรพากรเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการจัดเก็บภาษีอากรได้เป็นสัดส่วนที่สูงที่สุดใน 3 หน่วยงานดังกล่าว รวมถึงหน่วยราชการอื่น โดยในปีงบประมาณ 2560 กรมสรรพากรจัดเก็บ รายได้คิดเป็นร้อยละ 57 ของรายได้รวมของรัฐบาล จึงเห็นได้ว่ารายได้ภาษีอากรที่ กรมสรรพากรจัดเก็บ เป็นภาษีที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นอย่างมาก (พิศมัย หมอยาดี, 2557)

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เป็นภาษีทางตรงที่มีความสำคัญ เนื่องจากจัดเก็บจากบุคคลธรรมดาซึ่งมีเงินได้ตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร และเป็นการจัดเก็บภาษีในอัตราก้าวหน้ามีรายได้มากก็จะมีภาระภาษีมากไปด้วย โดยฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เรียกว่า เงินได้สุทธิคำนวณจากการนำเงินได้พึงประเมินตลอดทั้งปีภาษีหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนต่าง ๆ ตามกฎหมาย (ประมวลรัษฎากร) เป็นเงินได้สุทธิจากนั้นจึงนำไปคำนวณภาษีตามอัตราก้าวหน้าและวิธีการที่กฎหมายกำหนด ซึ่งผู้มีเงินได้มีหน้าที่ยื่นแบบ

แสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประเมินตนเอง (แบบ ภ.ง.ด.90 และแบบ ภ.ง.ด.91) ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา ภายในวันที่ 31 มีนาคม ของปีถัดไปจากที่มีเงินได้เกิดขึ้น นอกจากนี้กฎหมายยังกำหนดให้ผู้มีเงินได้ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีในกรณีที่มีเงินได้พึงประเมิน ม. 40(5) – (8) หรือกำหนดให้ผู้จ่ายเงินได้ทำการหักภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย นำส่งต่อกรมสรรพากร ซึ่งภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย ถือเป็นเครดิตภาษีในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตอนสิ้นปี และหากมีเครดิตภาษีสูงกว่าภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ต้องชำระ บุคคลนั้นจะได้รับเงินภาษีคืน ซึ่งกรมสรรพากรมีนโยบายกำกับดูแลผู้เสียภาษีโดยวิธีใกล้ชิดและเป็นปัจจุบัน เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีในการเสียภาษี เพื่อเป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการเก็บภาษี โดยแนวโน้มของการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามียอดจัดเก็บที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี

ถึงแม้ว่ากรมสรรพากร จะมีนโยบายประชาสัมพันธ์ รมณรงค์ให้ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีความรู้ ความเข้าใจในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เช่น การนำคู่มือแนะนำการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้กับผู้เสียภาษี การแนะนำการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบอินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์ของกรมสรรพากร การจัดสัมมนาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้กับผู้เสียภาษี การเปิดบริการแนะนำการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านทางโทรศัพท์ (Call Center) และ Web Chat เป็นต้น แต่ก็ยังมีผู้เสียภาษีอากรจำนวนมากที่ยังคงยื่นแบบแสดงรายการไม่ถูกต้อง ซึ่งอาจเกิดจากมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขของกฎหมายภาษีในแต่ละปี และทัศนคติของผู้เสียภาษีอากร

การวิจัยเรื่องความรู้ ความเข้าใจของผู้เสียภาษีอากรที่มีผลต่อทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 13 (คลองเตย) ด้านการแสดงรายได้ ค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน การคำนวณภาษี เพื่อต้องการทราบถึงความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติของผู้เสียภาษีอากร ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการบริหารการจัดการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 13 (เขตคลองเตย) จะเป็นข้อมูลสำคัญที่ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาหรือวางนโยบายในการบริหารจัดการภาษี

2.วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เสียภาษีที่มีต่อทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 13 (เขตคลองเตย)
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 13 (เขตคลองเตย)

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพและประสบการณ์การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่มีผลต่อทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 13 (เขตคลองเตย)
2. ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 13 (เขตคลองเตย)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ, อายุ, สถานภาพ, ระดับการศึกษา, รายได้ต่อเดือน, อาชีพ, ประสบการณ์การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา) ความรู้ความเข้าใจในกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (การแสดงรายได้, การแสดงค่าใช้จ่าย, การแสดงค่าลดหย่อน, การแสดงการคำนวณภาษี)

ตัวแปรตาม คือ ทักษะการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ทัศนคติด้านความคิด ด้านความรู้ ด้านพฤติกรรม) ซึ่งสิ่งที่เกี่ยวข้องและอาจเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือ ทักษะต่อการเสียภาษีอันเกิดจากความรู้ ความเชื่อ ความรู้สึกและแนวโน้มของการกระทำที่มีต่องานซึ่งมีผลต่อระดับการกระทำของบุคคล (สิริอร วิชาวุธ, 2544) ความรู้สึกเหล่านี้เป็นแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งต่อการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

3.การทบทวนวรรณกรรม

ประมวลรัษฎากร เป็นชื่อกฎหมายภาษีฉบับหนึ่งที่รวมภาษีอากรไว้ 4 ประเภท ได้แก่ ภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ โดยภาษีอากรดังกล่าว มีกรมสรรพากรเป็นผู้ควบคุมดูแลในการจัดเก็บ ในการจัดเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรนั้น มีลักษณะเป็นการบังคับให้จ่าย ผู้เสียภาษีไม่สามารถเลือกจ่ายตามความสมัครใจของตนเองได้ เนื่องจากประมวลรัษฎากรนั้นมีหลักเกณฑ์และวิธีการที่แน่นอน บ่งชี้ว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษี คือ ใคร และเสียภาษีประเภทใด มีจำนวนเท่าไร (กรมสรรพากร, 2558) ซึ่งในทางปฏิบัติ ผู้เสีย ภาษีจำนวนมากพยายามที่จะเสียภาษีให้น้อยที่สุด หรือเลือกที่จะไม่เสียภาษีโดยการหลีกเลี่ยง ภาษี อาจเป็นเพราะผู้เสียภาษีมีความรู้สึกว่าการที่จะต้องจ่ายภาษีนั่น เป็นการเสีย ผลประโยชน์ของตนเองโดยไม่จำเป็น และผู้เสียภาษีไม่เห็นถึงประโยชน์หรือความคุ้มค่าที่จะ ได้รับ แต่ไม่ได้คำนึงว่าหากชำระ ภาษีไม่ครบถ้วนนั้น จะได้รับความเสียหายมากกว่าที่คิด เพราะ เมื่อรัฐบาลจำเป็นต้องใช้เงินจำนวนมากในการพัฒนาประเทศ และการหารายได้ในทางภาษี อากรไม่พอเพียง รัฐบาลจำเป็นต้องจัดสรรเงินอุดหนุน การกู้เงินมาใช้ การก่อหนี้ และการมีหนี้สาธารณะจำนวนมาก ย่อมก่อให้เกิดปัญหาแก่รัฐบาลและประชาชนในอนาคต และต่ออำนาจซื้อของเงินในมือประชาชน

4.วิธีดำเนินงานวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่มีคำถามชนิดปลายปิด การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้ ศึกษาเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวคิดในการวิจัยและนิยามตัวแปร สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตัวแปร นำแบบสอบถามที่มีการปรับปรุงและแก้ไขสมบูรณ์แล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ผล หลังจากรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาดำเนินการ ดังนี้ การตรวจสอบข้อมูล ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามและทำการแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS

สถิติที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS วิเคราะห์โดยใช้สถิติ ดังนี้ ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูลในส่วนของปัจจัยส่วน

บุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายความรู้ ความเข้าใจของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีต่อการคำนวณภาษีเงินได้ ค่าสถิติ t-test ใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ 2 กลุ่ม ซึ่งตัวแปรที่ใช้ทดสอบ คือ เพศ สถานภาพ และประสบการณ์ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ค่าสถิติ F-test (One – Way ANOVA) ใช้ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มขึ้นไป พร้อมทดสอบหาความแตกต่างรายคู่

5.ผลการวิจัย

ทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจำแนกตามเพศโดยรวมเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทัศนคติด้านความรู้สึกละทัศนคติด้านพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นกัน ทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจำแนกตามอายุโดยรวมเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทัศนคติด้านความรู้สึกละทัศนคติด้านพฤติกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นกัน ทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจำแนกตามสถานภาพโดยรวมเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทัศนคติด้านความรู้สึกละทัศนคติด้านพฤติกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นกัน ทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจำแนกตามระดับการศึกษาโดยรวมเฉลี่ยและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจำแนกตามรายได้ต่อเดือนโดยรวมเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทัศนคติด้านความคิดแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นกัน ทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจำแนกตามอาชีพโดยรวมเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทัศนคติด้านความรู้สึกละทัศนคติด้านพฤติกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นกัน ทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจำแนกตามประสบการณ์คำนวณภาษีโดยรวมเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทัศนคติด้านความรู้สึกละทัศนคติด้านพฤติกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นกัน

สรุปผลการวิจัยผลการสำรวจแบบสอบถามแบบทดสอบการวัดระดับความรู้ ความเข้าใจในกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดานั้นพบว่า โดยรวมมีความรู้ ความเข้าใจในกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้เสียภาษีกับปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

6.อภิปรายผล

การศึกษาความรู้ ความเข้าใจในกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจในระดับปานกลาง เนื่องจากโดยส่วนใหญ่มีอายุ 31 – 40 ปี และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประกอบกับส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์คำนวณภาษี แต่เนื่องจากกฎหมายภาษีมีการเปลี่ยนแปลงจึงทำให้ทำแบบทดสอบได้ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของณรงค์ฤทธิ์ ประสิทธิินาค (2545) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความรู้และทัศนคติต่อการชำระภาษีของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง ซึ่ง

ผลการวิจัยมีความรู้ความเข้าใจในการชำระภาษีในระดับปานกลาง และปัจจัยข้อมูลส่วนตัวของผู้ทำแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ ประสบการณ์ในการคำนวณภาษีที่ต่างกันมีผลต่อทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่ายังมีผู้เสียภาษีที่ยังคงมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้โดยการให้ข้อมูลเพิ่มเติมและทำการสื่อสารกับผู้เสียภาษีให้มากขึ้น โดยให้ความรู้ ความเข้าใจ สร้างความชัดเจนในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา รวมถึงอธิบายประโยชน์ของการเสียภาษีอย่างถูกต้องว่ามีประโยชน์อย่างไร และมีช่องทางการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียภาษีในการตอบปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วโดยผ่าน call center , Live chat เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ผู้เสียภาษีมีทัศนคติที่ดีขึ้น และอาจมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับด้านภาษีอากรสำหรับเด็กและเยาวชนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจตั้งแต่ยังเด็ก เพื่อเป็นการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเสียภาษีอากร ซึ่งแนวคิดของ Marcelo ได้อธิบายว่า การยินยอมจ่ายภาษีเป็น เสาหลักของประชาธิปไตยเพราะการเก็บภาษีสะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างรัฐบาลกับประชาชนในระบอบประชาธิปไตยนั้นคือประชาชนยินยอมที่จะจ่ายภาษีให้รัฐบาลเพราะเชื่อว่ารัฐบาลจะนำเงินภาษีไปใช้อย่างคุ้มค่าให้กับสังคมและประเทศชาติเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม(Marcelo, C, 2009) ทำให้ผู้เสียภาษีได้ประโยชน์กลับมาไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อมโดยที่ประชาชนจะมีการยินยอมจ่ายภาษีในระดับสูงในสังคมที่ประชาชนมีการรับรู้ถึงสังคมของตนเป็นสังคมที่มีหลักนิติธรรม

7.ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งนี้

กรมสรรพากรควรให้ความรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขในการหักค่าใช้จ่าย การหักลดหย่อน การคำนวณภาษี เนื่องจากการวัดความรู้ ความเข้าใจในกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตสำนักงานพื้นที่กรุงเทพมหานคร 13 (เขตคลองเตย) โดยเฉลี่ยมีระดับปานกลาง แต่ยังมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากที่ขาดความรู้ ความเข้าใจในการคำนวณภาษีให้ถูกต้อง เพราะในแต่ละปีภาษีจะมีการปรับเปลี่ยนสิทธิประโยชน์ทางภาษี ซึ่งต้องทำการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เสียภาษีมีความรู้ ความเข้าใจที่มากขึ้น ควรจัดสัมมนาให้กับผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายเงินได้บุคคลธรรมดา โดยไม่มีค่าใช้จ่าย และหากเป็นไปได้ควรจัดในวันเสาร์หรืออาทิตย์ เพราะผู้เสียภาษีส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนเพื่อให้มีความเข้าใจได้อย่างทั่วถึง ความสัมพันธ์กันระหว่างความรู้ ความเข้าใจในกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่กรมสรรพากรก็ยังคงต้องสร้างทัศนคติที่ดีในการเสียภาษี โดยอำนวยความสะดวกในการเสียภาษี มีช่องทางการให้ผู้เสียภาษีสอบถามปัญหาที่ไม่เข้าใจด้านภาษีเพื่อเป็นประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาอุปสรรคของผู้เสียภาษีในการขาดความรู้ ความเข้าใจในกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่จะนำมาใช้ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้มีความถูกต้องครบถ้วนมากขึ้น ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพและมีการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึก

7.เอกสารอ้างอิง

- กรมสรรพากร. (2558). ความรู้เรื่องภาษี. เรียกใช้เมื่อ 23 ตุลาคม 2561 จาก <http://www.rd.go.th/publish/309.0.html>
- พิศมัย หมอยาดี. (2557). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระภาษีเงินได้นิติบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารราชชนกปริทัศน์, 11(25), 61-67
- ณรงค์ฤทธิ์ ประสิทธิ์นาถ. (2545). ความรู้และทัศนคติต่อการชำระภาษีของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ ทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สิริอร วิชชาวุธ. (2544). จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- Marcelo, C. (2009). Strategic adoption in a two-sided market: A study of college applications in Brazil. Chicago: Department of Economic.

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ
ของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี
Factors Affecting the Implementation of Old-Aged Allowances
of Muang Pathumthani Province

เอนก ศรีนันท์ (Anek Srinan), นิเทศ ตินณะกุล (Nithet Tinakun)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (Chulalongkorn University)

Email : nithet.t@chula.ac.th

Received September 20, 2020 & Revise December 19, 2020 & Accepted December 24, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี 2) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมเชิงคุณภาพเป็นหลัก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือผู้สูงอายุของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือผู้สูงอายุ 396 คน และจะทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายของยามานะ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ประสิทธิภาพการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากตามสมมติฐานการวิจัยทั้ง 5 ด้าน มีอยู่ 5 ด้าน คือด้านวัตถุประสงค์หรือมาตรฐานของนโยบาย, ด้านการสื่อสารและการทำให้ปฏิบัติตามนโยบาย, ด้านคุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบนโยบาย, ด้านสภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมือง, และด้านคุณสมบัติของบุคลากรผู้รับผิดชอบของนโยบาย มีค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ 0.729 จึงสามารถทำนาย ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ได้ร้อยละ 72.89

คำสำคัญ : การนำนโยบายไปปฏิบัติ, เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ, คุณภาพชีวิต

Abstract

The purposes of this research were to study: 1) factors affecting the implementation of Old-Aged Allowances of Muang Pathumthani Province. 2) effectiveness the implementation of Old-Aged Allowances of Muang Pathumthani Province. Research and development methodology were mixed methods of quantitative and qualitative research. The research instrument was questionnaire. Data were analyzed by content analysis. In quantitative research sample were 396 old aged. Randomly selected via Yamane. The data were analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and multiple regression analysis. It was found from the study that: 1) Overall factors affecting the

implementation of old-aged Allowances of Muang Pathumthani Province, was at a moderate level. 2) Overall effectiveness the implementation of old-aged allowances of Muang Pathumthani Province, was at a high level. As hypothesized , they could be used as predictors affecting the implementation of old-aged allowances of Muang Pathumthani Province consisted of objectives and standard of policies, qualification of the officials, communication and implementation, economic social and political conditions as with a predictor with a confidence of 72.89 % ($R^2 = 0.729$)

Keywords: Implementation policy, Old-Aged Allowances, Life quality

1.บทนำ

ประเทศไทยมีแนวโน้มผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นและอายุยืนยาวมากขึ้นเมื่อเทียบกับอดีตที่ผ่านมาจากการสาธารณสุขเจริญขึ้น ประชาชนเข้าถึงแหล่งข้อมูลทางสาธารณสุขได้เร็วและแม่นยำมากขึ้น การคมนาคมสะดวกแก่การเคลื่อนย้ายผู้ป่วยรวดเร็วขึ้น จึงมีกลุ่มผู้สูงอายุเพิ่มจำนวนมากขึ้นประกอบกับกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมพัฒนาเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ บังคับให้มีบริการแก่กลุ่มอายุเหล่านี้ในรูปแบบที่รับกับสภาพของกลุ่มอายุ เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ ต้องได้รับบริการเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพดังที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้มีบทบัญญัติที่กำหนดสิทธิเกี่ยวกับสิทธิได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ ซึ่งระบุว่า “บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์และไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ มีสิทธิได้รับสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวก อันเป็นสาธารณะอย่างสมศักดิ์ศรีและความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ” (กัมพล กล่ำสีทอง : 2554)

ในปี 2561 ประเทศไทยจะมีผู้สูงอายุสูงถึง 1 ใน 5 ของประชากรทั้งหมดและมากกว่าประชากรเด็กพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสังวรเพื่อผู้สูงอายุ กรมการแพทย์ จัดอบรมหลักสูตรดูแลผู้ป่วยสูงอายุสำหรับพยาบาลรองรับสังคมผู้สูงอายุที่กำลังจะมาถึง จากการประเมินสถานการณ์ผู้สูงอายุในประเทศไทยของมูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุ พบว่าประเทศไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ คือ มีสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปี ขึ้นไป) เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 20 ในปี พ.ศ.2561 โดยมีประชากรผู้สูงอายุมากกว่าเด็กและคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 1 ใน 5 ของประชากรทั้งหมดที่จะต้องเตรียมความพร้อมรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุที่กำลังจะมาถึง เพราะผู้สูงอายุถือเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดโรคต่างๆ กลุ่มผู้สูงอายุที่มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพหรือไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ โดยการจัดสรรเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ที่แสดงความจำนงโดยการขอขึ้นทะเบียนเพื่อรับการสงเคราะห์ (นโยบายรัฐบาล : 2552) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ได้มีการประกาศใช้แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2543 ถ่ายโอนภารกิจหลายประการที่รัฐดูแลอยู่ไปให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบ เช่น การจัดสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สถานสงเคราะห์คนชราศูนย์บริการผู้สูงอายุ ซึ่งทำให้การดูแลผู้สูงอายุได้ทั่วถึงและใกล้ชิดมากขึ้น (อภิชาติ สถิตินิรามัย : 2555)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นผู้ดำเนินการแจกจ่ายให้ผู้สูงอายุตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งขั้นตอนการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ สามารถพิจารณาออกได้เป็น 2 ขั้นตอนหลัก คือขั้นตอนในระดับมหภาค (Macro) และขั้นตอนในระดับจุลภาค (Micro) โดยสามารถสรุปได้ดังนี้ (วรเดช จันทรศร : 2555 หน้า 1) ขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค แบ่งย่อยออกได้เป็นสองขั้นตอนหลัก 1) ขั้นตอนแรก เป็นขั้นตอนของการแปลงนโยบายออกเป็นแนวทางปฏิบัติหรือออกมาในรูปของแผนงานหรือ

โครงการแล้วแต่กรณี 2 ขั้นตอนที่สอง เป็นขั้นตอนในการทำให้หน่วยงานในระดับท้องถิ่นยอมรับแนวทางแผนงาน โครงการหรือผลของการแปลงนโยบายนั้นไปปฏิบัติต่อไป ขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค แบ่งย่อยออกได้เป็น 3 ขั้นตอนหลัก ขั้นตอนแรก ได้แก่ ขั้นการระดมพลัง เป็นขั้นตอนที่หน่วยงานท้องถิ่นจะต้องดำเนินการในสองกิจกรรม คือ การพิจารณารับนโยบายและการแสวงหาความสนับสนุนในนโยบายจากท้องถิ่น ขั้นตอนที่สองเป็นขั้นการปฏิบัติซึ่งครอบคลุมถึงกระบวนการในการปรับเปลี่ยนโครงการที่ได้มีการยอมรับแล้วออกมาในรูปของการปฏิบัติจริง ขั้นตอนที่สาม ได้แก่ขั้นการสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่องครอบคลุมถึงการแสวงหาวิธีการที่จะทำให้ให้นโยบายนั้นถูกปรับเปลี่ยนและได้รับการยอมรับเข้าเป็นหน้าที่ประจำวันของผู้ปฏิบัติกล่าวอีกนัยหนึ่ง ขั้นตอนนี้เป็นการหาทางทำให้นโยบายนั้นได้รับการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ การนำนโยบายไปปฏิบัติหมายถึงความสามารถขององค์กรในการรวบรวมทรัพยากรทางการบริหารในองค์กรให้สามารถปฏิบัติงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งต้องมีการจัดหา ทรัพยากรวิธีการทั้งหลายเพื่อจะทำให้การดำเนินงานตามนโยบายสำเร็จลุล่วง โดยใช้ความพยายามอย่างต่อเนื่องในช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ จนสามารถดำเนินการได้สำเร็จ (เสกสรรค์ นิสัยกล้า : 2550) กระบวนการทำงานทางปฏิสัมพันธ์เชิงยุทธศาสตร์ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายของกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ซึ่งอาจจะสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของนโยบายก็ได้ (ปิยะนุช เงินคล้าย : 2553) ความสำเร็จ (Success) หรือความล้มเหลว (Failure) ของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญหลายประการ ทั้งนี้เพราะความสำเร็จของแผนงาน (Programs) และโครงการ (Projects) มีความสัมพันธ์กับความสามารถของผู้นำและภาวะผู้นำขององค์กร ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของนโยบายและความสำเร็จที่เคยเกิดขึ้นในอดีต ในขณะที่ความล้มเหลวของแผนงานและโครงการ เป็นผลมาจากความเฉื่อยชาของผู้นำและผู้ปฏิบัติ การขาดความร่วมมือระหว่างกลุ่มผู้สนับสนุนแผนงานและโครงการ การขาดความพยายามที่เพียงพอ การขาดการสนับสนุนจากผู้นำ การขาดเงินทุนที่เพียงพอสำหรับการดำเนินงานและการขาดผู้นำที่มุ่งมั่นต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ จึงได้สรุปว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามที่กำหนดไว้ ผู้กำหนดนโยบายและผู้มีอำนาจตัดสินใจนโยบายจะต้องพยายามหลีกเลี่ยงการใช้องค์การที่มีความซับซ้อนสูงหรือมีสายการบังคับบัญชายาวเกินไปและมีจำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากเกินไปเพราะลักษณะต่างๆ ดังกล่าวจะส่งผลให้เกิดการบิดเบือนวัตถุประสงค์ของนโยบายและการใช้ดุลพินิจของผู้ปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนโยบาย ซึ่งจะเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ การมอบหมายให้หน่วยงานที่เป็นเอกภาพและไม่มีความซับซ้อนในการบริหารงานมาก จะเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ (สมบัติ อารังธัญวงศ์ : 2554)

เทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีมีทั้งหมด 9 แห่ง คือ เทศบาลเมืองปทุมธานี เทศบาลเมืองคูคต เทศบาลเมืองท่าโขลง เทศบาลเมืองคลองหลวง เทศบาลเมืองสนั่นรักษ์ เทศบาลเมืองลำสามแก้ว เทศบาลเมืองบางคูวัด เทศบาลเมืองบึงยี่โถและเทศบาลเมืองลาดสวาย ได้ดำเนินงานตามโครงการสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2545 ตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนมาจากกรมประชาสงเคราะห์ (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น) ซึ่งในปัจจุบันนี้มีผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพจำนวน 39,777 คน (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น : 2561) แม้ว่าเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีจะมีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ในการดำเนินงานด้านการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในระดับหนึ่ง แต่ในความเป็นจริงนั้นทางเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ยังมีปัญหาในการดำเนินงานด้านการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุด้วยปัจจัยหลายประการ เช่น สภาพพื้นที่ สภาพทางสังคม ประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา รายได้ของท้องถิ่น การอุดหนุนเงินจากรัฐบาล จำนวนบุคลากรความรู้ความเข้าใจของบุคลากร ข้อกำหนดกฎหมายต่างๆ เช่นเดียวกับเทศบาลเมืองในจังหวัด

ปทุมธานี สภาพความเป็นจริงที่ทำให้การดำเนินงานการจ่ายเบี้ยผู้สูงอายุ ไม่บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ขาดความรู้ การประสานงานเกิดการซ้ำซ้อนของการทำกิจกรรมและการวางแผนขาดการมีส่วนร่วมและแนวทางที่ชัดเจน ความไม่เพียงพอของงบประมาณ ความคล่องตัวในการอนุมัติเงินงวด การติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมของประชาชนและการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน (นันทภากร อุ่นชิม : 2556) ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานสวัสดิการสังคมพบว่า "ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี" การศึกษาครั้งนี้เพื่อจะได้ทราบระดับของปัญหาและอุปสรรค รวมถึงความคิดเห็นของบุคคลผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติให้มีประสิทธิผลต่อไป

2.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของผู้สูงอายุดีขึ้น

3.ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้จะใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ (quantitative research) ซึ่งจะเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยเป็นผู้ออกแบบจากการทบทวนวรรณกรรม โดยมีขอบเขตการดำเนินการดังต่อไปนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. วัตถุประสงค์หรือมาตรฐานของนโยบาย (policy standards and objectives) ในการศึกษาว่าปัจจัยอะไรที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ของนโยบายที่เกิดขึ้น สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือจะต้องทำการแยกแยะให้ชัดเจนว่าวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในนโยบายมีอะไรบ้าง ทั้งนี้วัตถุประสงค์เป็นเกณฑ์ใช้ประเมินประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ จึงทำหน้าที่เสมือนหนึ่งเป็นกรอบแนวทางปฏิบัติต่างๆ วัตถุประสงค์เป็นส่วนขยายเป้าหมายรวมของนโยบายให้ชัดเจนยิ่งขึ้นง่ายต่อการเข้าใจ

2. การสื่อสารและการทำให้ปฏิบัติตามนโยบายในระหว่างองค์การต่าง (interorganizational communication and enforcement activities) ในการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพผู้รับผิดชอบในหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต้องมีข้อมูลและข่าวสารที่ตรงกันในเรื่องวัตถุประสงค์ของนโยบาย ดังนั้นการสื่อสารระหว่างผู้กำหนดนโยบายหรือหน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติและระหว่างองค์การหรือหน่วยงานด้วยกันจึงมีความสำคัญมาก การสื่อสารภายในหน่วยงานเดียวกันต้องมีประสิทธิผลด้วย

3. คุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องการปฏิบัติ (characteristics of the implementing agencies) มีปัจจัยหลายประการอันมีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ จำนวนบุคลากรและความสามารถของบุคลากรในหน่วยงานที่รับผิดชอบ ระดับของการควบคุมตามลำดับชั้น บังคับบัญชาหน่วยงานต่างๆ ภายในหน่วยงานที่รับผิดชอบทรัพยากรทางการเงินของหน่วยงานที่รับผิดชอบ เช่นความสนับสนุนที่ได้รับจากฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ ความสำคัญของหน่วยงานที่รับผิดชอบเช่นความสนับสนุนที่ได้รับจากฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ ระดับของการสื่อสารแบบเปิดให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ

รวมถึงการติดต่ออย่างเสรีระหว่างบุคลากรระดับเดียวกันและต่างระดับกันและสายสัมพันธ์ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการที่หน่วยงานที่รับผิดชอบมีกับผู้กำหนดนโยบายในระดับต่างๆ

4. สภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมือง (economic, social and political conditions) การนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยต่างๆ มีผลหรืออิทธิพลต่อประสิทธิผลพิจารณาต่อไปนี้ ทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่มีอยู่ในพื้นที่ที่นำนโยบายไปปฏิบัตินั้นๆ เพียงพอหรือไม่ที่จะช่วยผลักดันให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบรรลุผล การนำนโยบายไปปฏิบัติส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่สำคัญๆ ในเขตพื้นที่ดำเนินการนั้น ประชาชนในเขตพื้นที่ดำเนินการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีความเห็นอย่างไรและพรรคการเมืองนั้นมีความสำคัญอย่างไรต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ส่วนผู้นำต่างๆ ในเขตพื้นที่ดำเนินการเห็นด้วยหรือคัดค้านต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติต่อเรื่องนี้ และกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ มีความเคลื่อนไหวเพื่อสนับสนุนหรือคัดค้านนโยบายนี้หรือไม่

5. คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ (disposition of implementers) ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบนั้นว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งที่จะมีประสิทธิผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ คุณสมบัติดังกล่าวได้แก่ความรู้ ความชำนาญทางเทคนิคและทักษะทางการเมือง ทักษะคติของผู้รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติผลกระทบที่มีต่อพฤติกรรมของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและค่านิยมของผู้ปฏิบัติ

6. ประสิทธิผลของนโยบายจากผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากนโยบาย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ 1)คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุดีขึ้น 2)เศรษฐกิจผู้สูงอายุดีขึ้น เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะถึงประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัย ประกอบด้วย 1)วัตถุประสงค์หรือมาตรฐานของนโยบาย 2)การสื่อสารและการทำให้ปฏิบัติตามนโยบาย 3)คุณสมบัติของหน่วยงาน 4)สภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมือง 5)คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ

ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบด้วย 1)คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุดีขึ้น 2)เศรษฐกิจของผู้สูงอายุดีขึ้น

ขอบเขตประชากร

ประชากรของการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี คือผู้สูงอายุของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีปัจจุบันมีจำนวน 39,777 คน

4. ผลการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี

จำนวนค่าเฉลี่ยปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (รวม $\bar{X} = 3.39$)

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ	$\bar{X}$	ระดับ
ด้านวัตถุประสงค์หรือมาตรฐานของนโยบาย	3.43	ปานกลาง
ด้านการสื่อสารและการทำให้ปฏิบัติตามนโยบาย	3.39	ปานกลาง
ด้านคุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบนโยบาย	3.40	ปานกลาง
ด้านสภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมือง	3.35	ปานกลาง
	3.76	มาก
ด้านคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ดีขึ้น	3.87	มาก
ด้านเศรษฐกิจของผู้สูงอายุดีขึ้น	3.95	มาก
ภาพรวม	3.39	ปานกลาง

จากตารางเมื่อพิจารณารายด้านข้อเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านวัตถุประสงค์หรือมาตรฐานของนโยบาย ($\bar{X} = 3.41$) ด้านคุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.40$) ด้านการสื่อสารและการทำให้ปฏิบัติตามนโยบาย ($\bar{X} = 3.38$) ด้านสภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ($\bar{X} = 3.35$) และด้านคุณสมบัติของบุคลากรผู้รับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.32$)

ด้านวัตถุประสงค์หรือมาตรฐานของนโยบาย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ด้านวัตถุประสงค์หรือมาตรฐานของนโยบาย ในระดับมาก (รวม $\bar{X} = 3.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อยพบว่า ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นอย่างดี (รวม $\bar{X} = 3.66$) ท่านคิดว่าแนวทางการดำเนินงานที่กำหนดสามารถนำไปปฏิบัติได้ง่าย (รวม $\bar{X} = 3.55$) ท่านคิดว่าการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานนโยบายให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในชุมชน ($\bar{X} = 3.23$) ท่านคิดว่านโยบายนี้มีวัตถุประสงค์และแนวทางการดำเนินงานอย่างชัดเจน (รวม $\bar{X} = 3.22$)

ด้านการสื่อสารและการทำให้ปฏิบัติตามนโยบายผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างด้านการสื่อสารและการทำให้ปฏิบัติตามนโยบายด้านการปฏิบัติในระดับมาก (รวม $\bar{X} = 3.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อยพบว่า ท่านมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายกับบุคคลทั่วไปเสมอ (รวม $\bar{X} = 3.46$) ท่านเข้าใจบทบาทนโยบายเป็นอย่างดี (รวม $\bar{X} = 3.42$) และท่านมักสื่อสารผิดพลาดเนื่องจากความเข้าใจคำสั่งที่คลาดเคลื่อน (รวม $\bar{X} = 3.36$) และ ท่านได้รับการสื่อสารมาจากหลายสื่อ (รวม $\bar{X} = 3.35$)

ด้านคุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบนโยบายผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อคุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบนโยบายในระดับมาก (รวม $\bar{X} = 3.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อยพบว่าท่านคิดว่าหน่วยงานมีการทำงานที่มีประสิทธิภาพ (รวม $\bar{X} = 3.50$) ท่านคิดว่าการประสานงานอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอื่น (รวม $\bar{X} = 3.49$) ท่านคิดว่าการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ยึดถือความคิดเห็นหรือมติของส่วนรวมเป็นหลัก (รวม $\bar{X} = 3.42$) และท่านคิดว่าผู้บริหารเปิดโอกาสให้ท่านเสนอความคิดเห็นอย่างเต็มที่ (รวม $\bar{X} = 3.25$)

ด้านสภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ด้านสภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมืองในระดับมาก (รวม $\bar{X} = 3.35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

เรียงจากมากไปหาน้อยพบว่า ท่านคิดว่าเบี้ยผู้สูงอายุสามารถทำให้ความเป็นอยู่ของท่านมีสภาพสังคมและเศรษฐกิจที่ดีขึ้น(รวม $\bar{X} = 3.45$) ท่านคิดว่าผู้ดำเนินโครงการมีความสามารถในการหาเสียงสนับสนุนจากแหล่งชุมชน (รวม $\bar{X} = 3.43$) ท่านคิดว่าผู้บริหารท้องถิ่นได้จัดงบประมาณโครงการให้เหมาะสมกับผู้สูงอายุ (รวม $\bar{X} = 3.26$) และ ท่านคิดว่าผู้สูงอายุได้รับการสนับสนุนโครงการอย่างเต็มที่โดยไม่มีนัยทางการเมืองแอบแฝง (รวม $\bar{X} = 3.25$)

ด้านคุณสมบัติบุคลากรที่รับผิดชอบ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ด้านคุณสมบัติบุคลากรที่รับผิดชอบในระดับมาก (รวม $\bar{X} = 3.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อยพบว่า ท่านคิดว่าบุคลากรมีความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน(รวม $\bar{X} = 3.78$) ท่านคิดว่าบุคลากรที่รับผิดชอบเข้าใจโครงการอย่างชัดเจน (รวม $\bar{X} = 3.56$) ท่านคิดว่าบุคลากรมีความรับผิดชอบในงานและให้บริการอย่างรวดเร็ว (รวม $\bar{X} = 3.48$) และ ท่านคิดว่าบุคลากรมีความอุทิศตนในการปฏิบัติงานอย่างแท้จริง (รวม $\bar{X} = 3.32$)

ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (รวม $\bar{X} = 3.87$) เมื่อพิจารณารายด้านข้อเรียงจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านคุณภาพของผู้สูงอายุดีขึ้น ($\bar{X} = 3.78$) และด้านคุณสมบัติของบุคลากรผู้รับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.48$)

ด้านคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ดีขึ้น ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ในระดับมาก (รวม $\bar{X} = 3.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อยพบว่า ท่านคิดว่าเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุสามารถลดความขัดแย้งในครอบครัวผู้สูงอายุได้ (รวม $\bar{X} = 3.99$) ท่านคิดว่าผู้สูงอายุใช้เบี้ยยังชีพเป็นทุนในการประกอบอาชีพ(รวม $\bar{X} = 3.98$) ท่านคิดว่าผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพเข้ารับบริการด้านสุขภาพอย่างสม่ำเสมอ(รวม $\bar{X} = 3.64$) ท่านคิดว่าเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุสามารถทำให้หนี้สินของผู้สูงอายุลดลง(รวม $\bar{X} = 3.53$) ท่านคิดว่าผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพบริโภคอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการทุกวัน(รวม $\bar{X} = 3.45$) ท่านคิดว่าเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุสามารถลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้สูงอายุได้ (รวม $\bar{X} = 3.43$) ท่านคิดว่าผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพเลือกรับบริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพเสมอ (รวม $\bar{X} = 3.42$) ท่านคิดว่าผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพมีเครื่องนุ่งห่มอย่างเพียงพอ (รวม $\bar{X} = 3.34$) ท่านคิดว่าผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพมีน้ำสะอาดบริโภคอุปโภคอย่างเพียงพอ (รวม $\bar{X} = 3.23$) ท่านคิดว่าท่านที่ผู้สูงอายุได้รับเบี้ยยังชีพทำให้เกิดความมั่นคงทางจิตใจ (รวม $\bar{X} = 3.20$) ท่านคิดว่าเมื่อผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพเจ็บป่วยสามารถได้รับการรักษาอย่างทันท่วงที (รวม $\bar{X} = 3.18$) และ ท่านคิดว่าเบี้ยยังชีพทำให้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในค่าใช้จ่ายของครอบครัวมากขึ้น (รวม $\bar{X} = 3.12$)

ด้านเศรษฐกิจของผู้สูงอายุดีขึ้นในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ในระดับมาก (รวม $\bar{X} = 3.95$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อยพบว่า ท่านคิดว่าผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพสามารถมีฐานะทางการเงินที่ดีขึ้น (รวม $\bar{X} = 3.99$) ท่านคิดว่าผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพสามารถช่วยแบ่งเบาภาระทางการเงินของครอบครัวได้ (รวม $\bar{X} = 3.92$) ท่านคิดว่าผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพสามารถชำระหนี้สินของตัวเองได้ (รวม $\bar{X} = 3.91$) ท่านคิดว่าผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพมีรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย (รวม $\bar{X} = 3.90$) ท่านคิดว่าผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิม (รวม $\bar{X} = 3.89$) ท่านคิดว่าผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพมีทุนในการประกอบอาชีพ (รวม $\bar{X} = 3.87$) ท่านคิดว่าท่านที่ผู้สูงอายุได้รับเบี้ยยังชีพสามารถดูแลค่าครอง

ชีพของตัวเองได้(รวม $\bar{X} = 3.86$) และท่านคิดว่าเบี้ยยังชีพทำให้ผู้สูงอายุสามารถช่วยเหลือผู้อื่นทางการเงินได้ (รวม $\bar{X} = 3.72$)

5.อภิปรายผล

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในองค์ประกอบแต่ละด้าน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยในแต่ละด้านดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์หรือมาตรฐานของนโยบาย

ด้านวัตถุประสงค์หรือมาตรฐานของนโยบาย อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อยพบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นอย่างไรดี แนวทางการดำเนินงานที่กำหนดสามารถนำไปปฏิบัติได้ง่าย การปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานนโยบายให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในชุมชน และ นโยบายนี้มีวัตถุประสงค์และแนวทางการดำเนินงานอย่างชัดเจน อยู่ในระดับน้อยที่สุด สอดคล้องกับ ประทีร อภิชาติสกุล (2555) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ:ศึกษาองค์การ บริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพนมไพร จังหวัด ร้อยเอ็ด พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นเกี่ยวกับนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และบุญมี โททำ และคณะ (2559) ศึกษาเรื่องการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ พบว่า มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ได้แก่ ลักษณะนโยบายที่มีแนวทางของวัตถุประสงค์ชัดเจน เฉพาะเจาะจง และสอดคล้องกับความเป็นจริง ส่งผลที่ดีต่อการดำเนินการโครงการอย่างชัดเจน และบัญชา ผลานิสงค์ (2553)ได้ศึกษาเรื่องการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การ บริหารส่วนตำบลบ่อวิน จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่เห็นว่าการดำเนินนโยบาย สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุโดยรวมอยู่ในระดับมากและผู้สูงอายุส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการนํานโยบายสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุโดยรวมอยู่ในระดับน้อยเนื่องจากองค์การบริหารส่วน ตำบลบ่อวินมีสวัสดิการที่สังคมรับผิดชอบต่อการดูแลการจ่ายสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุโดยตรงมีเจ้าหน้าที่บริการตลอดเวลาและองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อวิน ได้ดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาลที่ ถือว่าการจ่ายเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นนโยบายเร่งด่วนที่องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นต้องออก ปฏิบัติและรายงานผลการปฏิบัติทุกเดือน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม แตกต่างกัน อันได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้มีความเห็นไม่แตกต่างกัน และอิทธิชัย สีด า (2553)ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนํานโยบายเสริมสร้างสันติ สุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ ศึกษากรณีผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี ผลการพบว่า อุปสรรคที่สำคัญในการนํานโยบายการเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดน ภาคใต้ไปปฏิบัติ คือ ปัจจัยด้านความเพียงพอของทรัพยากร แรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ความร่วมมือจากประชาชนในพื้นที่ ควรมีหน่วยงานประสานและเชื่อมโยงประชาชน เจ้าหน้าที่หน่วยงานผู้ปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างประชาชนผู้ปฏิบัติหน้าที่ซึ่งจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่มีความสะดวกและราบรื่น

1.2 ปัจจัยด้านการสื่อสารและการทำให้ปฏิบัติตามนโยบาย

ด้านการสื่อสารและการทำให้ปฏิบัติตามนโยบายด้านการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อยพบว่า การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายกับบุคคลทั่วไปเสมอ ความ

เข้าใจบทบาทนโยบายเป็นอย่างดี และการสื่อสารผิดพลาดเนื่องจากความเข้าใจคำสั่งที่คลาดเคลื่อนอยู่ในระดับน้อยที่สุด สอดคล้อง เอดเวิร์ดส์ (G.C. Edward. 1980: 295-297) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้ประสบความสำเร็จหรือไม่ประสบความสำเร็จอีกปัจจัยหนึ่งคือ การติดต่อสื่อสาร การนำนโยบายไปปฏิบัติที่จะก่อให้เกิดผลดีนั้น การเปิดโอกาสให้มีการพูดคุยกับบุคคลภายนอก มีส่วนสำคัญที่ ช่วยทำให้การปฏิบัติงานประสบผลสำเร็จ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นจะต้องมีการสื่อสารที่ถูกต้อง รวดเร็ว ต่อเนื่อง และ มีประสิทธิภาพด้วย และรัฐกร กลิ่นอุบล (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหาร กิจกรรมบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาองค์การบริหาร ส่วนตำบลในภาคกลาง พบว่า ผู้บริหาร อบต. เห็นว่า ปัญหาสำคัญด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร ต่างๆ คือการไม่เข้าใจกันของคนปฏิบัติงานคือ เข้าใจงานหรือหน้าที่ไปคนละอย่างการเกี่ยงกันที่จะ รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายปัญหาเรื่องระเบียบ การสั่งการทำให้การปฏิบัติตามระเบียบเป็นไปโดยไม่ราบรื่นเขตหน้าที่ระหว่าง อบจ. กับ อบต. คือมีการเกี่ยงพื้นที่กันในการแก้ไขปัญหา และบุญมี โททำ และคณะ (2559) ศึกษาเรื่องการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ พบว่า การสื่อสาร ระหว่างองค์กรและกิจกรรมในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสารข้อความได้ชัดเจน ถูกต้อง ทำให้ ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจในทิศทางที่ตรงกัน

1.3 ปัจจัยด้านคุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบ

ด้านคุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบนโยบาย อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อยพบว่า หน่วยงานมีการทำงานที่มีประสิทธิภาพการประสานงานอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอื่นท่านคิดว่าในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ยึดถือความคิดเห็นหรือมติของส่วนรวมเป็นหลักและท่านคิดว่าผู้บริหารเปิดโอกาสให้ท่านเสนอความคิดเห็นอย่างเต็มที่ อยู่ในระดับน้อยที่สุด สอดคล้องกับ นางสาวฮาปิยะ สังข์นัย (2558) ปัจจัยด้านความร่วมมือและ การประสานงานของหน่วยงานมีปัญหาเกี่ยวกับด้านงบประมาณไม่เพียงพอและล่าช้า และบุญมี โททำ และคณะ (2559) ศึกษาเรื่องการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ พบว่า ลักษณะขององค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ ลักษณะและวิสัยทัศน์ของหน่วยงาน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายปฏิบัติ

1.4 ปัจจัยด้านสภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมือง

ด้านสภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมือง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อยพบว่า เบี้ยผู้สูงอายุสามารถทำให้ความเป็นอยู่ของมีสภาพสังคมและเศรษฐกิจที่ดีขึ้น ผู้ดำเนินโครงการมีความสามารถในการหาเสียงสนับสนุนจากแหล่งชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่นได้จัดงบประมาณโครงการให้เหมาะสมกับผู้สูงอายุ และผู้สูงอายุได้รับการสนับสนุนโครงการอย่างเต็มที่โดยไม่มีนัยทางการเมืองแอบแฝงอยู่ในระดับน้อยที่สุด สอดคล้องกับ ศิริพร เขียวใสว (2557) ปัจจัยด้านทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง มีผลต่อการนำโครงการการจ่ายเงิน สงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ (เบี้ยยังชีพ) ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำโครงการไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และบุญมี โททำ และคณะ (2559) ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ พบว่า เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง หมายถึง การที่กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน ประชาชน หรือบุคคลสำคัญในท้องถิ่น เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย โดยแสดงออกด้วยการสนับสนุน หรือคัดค้านนโยบายใน ตามสภาวะช่วงเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองตามสถานการณ์นั้นๆ

1.5 ปัจจัยด้านคุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ

ด้านคุณสมบัติของบุคลากรผู้รับผิดชอบนโยบาย อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อยพบว่า บุคลากรมีความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน บุคลากรที่รับผิดชอบเข้าใจโครงการอย่างชัดเจน บุคลากรมีความรับผิดชอบในงานและให้บริการอย่างรวดเร็ว และบุคลากรมีความอุทิศตนในการปฏิบัติงานอย่างแท้จริงอยู่ในระดับน้อยที่สุด สอดคล้องกับ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ โดแนล เอส แวน

มิเตอร์ (Donald S. Van Meter); และ คาร์ล อี แวน ฮอร์น (Carl E. Van Horn) ร่วมกันเขียนบทความเมื่อปี 1975 เรื่อง “The Policy Implementation Process: A Conceptual Framework” (Van Meter; & Van Horn.1975) ที่ว่าความเข้าใจของผู้รับผิดชอบของนโยบายที่มีต่อวัตถุประสงค์ของนโยบาย ทิศทางของทัศนคติที่มีต่อนโยบายนั้น รวมตลอดถึง ความผูกพันที่มีต่อนโยบายมีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายที่ผู้รับผิดชอบของนโยบายจะนำไป ปฏิบัติด้วยดี ต้องเป็นนโยบายที่ผู้รับผิดชอบของนโยบายเข้าใจเห็นด้วย และมีความรู้สึกผูกพัน และบุญมี โททำ และคณะ (2559) ศึกษาเรื่องการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ พบว่า ทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน เกี่ยวกับ แนวความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของบุคคลมีผลต่อนโยบายเบี้ยยังชีพ และชาวลักซ์ สุขกันหา (2549) ได้ศึกษาปัญหาการนำนโยบายการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ ในองค์กรบริหารส่วนตำบลศรีวิชัย อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า 1) บุคลากรเห็นว่ามี ปัญหาการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติโดยรวมและรายด้านทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับน้อย เรียงลำดับค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อยคือ ด้านการสื่อสารข้อความ ด้านทรัพยากร ด้านโครงสร้างระบบ ราชการ ด้านเจตคติ และด้านประชาสัมพันธ์ 2) บุคลากรที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันเห็นว่ามีปัญหา การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติโดยส่วนใหญ่เป็นคนที่ไม่ได้รับการศึกษา มีปัญหามากกว่าผู้ที่ ได้รับการศึกษา 3) บุคลากรที่มีตำแหน่ง/สถานภาพแตกต่างกัน เห็นว่ามีปัญหาการนำนโยบายเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุไปปฏิบัติทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกัน โดยสรุปผู้สูงอายุเห็นว่าการจ่ายเบี้ยยังชีพบางด้านยังมีส่วนที่ ต้องปรับปรุง ให้ดีขึ้นกว่าเดิม ผู้นำชุมชนแต่ละหมู่บ้านควรมีประชาสัมพันธ์การจ่ายเบี้ยยังชีพที่ได้รับ นโยบายมาจากภาค ราชการให้ทั่วถึงและสม่ำเสมอ ควรเพิ่มเบี้ยยังชีพให้สูงขึ้น

2. ประสิทธิผลการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของผู้สูงอายุดีขึ้น

2.1 คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุดีขึ้น

การที่ผู้สูงอายุได้รับเงินเบี้ยยังชีพในทุก ๆ เดือน สามารถบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนแค่บางส่วนเท่านั้น เพราะจำนวนที่ได้รับไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพใน 1 เดือน แต่สามารถช่วยผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิม ซึ่งหากนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุมีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนและสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงไป ก็สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุให้ดีขึ้น เช่นจ่ายเบี้ยยังชีพในอัตราที่สูงขึ้น สอดคล้องต่อสภาพการทางเศรษฐกิจ ผู้สูงอายุสามารถนำเงินดังกล่าวมาใช้เพียงพอ ก็จะทำให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และสามารถดำรงชีพอย่างมีความสุข และมีความมั่นคงทางจิตใจ สอดคล้องกับ ภัทรพงษ์ เกตุคล้าย และคณะ (2560) ภาพรวมคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพอำเภอพรหมณานิคม จังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับปานกลาง

2.2 เศรษฐกิจของผู้สูงอายุดีขึ้น

เบี้ยยังชีพช่วยให้ผู้สูงอายุสามารถดูแลค่าครองชีพของตัวเองได้ มีเงินหมุนเวียนในครอบครัว สำหรับผู้มีรายได้น้อย ผู้มีฐานะดีอยู่แล้วก็สามารถเก็บเงินไว้ใช้จ่ายในยามจำเป็น เมื่อผู้สูงอายุมีเงินใช้จ่ายของตนเองไม่สร้างความเดือดร้อนพึ่งพาลูกหลาน และส่งผลต่อเงินในระบบเศรษฐกิจมีการหมุนเวียนเพิ่มมากขึ้น เมื่อเงินในระบบมีมากขึ้นการใช้จ่ายเงินก็มีมากขึ้น และส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจ ส่งผลให้รัฐบาลมีงบประมาณเพียงพอต่อการจ่ายเบี้ยยังชีพ สอดคล้องกับ ปริญญารอดเชื้อ และคณะ (2557) เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุส่งผลต่อรายได้ของผู้สูงอายุ อยู่ในระดับ ปานกลาง

6. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1 ด้านวัตถุประสงค์หรือมาตรฐานของนโยบาย รัฐบาลควรมีนโยบายที่ชัดเจนสนับสนุนโครงการเบี้ยยังชีพ เนื่องจากเป็นโครงการที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยเป็นผู้ด้อยโอกาส รัฐควรจัดสรรงบประมาณแบบก้าวหน้าให้แก่เทศบาลต่างๆอย่างเพียงพอ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาในการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพในแต่ละเดือน

2 ด้านการสื่อสารและการทำให้ปฏิบัติตามนโยบาย การสื่อสารถือว่ามีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นมากในการดำเนินการ หากผู้ปฏิบัติขาดความรอบคอบในการสื่อสารก็จะทำให้เกิดความผิดพลาดได้ ดังนั้น รัฐบาลควรมีมาตรการสั่งการในข้อกฎหมายและระเบียบหลักเกณฑ์ต่างๆอย่างชัดเจน ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาต่อเทศบาลและหน่วยงานผู้ปฏิบัติที่จะต้องประชาสัมพันธ์บอกต่อไปยังกลุ่มเป้าหมายและประชาชนผู้สูงอายุได้อย่างทั่วถึงและถูกต้อง

3 ด้านคุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบ หน่วยงานเป็นส่วนสำคัญที่ต้องขับเคลื่อนต่อความสำเร็จของนโยบายต้องมีความพร้อมทั้งงบประมาณ และบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญ ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อทันต่อความต้องการของผู้สูงอายุและประชาชน ดังนั้น หน่วยงานกลางควรมีมาตรการหรือเปิดโอกาสให้เทศบาลหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบรับเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความชำนาญมาปฏิบัติงานได้อย่างเพียงพอ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของหน่วยงานและป้องกันไม่ไห้หน่วยงานขาดสภาพคล่องต่อการปฏิบัติงานและขาดเจ้าหน้าที่ดำเนินงานผู้สูงอายุโดยตรง เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบตามมาเพราะมีจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

4 ด้านสภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ปัจจุบันค่าครองชีพสูงส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยเฉพาะผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยไม่เพียงพอต่อการยังชีพ และเบี้ยยังชีพจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อผู้สูงอายุอย่างมาก ดังนั้น รัฐบาลในฐานะผู้กำหนดนโยบายในการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุ ควรมีมาตรการที่กำหนดให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั่วประเทศ โดยให้กรมบัญชีกลางเป็นผู้ดำเนินการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุโดยตรงผ่านบัญชีธนาคารเท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในการรับเงินเบี้ยยังชีพ และคำนึงถึงปลอดภัยต่อผู้สูงอายุด้วย

5 ด้านคุณสมบัติของบุคลากรผู้รับผิดชอบ บุคลากรที่รับผิดชอบต้องมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ รวมถึงการใส่ใจติดตามข้อมูลข่าวสารอยู่เสมอเนื่องจากการปรับเปลี่ยนข้อมูลอยู่ตลอดเวลา ซึ่งบุคลากรที่รับผิดชอบงานเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุนี้จะมีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพื่อให้ดำเนินไปอย่างราบรื่นและเป็นไปอย่างถูกต้องตรงตามระเบียบ ดังนั้น เพื่อให้เกิดผลในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้องและมีความรู้ความชำนาญในหน้าที่ ควรส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการอบรมให้เกิดทักษะและมีความรู้ใหม่ๆอยู่เสมอ เพื่อลดปัญหาต่างๆในการปฏิบัติงานและสนองต่อความต้องการของประชาชน และผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรขยายผลการสำรวจโครงการผู้สูงอายุให้ครอบคลุมทั้งประเทศ เพื่อที่จะได้ทราบนวัตกรรมในพื้นที่ต่างๆให้ครอบคลุมจะได้ำนานวัตกรรมโครงการผู้สูงอายุดีเด่นเป็นแหล่งเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

2.2 การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการนำโครงการไปปฏิบัติ เป็นการเลือกศึกษาตามทฤษฎี ดังนั้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการศึกษามากขึ้น ควรทำการศึกษาตัวแปรอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น ด้านการสนับสนุนนโยบาย ด้านทรัพยากรนโยบาย และด้านงบประมาณ เป็นต้น

2.3 ศึกษาพื้นที่การดำเนินงานอื่นๆ เพื่อทำการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานรับทราบปัญหาที่เหมือน หรือต่างสาเหตุกัน เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ที่มาของปัญหาทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาดต่อไป

2.4 ศึกษาแนวทางการออกกฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการต่างๆ ให้มีความชัดเจน และถูกต้อง เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอ่านแล้วตีความหมายได้ตรงกัน หากคลาดเคลื่อน ก็จะทำให้เกิดปัญหา และอุปสรรคตามมาในการปฏิบัติงานของบุคลากร และหน่วยงานที่รับผิดชอบงานด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงมหาดไทย. (2548). แนวทางการดำเนินงานตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การจ่ายเงิน
สงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ปีพ.ศ. 2548. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- กระทรวงมหาดไทย. (2552). ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552.
- ชินุญทัย กาญจนะจิตรา. (2550). สุขภาพคนไทย 2550. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ปราโมทย์ ประสาทกุล. (2546, กุมภาพันธ์-มีนาคม). แวดวงประชากร. ประชากรและการพัฒนา. ม.ป.ท.
- วรเดช จันทรศร. ทฤษฎี การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : พริกหวาน
กราฟฟิค, 2551.
- Van Meter & Van Horn, February. (1975) . The Policy Implementation Process: A
Conceptual Framework. Administration & Society, Vol. 6, No. 4.
- Van Meter, Donald S.; & Van Horn, Carl E. (1975). The Policy Implementation Process: A
Conceptual Framework. Administration and Society.

ตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร Business Marketing Model of Premium Mattress in Bangkok Metropolitan

ประเทือง พงษ์ชัย(Prathuang Phongsachai), ธนากร ธนาธารชูโชติ(Thanakorn Thanatarnchuchhot)
แสงวงศ์ เสวตวัฒนา,(Swong Sawatwattana)
มหาวิทยาลัยปทุมธานี(Pathumthani University)
Email : dr.thanakorn@gmail.com

Received October 1, 2020 & Retrieved December 21, 2020 & Accepted December 24, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1) ระดับพฤติกรรมการซื้อที่นอนพรีเมียม 2)ระดับความสำคัญของปัจจัยนำไปสู่ตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอนพรีเมียม 3)วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับพฤติกรรมการซื้อที่นอนพรีเมียมกับระดับความสำคัญของปัจจัยนำไปสู่ตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอนพรีเมียม 4)เสนอตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานครแบบของการวิจัยแบบผสมผู้ให้ข้อมูลหลักที่เป็นผู้บริหารธุรกิจที่นอนพรีเมียม จำนวน 5 ท่าน เก็บข้อมูลจากลูกค้าที่เคยซื้อธุรกิจที่นอนพรีเมียม จำนวน 385 คนไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการทดสอบสมมติฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นโดยการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของเพียร์สัน และถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับพฤติกรรมการซื้อที่นอนพรีเมียมภาพรวมเฉลี่ยและทุกด้าน มีระดับความสำคัญระดับมาก 2) ระดับความสำคัญของปัจจัยนำไปสู่ตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอนพรีเมียมภาพรวมเฉลี่ยระดับมากทุกด้าน 3) พฤติกรรมการซื้อที่นอนพรีเมียมภาพรวมเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ปานกลางกับปัจจัยนำไปสู่ตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร ($r=.68$) 4) ตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร = $.934$ ด้านความแตกต่างของที่นอน + $.833$ ด้านลักษณะทางกายภาพของที่นอน+ $.738$ ด้านการส่งเสริมการตลาด + $.702$ ด้านการจัดจำหน่าย+ $.695$ ด้านผลิตภัณฑ์ . + $.650$ ด้านราคา + $.374$ ด้านบุคลากร + $.352$ ด้านกระบวนการ

คำสำคัญ : ตัวแบบการตลาด ธุรกิจที่นอนพรีเมียม

Abstract

The purposes of this research were to study 1) purchasing behavior of premium mattress customers 2) importance level of factors leading to marketing model of premium mattress business 3) relationship between purchasing behavior customers of premium mattress and importance level of factors leading to marketing model of premium mattress 4) business marketing model of premium mattress in Bangkok Metropolitan , research and development methodology by used mixes methodology, by in-depth interview 5 key informants were executives of premium mattress

business and accidental sampling 385 respondents of unknown exactly population. The research instrument was questionnaire. The data were analyzed by computer software package, statistic treatments were frequency, percentage, means, standard deviation, ranking, Pearson Correlation, and Multiple Regression at statistical level .05. The results were as follows: 1) Overall and every area of purchasing behavior of premium mattress were at high level ranking by mean respectively were place of purchased premium mattress area ($\bar{X}$ = 3.99) 2) Overall and every area in importance level of factors leading to business marketing model of premium mattress were at high level, ranking by mean respectively were premium mattress differentiated area ($\bar{X}$ = 4.06) 3) There were moderate relationship between overall area of purchasing behavior of premium mattress and importance level of factors leading to business marketing model of premium mattress in Bangkok (r = .68) 4) Business marketing model of premium mattress in Bangkok Metropolitan = .934 premium mattress differentiated area + .833 physical of premium mattress area + .738 marketing promotion area + .702 place area + .695 product area + .650 price area + .374 person area + .352 process area

Key word: Business marketing model premium mattress

1. บทนำ

สินค้าอุปโภคบริโภคของสินค้าที่นอนคาดว่าจะในปี พ.ศ. 2555 - 2566 ตลาดแนวโน้มตลาดที่นอนโลกมีความเติบโตและมีการแข่งขันสูงทั้งในส่วนของที่นอน ที่เป็นที่นอนประเภทของผลิตภัณฑ์ แบบสปริง โฟม ยางพารา และอื่น ๆ) ทั้งขนาด เตี้ยเตี้ย เตี้ยคู้ เตี้ยขนาดใหญ่ ขนาด 6 ฟุต 5 ฟุต 3 ฟุตและขนาดอื่น เนื่องจากการขยายตัวของที่อยู่อาศัย ธุรกิจ และสถาบันในภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลก สินค้าที่นอนทั่วโลกจำแนกตามประเภทสินค้า ขนาด โดยใช้ ภูมิภาคต่างๆ ซึ่งตลาดคาดว่าจะมีมูลค่าเกิน 1,386,000 ล้านบาท โดยจะขยายตัวเพิ่มขึ้นจากการเพิ่มความต้องการที่นอนจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนครัวเรือน ที่อยู่อาศัย ตลอดจนภาคการค้าและสถาบันต่างๆ(หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ, 2560)

ในส่วนของที่นอน ฟรีเมียม และซูปเปอร์ฟรีเมียมในประเทศไทยนั้น ที่นอนซินด้าวางแผน เจาะตลาดที่ ตั้งเป้าปี พ.ศ. 2561 โต 15% ซินด้า" เพิ่มงบ 100 ล้าน รุกทำตลาดที่นอนระดับกลาง-บน ตั้งเป้าโต 15% ในสิ้นปีนี้ ส่งผลิตภัณฑ์ใหม่ ทำความสะอาดได้ด้วยน้ำเปล่า เจาะลูกค้าระดับ ฟรีเมียม ซูปเปอร์ฟรีเมียม ลุยส่งออกประเทศ กลุ่มซีแอลเอ็มวี บริษัท ซินด้า (ประเทศไทย) จำกัด ผู้ผลิต และจำหน่ายที่นอนเครื่องนอนชั้นนำของไทย ภายใต้แบรนด์ ซินด้า (SYNDA) แฉลงข่าวครั้งใหญ่ในรอบ 20 ปี ตั้งเป้าดันยอดขายเพิ่ม 15% ภายในสิ้นปีนี้แตะ 650 ล้านบาท พร้อมส่งสองผลิตภัณฑ์ใหม่เจาะตลาดซูปเปอร์ฟรีเมียม SYNDA HYGIENATIC ที่นอนไร้ไรฝุ่น 100% และซักได้ด้วยน้ำเปล่าเจ้าแรกในประเทศไทยและ HERVA ที่นอนผ้านวนวัตกรรม C Curve Cooling Gel เจ้าแรกที่ปรับอุณหภูมิของร่างกายขณะนอนหลับ บริษัท ซินด้า (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายที่นอนเครื่อง

นอน เผยว่า ด้วยประสบการณ์มากกว่า 22 ปี ที่ได้คิดค้น และพัฒนาที่นอนที่มีนวัตกรรม และคุณภาพเป็นเลิศ ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า ปัจจุบันผู้บริโภคใส่ใจเรื่องสุขภาพและร่างกายมากกว่าที่เคยเป็นมา ท่ามกลางไลฟ์สไตล์การใช้ชีวิตของคนเมืองที่เปลี่ยนไป แรงriebขึ้น มีกิจกรรมมากขึ้น เข้านอนดึกขึ้น แต่ต้องตื่นเช้าขึ้น ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพของการนอน ผู้บริโภคจึงมองสินค้าที่ตอบโจทย์ได้ตรงจุด และสรรหาสิ่งที่ดีที่สุดมาเติมเต็มเพื่อชีวิตที่มีคุณภาพ ทั้งนี้ได้พัฒนาที่นอนนวัตกรรมใหม่ล่าสุด ซินด้า ไฮจิเนติก (SYNDA HYGIENATIC) ผลิตด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง ทำให้ร่างกายรู้สึกผ่อนคลาย ช่วยป้องกันโรคทางผิวหนังที่เกิดจากความร้อนชื้น และทำความสะอาดได้ด้วยน้ำเปล่า ซึ่งผลิตภัณฑ์ใหม่นี้ จะช่วยขยายฐานลูกค้าไปยังกลุ่มระดับ พรีเมียม ซุปเปอร์พรีเมียม และนอกจากจะวางจำหน่ายในประเทศไทยแล้ว ยังมีแผนส่งออกไปยังประเทศกลุ่ม CLMV (กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม) และประเทศญี่ปุ่น

แนวโน้มการแข่งขันธุรกิจเครื่องนอนในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน ธุรกิจที่นอนและเครื่องนอนในประเทศไทยจัดได้ว่ามีการแข่งขันทางการตลาดที่สูงมาก เพราะมีปัจจัยของราคาและกลยุทธ์ส่งเสริมการขายเข้ามาเกี่ยวข้องมากขึ้น ทั้งในส่วนค้าปลีก(ผู้ใช้ทั่วไป) และ โครงการโรงแรม, รีสอร์ท ธุรกิจที่นอนและเครื่องนอนในประเทศไทยยังสามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในส่วนของโครงการที่มีการผูกติดกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวซึ่งจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเมืองไทยเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในส่วนของค้าปลีกอสังหาริมทรัพย์มีการเติบโตขึ้นถึงแม้ตอนนี้อาจจะชะลอตัวไปบ้าง สำหรับธุรกิจที่นอนและเครื่องนอนในประเทศเพื่อนบ้านการแข่งขันยังไม่รุนแรงเท่าไร แต่ในอนาคตคาดว่าจะมีการแข่งขันสูงขึ้นอย่างแน่นอน ไม่ว่าจะเป็นจากแบรนด์ท้องถิ่นหรือ แบรนด์จากประเทศจีนซึ่งพยายามที่จะบุกตลาด AEC เช่นเดียวกัน บริษัทต่างๆ วางกลยุทธ์การบุกตลาดประเทศเพื่อนบ้านรวมถึงในประเทศไทยให้เกิดผลสำเร็จคือ ผลิตสินค้าที่มีคุณภาพสูงเท่านั้น รวมถึงการสร้างแบรนด์ก็เป็นเรื่องสำคัญ แต่สำหรับแบรนด์ไทยมีความได้เปรียบในตลาด AEC เนื่องจากว่าประเทศเพื่อนบ้านมองว่าเป็นสินค้าที่มีคุณภาพดีกว่าประเทศจีนและเวียดนาม

สำหรับผลิตภัณฑ์ชุดเครื่องนอนพรีเมียม(Premium) ตลาดระดับบนประมาณ 1,000 ล้านบาท ตลาดกลางประมาณ 3,000 ล้านบาท หวังแชร์ส่วนแบ่งการตลาดสูงสุดในกลุ่มชุดเครื่องนอนระดับกลาง สร้างแบรนด์ผลิตภัณฑ์ชุดเครื่องนอน Premium หวังแชร์ส่วนแบ่งการตลาดสูงสุดในกลุ่มชุดเครื่องนอนระดับกลางคาดเปิด OUTLET โดยใช้ CONCEPT: SYNDEX BED FASHION ในปีหน้าหวังยอดขาย 50 ล้านบาท ผู้ผลิตและจำหน่ายชุดเครื่องนอนคุณภาพ ซินเด็กซ์ พรีเมียม เปิดตัวผลิตภัณฑ์ชุดเครื่องนอน SynDEX Premium คอลเล็กชั่นที่โดดเด่นด้วยสีส้ม คุณภาพ และดีไซน์ ลวดลายทันสมัยใหม่ล่าสุดสไตล์เกาหลี การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุดเครื่องนอนออกสู่ตลาด เพื่อเจาะกลุ่มลูกค้าตลาดประมาณ C ถึง B โดยประกอบด้วยกลุ่มสินค้าที่เป็น ผ้าปูที่นอน,ผ้าห่มนวม,หมอนหนุนหมอนข้าง และกลุ่มที่นอนปิกนิกและด้วยความใส่ใจถึงความต้องการของผู้บริโภคเป็นสำคัญ ทางบริษัทต่างๆ จึงมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความชอบของลูกค้า เพื่อคิดค้นและพัฒนาสินค้าอยู่เสมอ โดยจุดเด่นของแบรนด์สินค้าคือ การเน้นลวดลายผ้าที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองทุกไลฟ์สไตล์และทุกรสนิยมความชอบ ได้เริ่มมีการพัฒนาและเพิ่มไลน์สินค้าใหม่ๆ จนครบไลน์ของชุดเครื่องนอนและแอ็คเซสเซอรี่ทั้งหมด อาทิ ผ้าปูที่นอน ผ้าห่มนวม ปลอกหมอนหนุน ปลอกหมอนข้าง ชุดที่นอนปิกนิก หมอนสุญญากาศ และหมอนหนุนสุขภาพ ฯลฯ “เรามีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ออกสู่ตลาดถึงปีละ 2 ครั้ง หรือไม่ต่ำกว่า 40 แบบต่อปี และในล่าสุดปีนี้ ทางบริษัทเริ่มที่จะมีการพัฒนา

ผลิตภัณฑ์โดยการขยายฐานลูกค้าสู่ตลาดระดับกลางขึ้นไปให้มากขึ้น ที่นอนพรีเมียม เพื่อเป็นการสื่อกำหนดให้ลูกค้าทราบถึง คุณภาพที่มากขึ้น และมีความพิถีพิถัน โดดเด่นทั้งดีไซน์ใหม่ สไตล์เกาหลีที่กำลังเป็นที่นิยม มีลวดลายที่หลากหลายให้เลือกตามความชอบมากถึง 8 สไตล์ โดยแต่ละแบบ เน้นดีไซน์การออกแบบของลายผ้าที่สะท้อนบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล ชุดเครื่องนอน Premium ทุกชิ้น เป็นชุดเครื่องนอนไร้รอยต่อหอ สามารถใช้กับที่นอนความหนาสูงถึง 12 นิ้ว ช่วยให้รู้สึกสบายในทุก การนอนหลับ และในด้านคุณภาพการผลิตและเนื้อผ้า ก็ เมื่อเปรียบเทียบกับในกลุ่มราคาที่เท่ากัน คุณภาพที่เหนือกว่า ของเนื้อผ้า Cotton CVC เนื้อนุ่มเนียนละเอียด เราใช้วัสดุคอตตอนแท้จากธรรมชาติ 50 เปอร์เซ็นต์ ผสมกับโพลีเอสเตอร์ 50 เปอร์เซ็นต์ ผ่านกระบวนการ mercerized ที่ยิ่งช่วยเพิ่มคุณภาพ ทำให้เนื้อผ้ามีความนุ่มลื่นมากยิ่งขึ้น เสมือนเคลือบความนุ่มบนพื้นผิวผ้าเอาไว้ เพื่อปกป้องและถนอมผิวพรรณ ประกอบกับการทอดด้วยเครื่องมือทันสมัย (โดยราคาต่อชุดไม่เกิน 5,000 บาท ซึ่งประกอบด้วยผ้าปูที่นอนและผ้าห่มขนาดคิงไซส์, ปลอกหมอนหนุน 2 ใบ, ปลอกหมอนข้าง 2 ใบ)

จากปัญหาดังกล่าวการศึกษาถึงตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอน พรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมุ่งศึกษาถึงปัจจัยการตลาดที่นำไปสู่ ตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบด้วยด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบรรจุภัณฑ์ ด้านกระบวนการบริการ ด้านความแตกต่างของที่นอน ผลการศึกษาจะเป็นแนวทางในการปรับตัว ปัจจัยการตลาด และการดำเนินธุรกิจผลิตและจัดจำหน่ายที่นอนพรีเมียมและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ทางการตลาดให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสมและเป็นแนวทางในการวางแผนการตลาดที่นอนพรีเมียมต่อไป ซึ่งจะเป็นผลดีต่อสังคม ต่อผู้บริโภค และประเทศชาติโดยรวม

2.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาระดับพฤติกรรมการซื้อที่นอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อหาระดับความสำคัญของปัจจัยนำไปสู่ตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอน พรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับพฤติกรรมการซื้อที่นอนพรีเมียมกับระดับความสำคัญของปัจจัยนำไปสู่ตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอน พรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อเสนอตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 พฤติกรรมการซื้อที่นอนพรีเมียม มีความสัมพันธ์กับปัจจัยนำไปสู่ตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอน พรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยนำไปสู่ตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร

3.ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตการวิจัยครั้งนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณโดยรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ที่ซื้อหรือเคยซื้อที่นอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ไม่สามารถทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน กลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์โดยสูตรยามาเน ได้ขนาดอย่างตัวอย่างจำนวน 385 ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นผู้บริหารธุรกิจที่นอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกบริหารธุรกิจที่นอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร 5 ท่าน เพื่อมาทำเป็นแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ

1.3 การประชุมกลุ่มย่อย หลังจากที่ได้ร่างรูปแบบการตลาดของธุรกิจนอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานครแล้ว ผู้วิจัยนำไปประชุมกลุ่มย่อยเพื่อพิจารณาอีกครั้ง จำนวน 10 คน ที่ประกอบด้วยผู้บริหารธุรกิจที่นอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร 5 ท่าน และลูกค้าที่ผู้ซื้อหรือเคยซื้อที่นอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร อีก 5 คน

2. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาหาระดับพฤติกรรมการเลือกซื้อที่นอนพรีเมียม ระดับความสำคัญของปัจจัยนำไปสู่ตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอนพรีเมียมหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับพฤติกรรมการเลือกซื้อที่นอนพรีเมียมกับระดับความสำคัญของปัจจัยนำไปสู่ตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอนพรีเมียมเพื่อเสนอตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรทั้งเพศชายและเพศหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพและปริมณฑลและเคยซื้อหรือซื้อที่นอนพรีเมียม ซึ่งไม่สามารถทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน กลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์โดยสูตรยามาเนได้ขนาดอย่างตัวอย่างจำนวน 385 ตัวอย่าง

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการศึกษาและเก็บรวบรวมแบบสอบถามในระหว่างเดือน ตุลาคม 2561 ถึง พฤษภาคม 2562

5. ขอบเขตสถานที่

สถานที่ที่ใช้ในการศึกษา คือตามห้างสรรพสินค้า หรือตามแหล่งชุมชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

1.เป็นแนวทางในการพัฒนาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจจ่ายเงินเพื่อซื้อที่นอนพรีเมียม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนทางการตลาด และกำหนดกลยุทธ์ ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้สามารถแข่งขันในตลาดซื้อที่นอนพรีเมียมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.ช่วยให้ผู้ประกอบการผลิตที่นอนพรีเมียม และผู้ประกอบการจำหน่ายที่นอนพรีเมียมนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลในการประกอบการวางแผนตัดสินใจในการปรับปรุงพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการตลาดเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการณ์ซื้อที่นอนพรีเมียม

3.เป็นข้อมูลประกอบสำหรับนักวิจัยและผู้ที่สนใจนำข้อมูลไปศึกษาต่อและค้นคว้าวิจัยเพื่อขยายผลในประเด็นอื่น ๆ ต่อไป

4.การทบทวนวรรณกรรม

Schiffman, L. G. & Kanuk, L. L.ได้กล่าวว่า การที่ผู้บริโภคค้นหาข้อมูลในการ ซื้อ การใช้บริการ การ ประเมินการใช้ และการไม่ใช้สินค้าหรือบริการที่ผู้บริโภคคาดหวังจะ ตอบสนองความต้องการในการซื้อและการใช้ จำคำตอบที่จะช่วยให้นักการตลาดสามารถ วางกลยุทธ์ที่ตอบสนองความพึงพอใจผู้บริโภคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ได้แก่ ซื้อเพื่ออะไรซื้อเมื่อใด ซื้อที่ไหน และซื้ออย่างไร

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย คาดว่า ปี2561 ตลาด B2C-Online-Shopping (เฉพาะสินค้า) จะมีมูลค่าตลาด ประมาณ 256,000 ล้านบาท และจะเพิ่มขึ้นเป็นกว่า 470,000 ล้านบาทในปี2565 โดยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ย ประมาณร้อยละ 16 ต่อปี ทำให้ช่องทางออนไลน์ซื้อปิ้ง มีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5 ในปี2560 เป็น ร้อยละ8.2 ในปี2565 เมื่อเทียบกับภาพรวมของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งทั้งระบบ โดยรูปแบบของ e-Market Place จะเป็น Online Platform ที่เข้ามามีบทบาทมากขึ้นอย่างไรก็ดีศักยภาพการเติบโตของตลาด Online Shopping ของไทย น มาซึ่งการแข่งขันที่มีแนวโน้มรุนแรงขึ้น ซึ่งศูนย์วิจัยกสิกรไทยมองว่า ใน ระยะข้างหน้า ตลาด Online Shopping ของผู้ประกอบการ Modern Trade น่าจะมีแนวโน้ม แข่งขันกันรุนแรงขึ้นกล่าวคือ จากการแข่งขัน ภายใน Segment เดียวกันไปสู่การแข่งขันข้าม Segment ระหว่างกลุ่ม Modern Trade กับ Segment ที่อยู่นอก กลุ่ม Modern Trade ที่มา ในรูปแบบของการขายผ่านช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ อาทิE-market place และ B2C ของ SMEs (ขายผ่านช่องทางโซเชียลมีเดียต่าง ๆ อาทิFacebook Instagram Line หรือเรียกว่า Social Online

5.วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1) ระดับพฤติกรรมการซื้อที่นอนพรีเมียม 2)ระดับความสำคัญของ ปัจจัยนำไปสู่ตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอนพรีเมียม 3)วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับพฤติกรรมการซื้อที่ นอนพรีเมียมกับระดับความสำคัญของปัจจัยนำไปสู่ตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอนพรีเมียม 4)เสนอตัวแบบ การตลาดธุรกิจที่นอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานครแบบของการวิจัยแบบสมผสานโดยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพโดย สัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักที่เป็นผู้บริหารธุรกิจที่นอนพรีเมียม จำนวน 5 ท่าน และวิธีเชิงปริมาณเป็นหลักโดย เก็บข้อมูลจากลูกค้าที่เคยซื้อธุรกิจที่นอนพรีเมียม จำนวน 385 คนไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน โดยการสุ่ม ตัวอย่างแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการทดสอบสมมติฐานสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นโดยการ วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของเพียร์สัน และถดถอยเชิงพหุคูณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

6.ผลการวิจัย

1) ระดับพฤติกรรมการซื้อที่นอนพรีเมียมภาพรวมเฉลี่ยและทุกด้าน มีระดับความสำคัญระดับมาก หากพิจารณาระดับจากค่าเฉลี่ย พบว่า ลำดับแรกด้านสถานที่ที่เลือกซื้อที่นอนพรีเมียม ($\bar{X} = 3.99$) ด้านเหตุผลในการซื้อที่นอนพรีเมียม ($\bar{X} = 3.96$) ด้านบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อ ($\bar{X} = 3.95$) ด้านลักษณะที่นอนพรีเมียมที่ซื้อ ($\bar{X} = 3.87$) เรียงตามลำดับ

ตารางที่ 1 ระดับพฤติกรรมการซื้อที่นอนพรีเมียม

ระดับพฤติกรรมการซื้อที่นอนพรีเมียม	$\bar{X}$	ระดับ
ด้านสถานที่ที่เลือกซื้อที่นอนพรีเมียม	3.99	มาก
ด้านสถานที่ที่เลือกซื้อที่นอนพรีเมียม	3.96	มาก
บุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อ	3.95	มาก
ลักษณะที่นอนพรีเมียมที่ซื้อ	3.87	มาก

2) ระดับความสำคัญของปัจจัยนำไปสู่ตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอน พรีเมียมภาพรวมเฉลี่ยและทุกด้าน สำคัญมากหากพิจารณาลำดับความสำคัญจากค่าเฉลี่ย พบว่า ลำดับแรกด้านความแตกต่างของที่นอน ($\bar{X} = 4.06$) ด้านลักษณะทางกายภาพของที่นอน ($\bar{X} = 4.05$) ด้านการจัดจำหน่าย ($\bar{X} = 4.01$) ด้านผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.98$) ด้านราคา ($\bar{X} = 3.97$) ด้านกระบวนการ ($\bar{X} = 3.96$) ด้านบุคลากร ($\bar{X} = 3.95$) และด้านการส่งเสริมการตลาด ($\bar{X} = 3.89$) เรียงตามลำดับ

ตารางที่ 2 ระดับพฤติกรรมการซื้อที่นอนพรีเมียม

ระดับความสำคัญของปัจจัยนำไปสู่ตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอน พรีเมียม	$\bar{X}$	ระดับ
ด้านความแตกต่างของที่นอน	4.06	มาก
ด้านลักษณะทางกายภาพของที่นอน	4.05	มาก
ด้านการจัดจำหน่าย	4.01	มาก
ด้านผลิตภัณฑ์	3.98	มาก
ด้านราคา	3.97	มาก
ด้านกระบวนการ	3.96	มาก
ด้านบุคลากร	3.95	มาก
ด้านการส่งเสริมการตลาด	3.89	มาก

3) พฤติกรรมการซื้อที่นอนพรีเมียมภาพรวมเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ปานกลางกับปัจจัยนำไปสู่ตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร ($r=.68$)

4) ตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร = .934 ด้านความแตกต่างของที่นอน + .833 ด้านลักษณะทางกายภาพของที่นอน + .738 ด้านการส่งเสริมการตลาด + .702 ด้านการจัดจำหน่าย + .695ด้านผลิตภัณฑ์ + .650ด้านราคา + .374ด้านบุคลากร + .352ด้านกระบวนการ

7.อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ ตัวแบบการตลาดธุรกิจที่นอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร

ด้านผลิตภัณฑ์ผู้บริหารธุรกิจผลิตและจำหน่ายที่นอนพรีเมียมควรปรับปรุงวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตที่นอนพรีเมียมจากยางพารา วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตที่นอนพรีเมียมจากฟองน้ำ ที่นอนที่ผลิตจากวัสดุที่นอนแล้วนุ่มไม่ปวดหลัง วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตที่นอนพรีเมียมจากสปริงวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตที่นอน พรีเมียมมีสารป้องกันภูมิแพ้ เรียงตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธนา บุราณมัยและคณะ (2560) ได้ศึกษาต้นแบบห้องนอนอัจฉริยะสำหรับผู้สูงอายุโดยการใช้กล้อง Kinect ตรวจจับการเคลื่อนไหวกล้อง Kinect สามารถตรวจจับโครงร่างและการเคลื่อนไหวของมนุษย์ได้ทั้งในที่สว่างและที่มืด โดย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานต่างๆ หลายด้าน เช่น ด้านผลิตภัณฑ์

ด้านราคาผู้บริหารธุรกิจผลิตและจำหน่ายที่นอนพรีเมียมควรปรับปรุงกำหนดราคาที่สามารถจูงใจลูกค้ากลุ่มเป้าหมายได้ ราคาที่บ่งบอกว่าเป็นที่นอนมีระดับคุณภาพสูง กำหนดราคาจิตวิทยา เช่น (19,999 , 22,999, 29,999 บาท) กำหนดราคาหลากหลายระดับตามคุณภาพของที่นอน กำหนดราคาจิตวิทยา (เช่น 19,999 , 22,999 , 29,999 บาท เรียงตามลำดับสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐพล พันธุ์ภักดี (2556) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อคุณค่าตราสินค้าที่นอนระดับพรีเมียม ,สาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพนธมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุระหว่าง 18 – 25 ปี มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ให้ความสำคัญต่อราคาที่นอน

ด้านการจัดจำหน่ายผู้บริหารธุรกิจผลิตและจำหน่ายที่นอนพรีเมียมควรปรับปรุง จำหน่ายตามห้างเพอร์นิเจอร์ในห้างสรรพสินค้า (เช่น อีเกีย ดูโฮม โฮมโปร และห้างชั้นนำ) จำหน่ายผ่านร้านค้าสมัยใหม่ (เทสโก โลตัส หรือ บิ๊กซี) จำหน่ายตามงานแสดงสินค้าจำหน่ายผ่านสื่อออนไลน์ จำหน่ายในร้านค้าจำหน่ายเครื่องนอนโดยเฉพาะ เรียงตามลำดับสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐพล พันธุ์ภักดี (2556) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อคุณค่าตราสินค้าที่นอนระดับพรีเมียม สาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพนธมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุระหว่าง 18 – 25 ปี มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี และส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดจำหน่ายมีผลต่อการตัดสินใจซื้อ

ด้านส่งเสริมการตลาด ผู้บริหารธุรกิจผลิตและจำหน่ายที่นอนพรีเมียมควรปรับปรุงออกร้านจำหน่ายตามงานแสดงสินค้าเพอร์นิเจอร์แฟร์ จัดกิจกรรมแนะนำและส่งเสริมการขายตาม ห้าง เทสโก โลตัส หรือ บิ๊กซี ฯลฯ การส่งเสริมการตลาดในช่วงเทศกาลปีใหม่หรือเทศกาลต่างๆ ที่นอนเก่าสามารถนำมาแลกซื้อที่นอนใหม่หรือซื้อที่นอนแถมเตียงและผ้าปูที่นอน : ซื้อที่นอนแถมผ้าคลุมที่นอนป้องกันไรฝุ่นเรียงตามลำดับสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภัทรา ปานสุวรรณจิตร (2558) พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่นอนพรีเมียมเพื่อการพัฒนาส่วน

ประสมทางการตลาดตามความต้องการของผู้ซื้อในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่การวิจัยมีจุดประสงค์เพื่อทราบถึงพฤติกรรมการตัดสินใจและส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่นอนพรีเมียม แนวทางการพัฒนาส่วนประสมทางการตลาดผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของผู้ซื้อในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ ซึ่งการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม การเลือกสุ่มตัวอย่างจากการกำหนดโควตาจำนวน 200 คน ใช้วิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ผลการวิจัยพบว่าการส่งเสริมการตลาดมีความสำคัญ

ด้านบุคลากร ผู้บริหารธุรกิจผลิตและจำหน่ายที่นอนพรีเมียมควรปรับปรุงให้บุคลากรมีความสามารถในการแนะนำการเลือกที่นอนสอดคล้องกับผู้ซื้อ บุคลากรมีความเต็มใจในการให้บริการ บุคลากรผู้จัดจำหน่ายสามารถโน้มน้าว อธิบายให้ผู้ซื้อเห็นประโยชน์ของที่นอน บุคลากรมีความรู้ในผลิตภัณฑ์ที่นอนบุคลากรมีบุคลิกภาพอัยยาศัยไมตรีน่าเชื่อถือเรียงตามลำดับ

ด้านกระบวนการ ผู้บริหารธุรกิจผลิตและจำหน่ายที่นอนพรีเมียมควรปรับปรุงให้บริการซื้อที่นอนผ่อน 10 เดือนโดยไม่เสียดอกเบี้ย มีกระบวนการรับประกันเปลี่ยนสินค้าใหม่ได้ภายใน 7 วันให้คำปรึกษาข้อดีข้อเสียของที่นอนแต่ละชนิด การให้บริการขนส่งที่นอนเก่าไป กระบวนการให้บริการจัดส่งทั่วประเทศเรียงตามลำดับสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภัทรา ปานสุวรรณจิตร (2558) พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่นอนพรีเมียมเพื่อการพัฒนาส่วนประสมทางการตลาดตามความต้องการของผู้ซื้อในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่การวิจัยมีจุดประสงค์เพื่อทราบถึงพฤติกรรมการตัดสินใจและส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่นอนพรีเมียม แนวทางการพัฒนาส่วนประสมทางการตลาดผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของผู้ซื้อในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ ซึ่งการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม การเลือกสุ่มตัวอย่างจากการกำหนดโควตาจำนวน 200 คน ใช้วิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมในการเลือกซื้อนิยมซื้อเสื้อ การซื้อในแต่ละครั้งไม่เกิน 2 ตัว ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 300-600 บาทต่อครั้ง ซื้อเพื่อใช้เองในโอกาสวันสำคัญต่างๆ ส่วนประสมทางการตลาดให้ความสำคัญในด้านกระบวนการเน้นการแจกของแถมและรับเปลี่ยนคืนสินค้า

ด้านลักษณะทางกายภาพของที่นอน ผู้บริหารธุรกิจผลิตและจำหน่ายที่นอนพรีเมียมควรปรับปรุงที่นอนบ่งบอกถึงความทันสมัยสอดคล้องกับเฟอร์นิเจอร์สมัยใหม่ รูปร่างภายนอกของที่นอนบ่งบอกถึงความคงทนความหรูหราของตัวที่นอน สีสนของตัวที่นอนบ่งบอกถึงสเนียมของผู้ซื้อ ที่นอนสามารถสัมผัสได้ด้วยประสาททั้งห้าว่ามีระดับ เนื้อที่นอนมีความยืดหยุ่นสูงคืนรูปได้ทันทีเรียงตามลำดับสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภัทรา ปานสุวรรณจิตร (2558) พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่นอนพรีเมียมเพื่อการพัฒนาส่วนประสมทางการตลาดตามความต้องการของผู้ซื้อในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ การวิจัยมีจุดประสงค์เพื่อทราบถึงพฤติกรรมการตัดสินใจและส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่นอนพรีเมียม แนวทางการพัฒนาส่วนประสมทางการตลาดผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของผู้ซื้อในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ ซึ่งการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม การเลือกสุ่มตัวอย่างจากการกำหนดโควตาจำนวน 200 คน ใช้วิธีการเลือกสุ่ม ตัวอย่างแบบบังเอิญ ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมในการเลือกซื้อนิยมซื้อเสื้อ การซื้อในแต่ละครั้งไม่เกิน 2 ตัว ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 300-600 บาทต่อครั้ง ซื้อเพื่อใช้เองในโอกาสวันสำคัญต่างๆ ส่วนประสมทางการตลาดให้ความสำคัญในด้านผลิตภัณฑ์ที่มีรูปแบบสวยงาม

ด้านความแตกต่างของที่นอน ผู้บริหารธุรกิจผลิตและจำหน่ายที่นอนพรีเมียมควรปรับปรุงที่นอนทำจากสารที่ช่วยกระตุ้นการทำงานของร่างกายระหว่างนอน ความแตกต่างในผ้าห่มที่นอนโดดเด่นมีเอกลักษณ์ ความแตกต่างในนวัตกรรมใหม่ของวัสดุที่ใช้ ความแตกต่างในความคงทนไม่ยุบตัวง่าย ความแตกต่างในการตั้งราคาตาม

ขนาดของทีนอนพรีเมียมเรียงตามลำดับสอดคล้องกับงานวิจัยของชญาดา สมศักดิ์ (2559) ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด (7Ps) ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้ายี่ห้ออิกีย ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล มนุษย์เริ่มให้ความสำคัญกับที่พักอาศัยมากขึ้น และปัจจุบันประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาได้มีการขยายตัวของชุมชนเมืองมากขึ้น สังเกตได้จากโครงการที่พักอาศัยและอาคารพาณิชย์ที่ขยายตัวเพิ่มมากขึ้นในทุกๆ ปี ทำให้ตลาดเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้านมีการเติบโตตามไปด้วย โดย อิกีย (IKEA) ถือเป็นคู่แข่งรายใหม่ที่เป็นผู้จำหน่ายเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งจาก ประเทศสวีเดน ที่ได้เปิดสาขาแรกที่ประเทศไทยบริเวณโครงการเมกะบางนา และมีโครงการจะเปิด สาขาที่ 2 บริเวณบางใหญ่ แสดงให้เห็นถึงการเติบโตที่มีอยู่อย่างต่อเนื่อง ทำให้อิกียเป็นอีกหนึ่งคู่แข่ง ที่น่าสนใจ พบว่า อิกียให้ความสำคัญต่อการสร้างความแตกต่าง

8. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

การนำตัวแบบการตลาดธุรกิจทีนอนพรีเมียมในเขตกรุงเทพมหานคร ไปใช้ให้เกิดประสิทธิผล ผู้บริหารธุรกิจทีนอนพรีเมียมควรดำเนินการ ดังนี้

1.ด้านผลิตภัณฑ์ ผู้บริหารธุรกิจผลิตและจำหน่ายทีนอนพรีเมียมควรปรับปรุงวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตทีนอนพรีเมียมจากยางพารา จากฟองน้ำ วัสดุทีนอนแล้วนุ่มไม่ปวดหลัง วัตถุดิบจากสปริง มีสารป้องกันภูมิแพ้เรียงควรให้ความสำคัญกับการรับประกันการยุบตัวในระยะเวลา 1 ปี สามารถรองรับสรีระที่ไม่ยุบตัวเป็นแอ่ง ให้ประสบการณ์ที่ดีในการนอนหลับอย่างสบาย และผ่อนคลาย ให้คุณค่าทั้งทีนอนและความสวยงาม และสามารถทำความสะอาดง่าย

2.ด้านราคาผู้บริหารธุรกิจผลิตและจำหน่ายทีนอนพรีเมียมควรปรับปรุงกำหนดราคาที่สามารถจูงใจลูกค้ากลุ่มเป้าหมายได้ ราคาที่บ่งบอกว่าเป็นทีนอนคุณภาพสูง กำหนดราคาจิตวิทยา เช่น 29,999 บาท ราคาหลากหลายระดับตามคุณภาพและควรให้ความสำคัญกับราคาที่นอนคุ้มค่ากับการใช้งาน กำหนดราคาสูงกว่าอย่างมีเหตุผล ถ้าหากว่าทีนอนดีกว่าของคู่แข่งในท้องตลาดจริง เชื่อว่าผู้บริโภคพร้อมจะควักเงินในกระเป๋าซื้ออย่างแน่นอน ดังนั้นผู้ประกอบการต้องอธิบายให้ผู้บริโภคเข้าใจว่าเพราะอะไรสินค้าราคาสูงกว่าและดีกว่าของคู่แข่งยังงิราคาแตกต่าง ตามชนิดของผ้าที่ใช้ในการหุ้มทีนอน และการตั้งราคาแบบรวมเป็นชุด ทีนอนพรีเมียม หมอน ผ้าคลุมเตียง รวมชุดถูกกว่าแยกซื้อ

3.ด้านการจัดจำหน่ายผู้บริหารธุรกิจผลิตและจำหน่ายทีนอนพรีเมียมควรปรับปรุง จำหน่ายตามห้างเฟอร์นิเจอร์ในห้างสรรพสินค้า เช่น อิกีย ดูโฮม โฮมโปร และห้างชั้นนำ ร้านค้าสมัยใหม่ (เทสโก โลตัส หรือ บิ๊กซี) ตามงานแสดงสินค้า ผ่านสื่อออนไลน์ จำหน่ายในร้านค้าจำหน่ายเครื่องนอนโดยเฉพาะ และควรให้ความสำคัญกับช่องทางการจัดจำหน่ายที่ให้ลูกค้าหาซื้อได้สะดวก ทั้งในส่วนของการจําหน่ายร้าน และความครอบคลุมในแต่ละพื้นที่ แต่ละร้านค้าควรมีทีนอนพรีเมียมหลากหลายชนิด ราคา ให้ลูกค้าเลือกซื้อ

4.ด้านส่งเสริมการตลาดผู้บริหารธุรกิจผลิตและจำหน่ายทีนอนพรีเมียมควรปรับปรุงออกจําหน่ายตามงานแสดงสินค้าเฟอร์นิเจอร์แฟร์ จัดกิจกรรมแนะนำและส่งเสริมการขายตาม ห้าง เทสโก โลตัส หรือ บิ๊กซี ฯลฯ) การส่งเสริมการตลาดในช่วงเทศกาลปีใหม่หรือเทศกาลต่างๆ ทีนอนเก่าสามารถนำมาแลกซื้อทีนอนใหม่หรือซื้อทีนอนแถมเตียงและผ้าปูทีนอน : ซื้อทีนอนแถมผ้าคลุมทีนอนป้องกันไรฝุ่นเรียงตามลำดับและควรให้ความสำคัญกับ

การส่งเสริมการตลาดทั้งแบบดั้งเดิมและแบบพลัก แบบดั้งเดิมคือประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ ทั้งออนไลน์และออฟไลน์ เพื่อให้ลูกค้าไปซื้อ พร้อมทั้งแบบพลักโดยให้ส่วนลดเพิ่มขึ้นหากร้านค้าจำหน่ายที่นอนของบริษัท

5.ด้านบุคลากร ผู้บริหารธุรกิจผลิตและจำหน่ายที่นอนพรีเมียมควรปรับปรุงมีความสามารถในการแนะนำ การเลือกที่นอนสอดคล้องกับผู้ซื้อ บุคลากรมีความเต็มใจในการให้บริการ บุคลากรผู้จัดจำหน่ายสามารถโน้มน้าว อธิบายให้ผู้ซื้อเห็นประโยชน์ของที่นอน บุคลากรมีความรู้ในผลิตภัณฑ์ที่นอน บุคลากรมีบุคลิกภาพอริยาไยไม่ตรี น่าเชื่อถือเรียงตามลำดับและควรให้ความสำคัญกับบุคลากร ควรมีความสามารถในการพิชิตใจลูกค้า ทำให้ลูกค้า ไว้วางใจ จึงจะสามารถปิดการขาย และรักษาลูกค้าไว้ได้ยาวนาน ควรมีความสมบัติที่ดีดังนี้ ซื่อสัตย์สุจริต (Honesty) ความจริงใจ (Sincerity) การบริการด้วยใจ (Service Mind) การตรงต่อเวลา มีความรู้สึกที่ดีต่องาน พนักงานขาย ต้องสร้างความรักและศรัทธาในอาชีพงานขายของตนเอง ถ้าพนักงานขายเชื่อถือในอาชีพก็จะทำให้ลูกค้าเชื่อถือ มี มนุษย์สัมพันธ์ที่ดี มีบุคลิกภาพที่ดี ความสามารถในการใช้คำถามและคำตอบ ความสามารถในการสนทนา มีความ มั่นใจในตนเอง การยิ้มแย้มแจ่มใส ความเป็นผู้นำ มีจรรยาบรรณที่ดีต่อลูกค้า

6.ด้านกระบวนการผู้บริหารธุรกิจผลิตและจำหน่ายที่นอนพรีเมียมควรปรับปรุงให้บริการซื้อที่นอนผ่อน 10 เดือนโดยไม่เสียดอกเบี้ย มีกระบวนการรับประกันเปลี่ยนใหม่ได้ภายใน 7 วันให้คำปรึกษาข้อดีข้อเสียของที่ นอนแต่ละชนิด การให้บริการขนส่งที่นอนเก่าไป กระบวนการให้บริการจัดส่งทั่วประเทศเรียงตามลำดับและควรให้ ความสำคัญกับการให้บริการด้านคำสั่งซื้อ การจัดทำเอกสาร และกระบวนการชำระเงิน รวมทั้งการ แก้ไขปัญหา การแก้ไขปัญหาทั้งปัญหาในการซื้อ และปัญหาที่เร่งด่วน การจัดส่ง และข้อมูลการจัดส่งที่ลูกค้าสามารถติดตามได้ หรือทำกิจกรรมบันเทิงด้านต่างๆ ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการงานการขาย

7.ด้านลักษณะทางกายภาพของที่นอน ผู้บริหารธุรกิจผลิตและจำหน่ายที่นอนพรีเมียมควรปรับปรุงที่ นอนบ่งบอกถึงความทันสมัยสอดคล้องกับเฟอร์นิเจอร์สมัยใหม่ รูปร่างภายนอกของที่นอนบ่งบอกถึงความคงทน ความหรูหราของตัวที่นอน สีสนของตัวที่นอนบ่งบอกถึงรสนิยมของผู้ซื้อ ที่นอนสามารถสัมผัสได้ด้วยประสาท ทั้งห้าว่ามีระดับ เนื้อที่นอนมีความยืดหยุ่นสูงคืนรูปได้ทันทีเรียงตามลำดับและควรให้ความสำคัญกับผ้าหรือวัสดุ ห่อหุ้มที่นอนพรีเมียม ผ้าหรือวัสดุห่อหุ้มที่นอน เหมาะสมกับที่นอน วางบนเตียงแล้วมีความโดดเด่น การ เคลื่อนย้ายที่นอนพรีเมียมทำสะดวกสีของผ้าหรือวัสดุห่อหุ้มที่นอนพรีเมียมมีความสวยงาม ผ้าหรือวัสดุห่อหุ้มที่ นอนพรีเมียมสามารถสะท้อนบุคลิกภาพของสินค้า สามารถปกป้องที่นอนพรีเมียมได้ ผ้าหรือวัสดุห่อหุ้มที่นอนพ รีเมียมช่วยดูแลรักษาสีและกลิ่นได้

8.ด้านความแตกต่างของที่นอน ผู้บริหารธุรกิจผลิตและจำหน่ายที่นอนพรีเมียมควรปรับปรุงที่นอนทำจาก สารที่ช่วยกระตุ้นการทำงานของร่างกายระหว่างนอน ความแตกต่างในผ้าหุ้มที่นอนโดดเด่นมีเอกลักษณ์ ความ แตกต่างในนวัตกรรมใหม่ของวัสดุที่ใช้ ความแตกต่างในความคงทนไม่ยุบตัวง่าย ความแตกต่างในการตั้งราคาตาม ขนาดของที่นอนพรีเมียมเรียงตามลำดับและควรให้ความสำคัญกับการสร้างความแตกต่างกันดังนี้ แตกต่างที่ ขบวนการผลิตขบวนการผลิตที่ทันสมัยเทคโนโลยีใหม่ล่าสุดทำให้ที่นอนพรีเมียมโดดเด่นเหนือคู่แข่ง คุณภาพ มาตรฐาน ตราเครื่องหมายรับรองคุณภาพจากองค์กรต่างๆ ทำให้ลูกค้าเชื่อมั่นไว้วางใจสินค้าและบริการของเรา ได้มาก ไม่ว่าจะเป็น ISO มอก. ความแตกต่างที่วัสดุ/วัตถุดิบของที่นอนพรีเมียม บริการการจัดส่ง การซ่อม การ รับประกัน การแนะนำจำเป็นต้องพัฒนาด้านนี้ให้มีความรวดเร็ว แตกต่างที่เรื่องราวที่นอนพรีเมียมหากมีเบื้องหลัง ความเป็นมาอันน่าสนใจ ก็สร้างความแตกต่างและเพิ่มคุณค่าได้ เช่น ที่นอนช่วยให้นอนสบาย ป้องกันความชื้น หรือไรฝุ่น แตกต่างที่แหล่งวัตถุดิบ แหล่งผลิต ของเนื้อที่นอนพรีเมียม และสิ่งที่ห่อหุ้ม

9.เอกสารอ้างอิง

- ชญาดา สมศักดิ์ .(2559).ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าไฮ้ห้ออิกีย ของผู้บริโภคในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล . บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ณัฐพล พันธุ์ภักดี .(2556).ปัจจัยที่มีผลต่อคุณค่าตราสินค้าที่นอนระดับพรีเมียม ,สาขาบริหารธุรกิจ วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุภัทรา ปานสุวรรณจิตร (2558) พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่นอนพรีเมียมเพื่อการพัฒนาส่วน ประสมทางการตลาดตามความต้องการของผู้ซื้อในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิทยาการจัดการ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ.(2560).ไอ.พี.คอนซูมเมอร์ มาร์เก็ตติ้ง. ไทย พี อาร์ เน็ต อังคารที่ 20 กันยายน 2560.
- ยุทธนา บุราณมัยและคณะ (2560)ต้นแบบห้องนอนอัจฉริยะสำหรับผู้สูงอายุ โดยการใช้กล้อง Kinect ตรวจสอบ การเคลื่อนไหว,วารสารวิศวกรรมสาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีที่. 27 ฉบับที่ 89 (2014): กรกฎาคม – กันยายน 2557
- Schiffman, L. G. and Kanuk, L. L. (2010). Consumer behavior 10th ed.New Jersey: Prentice Hall International.

รูปแบบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุในพื้นที่เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร Model of participation in social activities of the elderly in Bangkapi area Bangkok

น้ำเพชร อัจจิ๋ว (Numpech Aumji)

มหาวิทยาลัยรามคำแหง (Ramkhumhang)

Email: aumjit12@gmail.com

Received October 3, 2020 & Retrieved December 3, 2020 & Accepted December 24, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบกิจกรรมทางสังคมที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุที่อยู่ในพื้นที่ เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ใช้การวิจัยเชิงสำรวจ มีกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้สูงอายุที่อยู่ในพื้นที่เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 394 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การแจกแจงความถี่ , การคำนวณหาค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, t-test , One-way-ANOWA , ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน, การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส และระดับการศึกษา มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านอาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่อยู่อาศัย และการเป็นสมาชิกชมรมผู้สูงอายุ ไม่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยแรงจูงใจมีผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุ ร้อยละ 86.80 และระดับของรูปแบบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ได้แก่ การมีส่วนร่วมในรูปแบบการตัดสินใจ ดำเนินงาน การรับผลประโยชน์ และการประเมินผล พบว่า มีส่วนร่วมในระดับมากที่สุด 4 รูปแบบ

คำสำคัญ: ผู้สูงอายุ ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม แรงจูงใจ

Abstract

The purposes of this research were The model of participation in social activities of the elderly in Bangkapi area Bangkok Use survey research the instrument tools were questionnaires that were divided into three sections: personal data, incentives, and the styles of the social activities' participation. The samples of the research were the elders in Bang Kapi district, Bangkok, which accounted for 394 persons. The researcher used the statistics to analyze the data, those were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way-ANOWA, Pearson's Product Moment Correlation Coefficient, and Multiple Linear Regression The analysis results showed that Personal factors in sex, age, marital status and education level affecting participation in social activities that are statistically significant at the 0.01 level. In terms of occupation, income, housing period, the elderly's experience does not affect participation in social activities statistically significant at 0.05 level. Motivation factors

affect the participation in social activities of the elderly. 86.80% and the level of participation in social activities include decision-making, operations, benefits, and evaluation found that they participated in the high level in all 4 forms

Keywords: the elders, the incentive, individual factors and social activities' participation

1.บทนำ

ในปัจจุบันทั่วโลกกำลังก้าวเข้าสู่การเป็น ‘สังคมผู้สูงอายุ’ ในแต่ละประเทศจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุที่แตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม โดยประเทศพัฒนาแล้วมีแนวโน้มเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเร็วกว่าประเทศกำลังพัฒนา ในภาวะการเปลี่ยนแปลงนี้เป็นผลมาจากจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่ทำให้ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีมาตรฐานชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี มีโภชนาการทางอาหารที่ถูกหลักอนามัย นอกจากนี้การศึกษาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการแพทย์ส่งผลทำให้มีผู้สูงอายุมีสุขภาพที่ดีขึ้น จำนวนอัตราการตายลดลง ปัญหาสุขภาพทางจิตของผู้สูงอายุซึ่งเป็นปัญหาที่พบได้บ่อยมากขึ้นเนื่องจากผู้สูงอายุมีความวิตกกังวลมีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ทำให้เกิดอาการหงุดหงิด ระวัง และเอาแต่ใจตนเองมีความคิดและความจำที่มักจะคิดซ้ำซาก ลังเล หมกมุ่นเรื่องในอดีต บางรายมีภาวะที่เรียกว่าสมองเสื่อมนอกจากนี้ ผู้สูงอายุเป็นบุคคลที่ต้องการพึ่งพิงสูงและยังส่งผลกระทบเชิงนโยบายต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสวัสดิการผู้สูงอายุซึ่งปัญหาด้านต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ

จากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางอายุของประชากรภาครัฐจึงกำหนดมาตรการเตรียมการรองรับในการดูแลผู้สูงอายุ เพื่อให้ผู้สูงอายุเหล่านั้นมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 เป็นแผนฉบับแรกให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมสังคมไทยสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยบูรณาการประเด็นที่เกี่ยวข้องด้านผู้สูงอายุเข้ากับแผนพัฒนาประเทศมีการปรับปรุงแผนผู้สูงอายุแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545 - 2564) ให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ของผู้สูงอายุที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ที่ได้มีการกำหนดสิทธิของผู้สูงอายุในมาตรา 11 จำนวน 13 ด้าน เพื่อการคุ้มครอง การส่งเสริมและการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ โดยรวมถึงการส่งเสริมการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุ คือ การที่เปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุได้แสดงความเห็นหรือมีบทบาทร่วมรับผิดชอบต่อการดำเนินงานหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ซึ่งจะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน มีการเผยแพร่ความรู้พัฒนาความสนใจร่วมกันในกลุ่มไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมในลักษณะของการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ในปัจจุบันมีแหล่งที่ผู้สูงอายุสามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ได้หลากหลายทั้งกิจกรรมที่จัดโดยชุมชนและกิจกรรมที่หน่วยงานองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชนจัดขึ้นรวมถึงกิจกรรมการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุ ได้แก่ กิจกรรมจิตอาสาและกิจกรรมสาธารณประโยชน์ การถ่ายทอดภูมิปัญญา กิจกรรมชมรมผู้สูงอายุซึ่งเป็นแหล่งที่ผู้สูงอายุจะได้พบปะพูดคุยระหว่างกันและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุในการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ได้แก่ กิจกรรมฝึกอบรมอาชีพเพื่อเสริมรายได้ การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ การออกกำลังกาย นันทนาการกิจกรรมทางศาสนา การปฏิบัติธรรม การสืบสานวัฒนธรรมประเพณีตามเทศกาลสำคัญ ถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ทักษะศึกษา และกิจกรรมอื่น ๆ การทำงานอาสาสมัครเป็นงานที่เป็นความสมัครใจและอาสาเข้ามาเพื่อช่วยเหลือเยียวยา และทำงานที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นและสังคม เพื่อการดูแล ป้องกัน แก้ปัญหาเพื่อพัฒนาสังคม โดยไม่หวังผลตอบแทนใดๆ ซึ่งผลตอบแทนที่อาสาสมัครได้รับ คือความสุข ความภาคภูมิใจ ที่ได้ทำงานที่มีคุณค่า เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น

สังคม และประเทศชาติ ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งก็คือปัจจัยส่วนบุคคลและแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ เพราะถ้าบุคคลมีความคาดหวัง มีเป้าหมายที่บุคคลชอบ พอใจ ศรัทธา มองเห็นคุณค่าและพร้อมปฏิบัติ ก็จะเป็นแรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรมที่เข้มแข็งของบุคคล(ปราณี รามสูตร,2542)

การศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุในพื้นที่เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร มีความหลากหลาย ในด้านวัฒนธรรมและมีการจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้สูงอายุอย่างมีประสิทธิภาพ มีกิจกรรมชมรมต่าง ๆ ในชุมชนที่จะส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ผู้สูงอายุ และเป็นข้อมูลสำคัญในการใช้ในการวางแผน และวางนโยบาย สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

2.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.เพื่อศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุในพื้นที่เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

3.การทบทวนวรรณกรรม

ทฤษฎีความต้องการของ Murray

Murray (1938) มีความคิดความมนุษย์จะปรับตัวเมื่อเผชิญหน้ากับสภาพแวดล้อมที่เคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมมนุษย์มีเป้าหมายเป็นเครื่องนำทางและมีเป้าประสงค์ทั้งองค์ประกอบภายในตน (ความต้องการ) กับองค์ประกอบภายนอก คือสภาพแวดล้อมเป็นตัวคุมพฤติกรรมของมนุษย์ เรียนรู้จากปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมภายนอกและจากประสบการณ์เดิม เช่น คนนี้กลัวล่วงหน้าว่าจะเกิดอะไรในลำดับต่อไปอนาคตจะเป็นอย่างไร ทฤษฎีนี้ แบ่งความจำเป็นออกเป็น 2 ส่วน คือ

- (1) ความจำเป็นทางร่างกาย เป็นความพึงพอใจเกี่ยวกับกระบวนการพื้นฐานทางร่างกายมนุษย์ เช่น ต้องการอาหาร น้ำ อากาศ เพศ
- (2)ความจำเป็นทางจิต เน้นความพึงพอใจด้านอารมณ์

แนวคิดที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

Cohen and Uphoff ได้แบ่งลักษณะการมีส่วนร่วมเป็น4 รูปแบบ คือ

- 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) คือ ริเริ่มตัดสินใจดำเนินการตัดสินใจและตัดสินใจปฏิบัติการ การตัดสินใจชนิดนี้เป็นศูนย์กลางของการเกิดความคิดที่หลากหลายมีการกำหนดและประเมินทางเลือกตัดสินใจ เลือกเปรียบเทียบได้กับการวางแผนเพื่อนำทางที่เลือกมาสู่การปฏิบัติ สามารถแบ่งการตัดสินใจนี้ออกเป็น 3 ชนิด คือ

- 2) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ(Implementation) คือ แบ่งได้เป็น 3 ชนิด คือการมีส่วนร่วมในการสละทรัพยากร สามารถดำเนินการได้หลายรูปแบบ ได้แก่ แรงงาน เงิน วัสดุอุปกรณ์ การมีส่วนร่วมในการบริหารและการประสานงาน การมีส่วนร่วมในการขอความร่วมมือ การขอความร่วมมือไม่จำเป็นต้องมีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง

- 3) การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) คือ การได้รับผลการดำเนินการไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ทางด้านวัตถุ ผลประโยชน์ทางสังคม หรือผลประโยชน์ส่วนบุคคล แบ่งได้ 3 ชนิด คือผลประโยชน์ด้านวัตถุ ผลประโยชน์ด้านสังคม ผลประโยชน์ด้านบุคคล

4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) คือ การออกแบบและวิธีการประเมินผล การได้รับบทบาทในการประเมินผล การได้รับรู้รายงานการประเมินผลการมีส่วนร่วมในการประเมินผล มี 2 รูปแบบคือการมีส่วนร่วมทางตรง และการมีส่วนร่วมทางอ้อม

ทฤษฎีกิจกรรม (Activity Theory)

Robert J.Havighurst(1953) ได้อธิบายถึงสถานภาพทางสังคมของผู้สูงอายุซึ่งเน้นความสัมพันธ์ในทางบวกระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมกับความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุ กล่าวคือ เมื่อบุคคลมีอายุมากขึ้น สถานภาพและบทบาททางสังคมจะลดลง แต่บุคคลยังมีความต้องการทางสังคมเหมือนบุคคลในวัยกลางคน ทฤษฎีนี้ เชื่อว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อความสุขและการมีชีวิตที่ดีเช่นเดียวกับวัยผู้ใหญ่และสามารถเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนเองสนใจได้ สำหรับกิจกรรมตามแนวคิดนี้ หมายถึงกิจกรรมต่างๆ นอกเหนือจากกิจกรรมที่บุคคลปฏิบัติต่อตนเอง นั่นคือกิจกรรมที่บุคคลปฏิบัติต่อเพื่อนฝูง ต่อสังคม หรือชุมชน ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้สูงอายุปฏิบัติจะทำให้รู้สึกว่าคุณค่าตนเองยังมีคุณค่า และเป็นประโยชน์ต่อสังคม

4.ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่องปัจจัยส่วนบุคคลและแรงจูงใจที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุในพื้นที่เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ สำหรับการรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้การดำเนินงานวิจัยไปสู่คำตอบตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมีวิธีการดำเนินการศึกษาวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

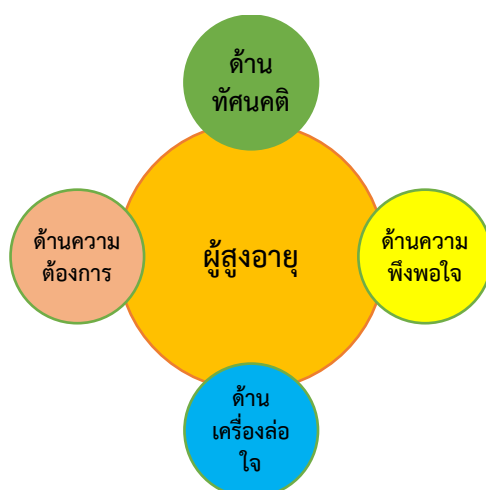
คือ ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตพื้นที่บางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 26,059 คน โดยผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane', 1973) โดยใช้ค่าความคาดเคลื่อนที่ 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 394 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือแบบสอบถามประกอบไปด้วยข้อคำถาม และข้อเสนอแนะ

วิเคราะห์และนำเสนอแบบเชิงพรรณนา

5.ผลการศึกษา

การศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุในพื้นที่เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ แรงจูงใจด้านทัศนคติ ด้านความต้องการ ด้านความพึงพอใจ ด้านเครื่องล่อใจ อยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมในรูปแบบการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมในรูปแบบการตัดสินใจ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมในรูปแบบการประเมินผล โดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ดังกล่าวอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 รูปแบบ

ภาพที่ 1 แสดงรูปแบบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุ

6.อภิปรายผล

การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ผลการศึกษาพบว่าผู้สูงอายุในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow ได้แบ่งความต้องการพื้นฐานสำหรับชีวิตมนุษย์ไว้ 5 ระดับ ได้แก่ 1) ความต้องการทางด้านร่างกาย 2)ความต้องการความปลอดภัย 3)ความต้องการทางสังคมและความรัก 4)ความต้องการได้รับเกียรติและภาคภูมิใจในคุณค่า 5) ความต้องการเติมเต็มความสมบูรณ์ให้ชีวิต ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าแรงจูงใจด้านความต้องการและเครื่องล่อใจมีผลทำให้ ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในรูปแบบการรับผลประโยชน์ในระดับมาก เนื่องจาก ผู้สูงอายุมักมีความต้องการที่จะต้องได้รับการตอบสนองในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความต้องการทางด้านร่างกาย ความปลอดภัย ความรัก การได้รับเกียรติ และ ความต้องการเติมเต็มความสมบูรณ์ให้ชีวิต

การมีส่วนร่วมในรูปแบบการดำเนินงาน ผลการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับRobert J.Havighurst (1960) ที่ได้อธิบายถึงสถานภาพทางสังคมของผู้สูงอายุ ซึ่งเน้นความสัมพันธ์ในทางบวก ระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมกับความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุ กล่าวคือ เมื่อบุคคลมีอายุมากขึ้น สถานภาพ และบทบาททางสังคมจะลดลง แต่บุคคลยังมีความต้องการทางสังคมเหมือนบุคคลในวัยกลางคน ซึ่งเชื่อว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการที่จะเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อความสุขและการมีชีวิตที่ดีเช่นเดียวกับวัยผู้ใหญ่ และสามารถเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนเองสนใจได้ สำหรับกิจกรรมตามแนวคิดนี้ หมายถึงกิจกรรมต่าง ๆ นอกเหนือจากกิจกรรมที่บุคคลปฏิบัติต่อตนเอง นั่นคือกิจกรรมที่บุคคลปฏิบัติต่อเพื่อนฝูง ต่อสังคม หรือชุมชน ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้สูงอายุปฏิบัติจะทำให้รู้สึกว่าคุณค่า และยังเป็นประโยชน์ต่อสังคม ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ผู้สูงอายุมีแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เนื่องมาจากการเข้าร่วมกิจกรรมทำให้ผู้สูงอายุมีความสุขและมีความพึงพอใจในชีวิตทำให้รู้สึกว่าคุณค่าที่สามารถปฏิบัติกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ให้แก่ครอบครัว ชุมชน

การมีส่วนร่วมในรูปแบบการตัดสินใจ ผลการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกาตัดสินใจอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ Cohen and Uphoff (1981) ที่กล่าวถึงการตัดสินใจว่าเป็นการเริ่มต้นหาความต้องการจากคนในท้องถิ่นและวิธีการเข้าไปมีส่วนร่วมในโครงการที่สำคัญ ขั้นตอนนี้มีความสำคัญที่จะเลือกเอากิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มคนและมีความเป็นรูปธรรม โดยผ่านการใช้กระบวนการตัดสินใจ ซึ่งคนในชุมชนสามารถเข้ามาเกี่ยวข้องตั้งแต่ช่วงเริ่มต้น ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ผู้สูงอายุมีแรงจูงใจที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในรูปแบบการ

ตัดสินใจ คือ การมีความต้องการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพื่อกำหนดเป้าหมายของโครงการต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจที่จะเลือกกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ และมีความสำคัญกับตนเอง และคนในชุมชน

การมีส่วนร่วมในการประเมินผล ผลการศึกษาพบว่าอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ Cohen and Uphoff(1981) ที่กล่าวถึงการมีส่วนร่วมในรูปแบบการประเมินผลมี 2 ลักษณะ คือ การมีส่วนร่วมทางตรง และการมีส่วนร่วมทางอ้อม คือ การออกแบบและวิธีการประเมินผล การได้รับบทบาทในการประเมินผล การได้รับรู้รายงานการประเมินผล การซึ่งการเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา โดยการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจตั้งแต่ช่วงเริ่มดำเนินการ ช่วงดำเนินการ และปฏิบัติงาน Ajzen(1988) กล่าวว่า ทศนคติ คือ อารมณ์ ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบที่ตอบสนองต่อวัตถุ บุคคล สถาบัน หรือเหตุการณ์ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า แรงจูงใจด้านทัศนคติมีผลทำให้ ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในรูปแบบการประเมินผลในระดับมากซึ่งผู้สูงอายุจะมีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อกิจกรรมที่เข้าร่วมมีผลในลักษณะของการประเมินค่าและแนวโน้มของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุ

8.ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายจากการศึกษาสถานการณ์นโยบาย กฎหมาย ยุทธศาสตร์ แผน และการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุรัฐบาล ต้องเร่งกำหนดนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่รองรับสังคมสูงอายุ ให้รวดเร็วทันสถานการณ์ และต้องมีความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการกับระดับอาเซียนและต่างประเทศมากขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ส่งเสริมผู้สูงอายุร่วมกิจกรรมกับกลุ่ม ชุมชนและทุกภาคส่วนเพื่อการมีชีวิตอย่างมีอิสระของผู้สูงอายุและพึงพิงตนเองส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผ่านเทคโนโลยีนวัตกรรมที่เหมาะสมระบบการดูแลผู้สูงอายุทางสังคม จัดการโดยครอบครัว ชุมชนและสังคม และเตรียมการจัดทำแผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 3

ข้อเสนอแนะเชิงบริหารมีการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ผู้สูงอายุและการดูแลผู้สูงอายุในมาตรฐานการดูแลผู้สูงอายุในแต่ละช่วงวัยส่งเสริมให้ประชาชนทุกวัยมีความรอบรู้ในด้านสุขภาวะ และมีการจัดสวัสดิการสังคมที่ครอบคลุมและส่งเสริมการมีส่วนร่วม

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการมีการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนงานวิจัยงานวิชาการในต่างประเทศและพัฒนาผู้ดูแลและบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญด้าน เวชศาสตร์ผู้สูงอายุ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย จากการศึกษา พบว่าผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมระดับมาก ดังนั้น ควรให้การส่งเสริมศักยภาพที่ตัวบุคคลเพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้ผู้สูงอายุที่มีความสามารถจะมีความมั่นใจในความสามารถและศักยภาพของตนเองมากขึ้น มีการถ่ายทอดความรู้หรือเน้นกิจกรรมที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้สูงอายุมากขึ้นเพื่อที่จะเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้สูงอายุเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมมากขึ้น ส่งเสริมให้บุคคลในครอบครัวมีการสนับสนุนดูแลผู้สูงอายุอย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อส่งเสริมการปรับตัวของผู้สูงอายุ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษา เกี่ยวกับ การปรับตัวของผู้สูงอายุเนื่องจากปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุ ทำให้ผู้สูงอายุต้องมีการปรับตัวค่อนข้างสูง

9.เอกสารอ้างอิง

กรมกิจการผู้สูงอายุ <http://www.dop.go.th/th/know/1>

กองยุทธศาสตร์สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม, 2560) <http://www.bangkok.go.th/hesd/page/main/580/1/10>

ปราณี งามสุด. (2542). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏธนบุรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ <http://www.nso.go.th/sites/2014/Pages/News/2561/N10-07-61.aspx>

Ajzen, I., & Fishbein, M. (1988). Attitude, Personality and Behavior. Chicago : Dorsey Press.

Cohen, J.M. ,& Uphoff, N.T. (1981). Rural Development Participation: Concept and Cornell University Press.

Maslow, A. (1970). Human needs theory : Maslow' s hierarchy of human needs.

In R.F" Craven& C. J. Hirnle (Eds.), Fundamental of Nursing : Human Health and Function. (3rd ed.) Philadelphia : Lippincott

Murry, H. A. (1938). Explorations in Personality. New York : Oxford University Press.

Robert J. Havighurst, (1953), Human Development and Education.

Vroom, V. H. (1964). Work and motivation. New York: John Wiley & Sons

.

**แรงจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน
สายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง**
**Factors Affecting the Performance of the Supporting –Line Personnel
in Department of Highways, Ministry of Transport**

จิรนนท์ แสงวงการ(Geeranun Sawangkarn)
มหาวิทยาลัยรามคำแหง(Ramkhumhang University)
Email : sawangkar56@gmail.com

Received September 1, 2020 & Revise December 4, 2020 & Accepted December 24, 2020

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง แรงจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง 2) เพื่อศึกษาปัจจัยค่าจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม ที่ประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ ข้อมูลประชากรศาสตร์ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ประชากรที่ศึกษา คือ ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ ของกรมทางหลวง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 280 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า 1) แรงจูงใจที่มีต่อประสิทธิภาพของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง พบว่า โดยรวม แรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 2) ปัจจัยแรงจูงใจที่มีต่อประสิทธิภาพของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง ซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงบวกและอยู่ในระดับสูง เท่ากับ .658 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : แรงจูงใจ , ประสิทธิภาพ, ผู้ปฏิบัติงาน, สายงานสนับสนุน

ABSTRACT

Factors Affecting the Performance of the Supporting –Line Personnel in Department of Highways, Ministry of Transport is the independent study which aims to 1) To study the motivation factors that affecting the performance of the supporting–line personnel in Department of Highways. 2) To study the maintenance factors that affecting the performance of the supporting–line personnel in Department of Highways. This research is the survey research conducted by using questionnaires which consist of 3 parts as follows: personal data,

factors affecting the effectiveness in job performance. Population are government officials, government employees and Permanent Employees of Department of Highways and 280 people have been chosen as samples for this research. The data collection was carried out by questionnaires and the collected data were later analyzed by using percentage statistic, mean, and standard deviation and show the results of the relationship by Pearson Product Moment Correlation Coefficient for hypothesis testing. The research findings show that 1) motivations highly affect the performance of the supporting-line personnel in Department of Highways with mean at 4.01 2) the motivation factors that affect the performance of the supporting-line personnel in Department of Highways have positive relationship in high level at 0.658 with 0.05 level of significance

Keywords : Motivation, Effectiveness, Worker, support line

1.บทนำ

ปัจจุบันองค์กรต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีผลทำให้ผู้ปฏิบัติงานลาออกเพื่อเปลี่ยนงาน โดยมีสาเหตุหลักมาจากความผันผวนทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาครัฐและภาคเอกชนให้ต้องปรับตัวในหลาย ๆ ด้าน เช่น การปรับตัวโดยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้เพื่อให้สามารถอยู่รอดและเติบโตก้าวหน้าต่อไปได้หรือการที่องค์กรต่าง ๆ พยายามสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน โดยการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล เพื่อเตรียมความพร้อมในการเผชิญหน้าและรับมือกับปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้องค์กรสามารถดำรงอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมั่นคง ทรัพยากรที่จัดว่าสำคัญที่สุดขององค์กร คือ ทรัพยากรมนุษย์ หรือ ผู้ปฏิบัติงานทุกคนในองค์กรนั่นเอง เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนภารกิจต่าง ๆ ขององค์กรให้บรรลุตามเป้าหมายขององค์กร

การที่พนักงานในองค์กรจะทำงานอย่างมีประสิทธิภาพได้นั้นต้องอาศัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงานซึ่งอาจเกิดจากพฤติกรรมส่วนบุคคล หรือพฤติกรรมสนับสนุนจากองค์กร ซึ่งถือเป็นสิ่งประกอบสำคัญที่ทำให้พนักงานทำงานอย่างมีความสุข อีกทั้งยังมีส่วนช่วยในการผลักดันให้งานสำเร็จ แรงจูงใจจึงถือเป็นพฤติกรรมที่สำคัญในการทำงาน เพราะเป็นตัวกำหนดทิศทางและเป็นแรงผลักดันที่ส่งผลให้พนักงานปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพมีความสอดคล้องกับแผนงานในการดำเนินงานขององค์กร ซึ่งแรงจูงใจนี้ไม่ได้ขึ้นกับพฤติกรรมส่วนบุคคลเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นกับพฤติกรรมสนับสนุนจากองค์กร ในอันที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยมและพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคล เพื่อให้มีความเต็มใจที่จะปฏิบัติภารกิจขององค์กรให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ขององค์กร (รุ่งทิพา อินตะใจ, 2553 : 14)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าองค์กรที่ประสบผลสำเร็จได้ก็มาจากผู้ปฏิบัติงานในองค์กรเป็นสำคัญ ถ้าผู้ปฏิบัติงานไม่มีความรู้ความสามารถ ขาดแรงจูงใจในการทำงาน ไม่มีความรักความผูกพันต่อองค์กรแล้ว ก็จะทำให้เกิดปัญหาต่อการปฏิบัติงาน เช่น การทำงานไม่เต็มประสิทธิภาพทำให้ไม่ได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ เกิดการโยกย้ายเปลี่ยนงานบ่อย อัตราการเข้าออกจากงานค่อนข้างสูง ซึ่งในที่สุดองค์กรนั้นก็จะเป็นองค์กรที่ไม่สามารถประสบผลสำเร็จ ในทางกลับกันถ้าองค์กรมีผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ ความสามารถ เหมาะสมกับหน้าที่

มีความมานะอุตสาหะต่อการทำงาน มีความรักความผูกพันกับองค์กรแล้ว โอกาสที่จะทำงานให้ได้รับผลสำเร็จตามที่ต้องการย่อมง่ายขึ้นเป็นอันมาก

กระทรวงคมนาคม เป็นหน่วยงานราชการประเภทกระทรวง พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 กำหนดให้กระทรวงคมนาคม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการขนส่ง ธุรกิจการขนส่ง การวางแผนจราจร และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงคมนาคมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงคมนาคม กรมทางหลวง เป็นกรมสังกัดกระทรวงคมนาคม มีหน้าที่ความรับผิดชอบ 1) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงสัมปทาน รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง 2) วิจัยและพัฒนางานก่อสร้าง บำรุง และบำรุงรักษาทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงสัมปทาน 3) ร่วมมือและประสานงานด้านงานทางกับองค์กรและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ 4) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย มีวิสัยทัศน์ คือ ระบบทางหลวงที่สะดวกปลอดภัยเชื่อมโยงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าความสำคัญของแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในองค์กร เพื่อจะสามารถทำให้ผู้ปฏิบัติงานได้อย่างมีความสุข และจะทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ สติปัญญา เพื่อให้งานนั้นประสบผลสำเร็จ ส่งผลให้องค์การบรรลุเป้าหมายตามที่คาดหวังไว้ จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจที่มีต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง เพื่อทราบถึงแรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานของกรมทางหลวง และใช้เป็นแนวทางในการวางแผนนโยบายเพื่อพัฒนาบุคลากรในกรมทางหลวงต่อไปในอนาคต

2.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยจูงใจที่มีผลในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยค่าจูงใจที่มีผลในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง

ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ความหมายของแรงจูงใจ

ปฐมวงค์ สีหาเสนา (2557) ได้ให้ความหมาย “การจูงใจหรือความพึงพอใจ” ว่าหมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเกิดจากพื้นฐานของการ รับรู้ค่านิยม และ ประสบการณ์ที่แต่ละบุคลากรได้รับและจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถ ตอบสนอง ความต้องการ ให้แก่บุคลากรนั้นได้ซึ่งระดับความพึงพอใจของแต่ละบุคลากรย่อมมี ความแตกต่างกันไป ตอบสนองความต้องการในสิ่งที่ขาดหายไปหรือสิ่งที่ทำให้เกิดความ ไม่สมดุลเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมที่จะแสดงออกของบุคลากร ซึ่งมีผลการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

ทฤษฎีสองปัจจัย (Dual-Factor Theory) ของ Frederick Herzberg

เฮอริชเบอร์ก (อ้างถึงใน กานดา จันทรแย้ม, 2556 ,หน้า 64 อ้างอิงจาก Spector, 2000 , p 176 - 194) ได้สรุปถึงความต้องการของคนในองค์การหรือการจูงใจจากการทำงานว่า ความพอใจในงานที่ทำและความไม่พอใจในงานที่ทำไม่ได้มาจากปัจจัยกลุ่มเดียวกัน แต่มีสาเหตุมาจากปัจจัย 2 กลุ่ม คือ ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors) กับปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) มีรายละเอียด ดังนี้ ปัจจัยจูงใจหรือปัจจัยกระตุ้น (Motivator factors) เป็นปัจจัยที่จะนำไปสู่ความพึงพอใจในการทำงาน มีอยู่ 5 ประการ คือ

- 1) ความสำเร็จของงาน หมายถึง การที่บุคคลสามารถทำงานได้เสร็จสิ้นและประสบ ความสำเร็จ ได้เป็นอย่างดี
 - 2) การยกย่องนับถือหรือการยอมรับ คือการที่บุคคลได้รับการยอมรับนับถือ ทั้งจากกลุ่ม เพื่อน ผู้บังคับบัญชา หรือจากบุคคลอื่นทั่ว ๆ ไป
 - 3) ลักษณะของงาน หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีของบุคคลที่มีต่อลักษณะของงาน
 - 4) ความรับผิดชอบ หมายถึง ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการที่ได้รับมอบหมายให้ รับผิดชอบงานใหม่ ๆ และมีอำนาจในการรับผิดชอบอย่างเต็มที่
 - 5) ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน การที่ปัจจัยจูงใจหรือปัจจัยกระตุ้นทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน ก็เนื่องจากว่า ความชื่นชมยินดีในผลงาน และความสามารถของตน ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง
- ดังนั้นผู้บริหารควรใช้ปัจจัยทั้ง 5 ประการข้างต้นต่อผู้ปฏิบัติงาน จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และจูงใจให้คนตั้งใจทำงานจนสุดความสามารถ

ปัจจัยค้ำจุน หรือปัจจัยสุขอนามัย (Hygiene factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานและเป็นปัจจัยที่จะสามารถป้องกันการเกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน ได้แก่

- 1) นโยบายและการบริหารงาน คือการจัดการและการบริหารองค์การ
- 2) เงินเดือน หรือค่าจ้างแรงงาน หมายถึงความพึงพอใจหรือความไม่พึงพอใจในเงินเดือนหรือค่าจ้างแรงงาน หรืออัตราการเพิ่มเงินเดือน
- 3) ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา หมายถึง การติดต่อพบปะพูดคุย แต่ไม่ได้หมายถึงการยอมรับนับถือ
- 4) ความสัมพันธ์กับผู้ใต้บังคับบัญชา หมายถึง การติดต่อกับผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยความสัมพันธ์อันดีต่อกัน
- 5) ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน คือ การติดต่อพบปะพูดคุยระหว่างเพื่อนร่วมงานใน องค์การ
- 6) สภาพภาพในการทำงาน หมายถึง สภาพทางกายภาพที่เอื้อต่อความสุขในการทำงาน
- 7) วิธีการปกครองบังคับบัญชา หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้บังคับบัญชาในการ ดำเนินงานหรือความยุติธรรมในการบริหารงาน
8. ความมั่นคงในการทำงาน คือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อความมั่นคงของงานความมั่นคง ขององค์การ

9. สถานะของอาชีพ หมายถึง ลักษณะของงาน หรือลักษณะที่เป็นองค์ประกอบทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกต่องาน เช่น การมีรถประจำตำแหน่ง เป็นต้น

ตามทฤษฎีของเฮิร์ชเบอร์ก สรุปได้ดังนี้

1) ปักจี้จูงใจ หรือปักจี้กระตุ้น อันได้แก่ตัวงานเอง หรือลักษณะของงาน มีความสำคัญยิ่งกว่าปักจี้ค่าจูน หรือปักจี้สุขอนามัย เพราะเป็นปักจี้ที่กระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานอย่างแท้จริง

2) ปักจี้ค่าจูนหรือปักจี้สุขอนามัย เป็นความต้องการที่ไม่มีวันที่จะสิ้นสุด มีแต่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จะช่วยลดความไม่พอใจที่จะทำงานได้แต่ไม่สามารถสร้างความพึงพอใจที่แท้จริงและถาวรได้

3) คนทำงานทุกระดับจะมีความพอใจในงานอย่างแท้จริงเมื่อเขาเห็นว่ำนงานนั้นมีความหมายและเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับเขา

4) ในกระบวนการจูงใจที่ต้องการจะสร้างให้เกิดแรงจูงใจที่ตื้นนั้น ต้องมีการจัด และกำหนดปักจี้ต่าง ๆ ทั้งสองกลุ่ม คือปักจี้แรงจูงใจ หรือปักจี้กระตุ้นและปักจี้ค่าจูนหรือปักจี้สุขอนามัย ทั้งสองอย่างพร้อมกัน

ผู้บริหารจะนำแนวคิดทฤษฎีของเฮิร์ชเบอร์กไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน โดยการสร้างบรรยากาศในการทำงานให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจโดยคำนึงถึงปักจี้ค่าจูนซึ่งได้แก่ มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี นโยบายและการบริหารจัดการที่ชัดเจน ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลในที่ทำงาน เงินเดือนที่เหมาะสม ประโยชน์ตอบแทนที่เพียงพอรวมทั้งความมั่นคงของงาน เป็นต้น ดังนั้นปักจี้ค่าจูนเหล่านี้ จึงมีความสำคัญและมีความจำเป็น และเมื่อมีปักจี้เหล่านี้้อยู่แล้วก็จะเป็นการง่ายที่จะจูงใจผู้ปฏิบัติงาน โดยใช้ปักจี้จูงใจเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากทฤษฎีข้างต้นอาจกล่าวได้ว่า ปักจี้จูงใจไม่ใช่ปักจี้ที่เป็นสาเหตุทำให้คนเกิดความไม่พอใจในงานที่ทำแต่จะเป็นปักจี้ที่กระตุ้นหรือจูงใจให้คนเกิดความพอใจในงานที่ทำเท่านั้น กล่าวคือ ความพอใจในงานที่ทำเป็นสิ่งจูงใจในการปฏิบัติงาน ส่วนปักจี้ค่าจูนนั้นจะสามารถช่วยขจัดความไม่พึงพอใจต่าง ๆ ได้ แต่จะไม่สามารถสร้างความพึงพอใจได้ ดังนั้นในกระบวนการจูงใจที่ดีจึงจำเป็นต้องมีการจัดและกำหนดปักจี้ต่าง ๆ ทั้งสองกลุ่ม คือ ทั้งปักจี้ค่าจูน และปักจี้จูงใจทั้งสองอย่างพร้อมกัน

องค์ประกอบของการวัดประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน

Peterson และ Plowman (1953 อ้างใน อุสุมา ศักดิ์ไพศาล, 2556, หน้า 31) ให้แนวคิด ด้านองค์ประกอบในการวัดประสิทธิผลการปฏิบัติงาน จำแนกออกเป็น 4 องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

1) คุณภาพของงาน (Quality) หมายถึง การที่ผู้ผลิตหรือผู้ปฏิบัติงานและผู้ใช้ ได้ประโยชน์คุ้มค่า และได้รับความพึงพอใจทั้ง 2 ฝ่าย โดยที่ผลการทำงานถูกต้องเป็นไปตามมาตรฐานมีความรวดเร็วและก่อให้เกิดผลประโยชน์แก่องค์กร

2) ปริมาณของงาน (Quantity) เป็นปริมาณงานที่ปฏิบัติสามารถทำได้ตามมาตรฐานที่องค์การคาดหวังไว้ โดยที่มาตรฐานนั้นจะต้องมีความเหมาะสมสามารถทำได้จริงและอยู่บนพื้นฐานของความเป็นไปได้

3) เวลา (Time) เป็นสิ่งสำคัญและเป็นหน้าที่ที่ผู้ปฏิบัติงานจะต้องวางแผนและบริหารเวลาด้วยตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการใช้เทคนิคหรือวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้สามารถปฏิบัติได้ อย่างสะดวก รวดเร็วภายในระยะเวลาที่เหมาะสม

4) ค่าใช้จ่าย (Cost) ทุกองค์การคาดหวังเป็นพื้นฐานเดียวกันว่าต้นทุน การดำเนินงาน หรือการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ควรน้อยที่สุด ในขณะที่ได้ผลกำไรมากที่สุด แต่ทั้งนี้ ในทางปฏิบัติองค์การจึงต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ ดังนั้นเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานสูงสุด องค์การจึงจำเป็นต้องหาจุดที่เหมาะสมมากที่สุดและอยู่บนพื้นฐาน ของความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ (Optimum) ซึ่งประสิทธิภาพในแง่ของค่าใช้จ่าย คือ การใช้ทรัพยากรขององค์การ ไม่ว่าจะเป็น แรงงาน เงิน วัสดุหรือวัตถุดิบต่าง ๆ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้อย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์มากที่สุด และเกิดการสูญเสียน้อยที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แนวคิดของของเฟรดเดอริก เฮอิร์ชเชอร์เบิร์ก(Frederick Herzberg) ทฤษฎี 2 ปัจจัย ที่แสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการทำงาน คือ ปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุน

ตัวแปรต้น (Independent Variable)

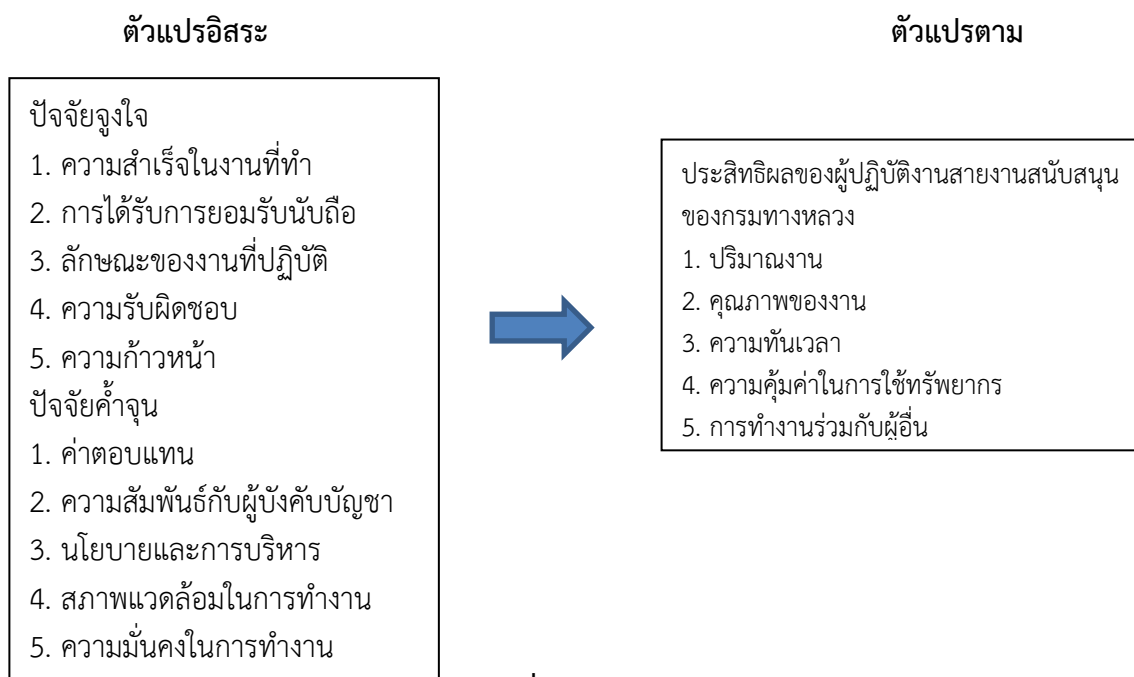
ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factor) ประกอบด้วย 1) ความสำเร็จในการทำงาน 2) การได้รับการยอมรับนับถือ 3) ลักษณะของงาน 4) ความรับผิดชอบ 5) ความก้าวหน้า

ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) ประกอบด้วย 1) ค่าตอบแทน 2) ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา 3) นโยบายและการบริหาร 4) สภาพแวดล้อมในการทำงาน 5) ความมั่นคงในการทำงาน

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

คือ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง ประกอบด้วย 1) ปริมาณงาน 2) คุณภาพของงาน 3) ความทันเวลา 4) ความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากร 5) การทำงานร่วมกับผู้อื่น

ผู้วิจัยได้กำหนดแรงจูงใจเป็นตัวแปรต้น และกำหนดประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวงตัวแปรตาม จึงสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิด

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง ประกอบด้วย ข้าราชการ จำนวน 620 คน พนักงานราชการ 260 คน ลูกจ้างประจำ 35 คน รวม 915 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการของยามาเน่ (Yamane, 1973 , P.25) ความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ 280 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนในทุก ๆ ด้านจึงรวบรวมข้อมูลทั้ง 2 ประเภท ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลเชิงสำรวจ การรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ดำเนินการ ดังนี้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยนำแบบสอบถามไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และประสานงานกับเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงในหน่วยงานต่าง ๆ เพื่ออนุเคราะห์การเก็บรวบรวม

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการสนับสนุนการศึกษาให้มีความสมบูรณ์ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ ตำรา และบทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ตลอดจนการค้นคว้าข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต รวมทั้งข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

วิธีการทางสถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการบรรยายข้อมูลด้วยสถิติเบื้องต้น ข้อมูลปัจจัยประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาการทำงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 วิเคราะห์ข้อมูลระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง โดยใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นการใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุระหว่าง 21 – 30 ปี สถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี ตำแหน่งงานเป็นข้าราชการ และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 6 - 10 ปี

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง

ผลการศึกษา พบว่า แรงจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง จากกลุ่มตัวอย่าง 280 ตัวอย่าง พบว่าโดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านแล้ว พบว่า ลำดับ 1 คือ ด้านความสำเร็จในงานที่ทำ รองลงมา คือ ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ด้านความมั่นคงในการทำงาน ด้านนโยบายและการบริหาร ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านความก้าวหน้า ด้านค่าตอบแทน ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาตามลำดับ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง

ผลการศึกษา พบว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง จากกลุ่มตัวอย่าง 280 ตัวอย่าง พบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า ลำดับที่ 1 คือ ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น รองลงมาคือ ด้านความทันเวลา ด้านคุณภาพของงาน ด้านความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากร และด้านปริมาณงาน ตามลำดับ

7.อภิปรายผล

แรงจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง จากกลุ่มตัวอย่าง 280 ตัวอย่าง พบว่าโดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ประกอบไปด้วย ด้านความสำเร็จในงานที่ทำ ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ด้านความมั่นคงในการทำงาน ด้านนโยบายและการบริหาร ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านความก้าวหน้า ด้าน

คำตอบแทน ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอาทิตยา เหลืองมันคง (2559) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน กรณีศึกษา บริษัทในเครือ สมาร์ทแลนด์ แอสเสท กรุป พบว่าปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ปัจจัยจูงใจด้านความสำเร็จในการท างาน ของบุคคล ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ และด้านความรับผิดชอบ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ งานวิจัยของเถลิงศักดิ์ อินทรสร (2555) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจกับการปฏิบัติงานของพนักงานรักษาความ ปลอดภัยในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พบว่าด้านความสำเร็จของงาน ด้านลักษณะของงานที่ ปฏิบัติ และด้านความรับผิดชอบภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง โดยรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ประกอบไปด้วย ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น รองลงมาคือ ด้านความทันเวลา ด้านคุณภาพของ งาน ด้านความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากร และด้านปริมาณงาน Frederick Herzberg ประกอบด้วย

1. ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานโดยตรงเพื่อจูงใจให้คนชอบและรัก งานปฏิบัติ เป็นการกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจให้แก่บุคคลในองค์กร ให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มากขึ้น เพราะปัจจัยที่สามารถสนองตอบความต้องการภายในบุคคลได้ด้วยกัน ได้แก่

2. ปัจจัยค้ำจุน (Maintenance Factor) หรืออาจเรียกว่า ปัจจัยสุขอนามัย หมายถึง ปัจจัยที่จะค้ำจุน ให้แรงจูงใจในการท างานของบุคคลมีอยู่ตลอดเวลา ถ้าไม่มีหรือมีในลักษณะไม่สอดคล้องกับบุคคลในองค์กร บุคคลในองค์กรจะเกิดความไม่ชอบงานขึ้น และปัจจัยที่มาจากภายนอกบุคคลโดยสรุป Herzberg ได้ให้ความ เข้าใจว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาจากแต่คนและจะมีใช้ขึ้นอยู่กับผู้บริหารโดยตรง และปัจจัยที่ใช้ในการบำรุง จิตใจนั้นอย่างดีที่สุดก็คือ จะสามารถช่วยขจัดความไม่พอใจต่าง ๆ ได้แต่จะไม่สามารถสร้างความพึงพอใจได้ ดังนั้น ในกระบวนการจูงใจที่ต้องการสร้างให้เกิดแรงจูงใจที่ดี จึงจำเป็นต้องจัดและกำหนดปัจจัยต่าง ๆ ทั้งสอง กลุ่ม คือ ทั้งปัจจัยที่ใช้บำรุงจิตใจ (สภาพแวดล้อม) และปัจจัยที่ใช้จูงใจได้(ของงานที่ทำ)

8. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ในการศึกษาแรงจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของ กรมทางหลวง ดังนั้นผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรหันมาส่งเสริมแรงจูงใจในการทำงานเนื่องจากสามารถเป็น แรงกระตุ้นให้พนักงานมีความรู้สึกละเอียดทำงานมากขึ้น จากทฤษฎี 2 ปัจจัย เฮอริเบิร์ก ปัจจัยจูงใจ อาทิ ความสำเร็จในงานที่ทำ การได้รับการยอมรับนับถือ ความก้าวหน้า ความรับผิดชอบ ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรที่จะสนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานเล็งเห็นความสำคัญของงานตนเอง สนับสนุนความสามารถในการทำงาน การ ให้การยอมรับ มีการติดประกาศชื่นชมเมื่อผู้ปฏิบัติงานทำผลงานดี มีการเลื่อนขั้นเงินเดือน ตำแหน่งตามความ เหมาะสมและความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน

จากการศึกษา แรงจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของ กรมทางหลวง ผู้ศึกษาขอเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางการศึกษาไว้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factor) ประกอบด้วย 1) ด้านความสำเร็จใน งานที่ทำ การทำงานเพื่อให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ ต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา และการร่วมมือ จากเพื่อนร่วมงาน จึงจะทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจเพื่อให้การทำงานมี

ความคล่องตัวมากขึ้น 2) ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ การทำงานให้มีประสิทธิภาพควรได้รับการยอมรับในความรู้ ความสามารถ ของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง เปิดโอกาสให้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ และเมื่อการทำงานประสบผลสำเร็จควรยกย่องให้ได้รับทราบภายในหน่วยงาน เพื่อสร้างภาคภูมิใจในตัวของผู้ปฏิบัติงานและสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน 3) ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ผู้บังคับบัญชาควรให้ผู้ปฏิบัติงานได้ทำงานที่ท้าทายความสามารถและมีความน่าสนใจ ส่งเสริมให้กล้าคิด กล้าทำ เพื่อพัฒนาการทำงานให้ดีขึ้นในอนาคตต่อไป 4) ด้านความรับผิดชอบ ผู้บังคับบัญชาควรเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานได้มีส่วนร่วมในการทำงาน และแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้ร่วมรับผิดชอบเป็นส่วนหนึ่งของงานที่สำคัญของกรมทางหลวง 5) ด้านความก้าวหน้า ควรส่งเสริมให้การศึกษาต่ออย่างกว้างขวาง ได้รับการฝึกอบรม สัมมนาวิชาการต่าง ๆ อย่างทั่วถึงเพื่อเพิ่มความรู้ ทักษะในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้นใน รวมทั้งในการพิจารณาเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งต้องมีความยุติธรรม พิจารณาเพื่อเลื่อนเงินเดือนหรือตำแหน่งให้สูงขึ้นโดยใช้การประเมินผลงานของผู้ปฏิบัติงาน

2. แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ปัจจัยค้ำจุน (Maintenance Factor) ประกอบด้วย 1) ด้านค่าตอบแทน ควรกำหนดนโยบายเกี่ยวกับค่าตอบแทนที่เป็นธรรมเหมาะสมกับปริมาณงานตามความรับผิดชอบ เช่น การพิจารณาขึ้นเงินเดือนตามความสำเร็จของงานที่ปฏิบัติ เป็นต้น เพื่อสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่ดีต่อไป 2) ด้านความความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ควรแสดงความห่วงใยต่อปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งในด้านการงานและด้านส่วนตัว โดยการเปิดโอกาสให้เข้าพบผู้บังคับบัญชาเพื่อขอคำปรึกษาได้มากขึ้น และส่งเสริมให้เกิดความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นในการพัฒนางาน ส่งเสริมสัมพันธภาพอันดีระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา เช่น กิจกรรมกีฬาสามัคคี การทานอาหารกลางวันร่วมกัน หรือประชุมสัมมนานอกสถานที่ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีในการทำงาน 3) ด้านนโยบายและการบริหาร ผู้บริหารควรปรับนโยบายและการบริหารโดยการกระจายอำนาจ ปรับเปลี่ยนการบริหารงานในแนวตั้งเป็นแนวราบ เพื่อความคล่องตัวในการทำงาน และการแก้ไขปัญหาได้รวดเร็ว 4) ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมในการทำงานให้มีบรรยากาศที่เหมาะสมกับการทำงาน เช่น การเพิ่มพื้นที่สีเขียวในบริเวณอาคาร 5) ด้านความมั่นคงในการทำงาน สร้างความน่าเชื่อถือในด้านความมั่นคงในการทำงาน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมั่นใจว่างานที่ทำอยู่ในปัจจุบันสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้อย่างมั่นคง

นโยบายด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง โดยเน้นการพิจารณา ดังนี้ 1) ด้านปริมาณงาน การกำหนดปริมาณงานให้เหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบ มีโครงสร้างการแบ่งงานและระบบงานที่เหมาะสมของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน เพื่อไม่ให้ปริมาณงานเกินกำลังของผู้ปฏิบัติงานและทำให้งานมีผลสำเร็จที่มีคุณภาพ 2) ด้านคุณภาพของงาน การส่งเสริมให้มีการหมุนเวียนงาน สับเปลี่ยนหน้าที่อยู่เสมอแต่ไม่ใช่ว่าการเปลี่ยนแปลงงานอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับการพัฒนา โดยการสอนงานและฝึกปฏิบัติงานกับผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญ ทำให้เกิดความกระตือรือร้นอยู่เสมอ สามารถทำงานได้หลายหน้าที่หรือสามารถทำงานทดแทนกันได้ 3) ด้านความทันเวลา การดำเนินงานต้องมีการกำหนดขั้นตอนต่าง ๆ ให้แล้วเสร็จทันกำหนดเวลาที่ตั้งไว้ จึงต้องมีการวางแผนการทำงานล่วงหน้าก่อนและปฏิบัติงานตามแผนเพื่อให้งานเสร็จทันเวลาเสมอ หรือการทำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการทำงานอย่างจริงจัง กระตุ้นให้ปรับเปลี่ยนรูปแบบและวิธีการทำงานที่แตกต่างจากเดิมเพื่อให้มีดำเนินการไปได้อย่างรวดเร็วกว่าที่ผ่านมา 4) ด้านความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากร ส่งเสริม รมรณรงค์ ให้ตระหนักถึงการประหยัดในการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ใช้อย่างประหยัด เท่าที่จำเป็น เพื่อให้มีทรัพยากรไว้ใช้ได้นานและเกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า หรือการนำทรัพยากร

มาใช้ซ้ำ เช่น กระดาษ 5) ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ควรเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นในการพัฒนางาน ส่งเสริมสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้เกิดความสัมพันธอันดีในการทำงาน

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

ควรมีการศึกษาในเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนของกรมทางหลวง เพื่อให้ทราบปัญหาและอุปสรรคในการทำงานที่ชัดเจน และนำไปสู่การพัฒนาที่ตรงประเด็น

ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุนกับสายงานหลักของกรมทางหลวง หรือสำนักงานทางหลวงที่ 1-18 (ส่วนภูมิภาค) เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน

2) ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานสายงานสนับสนุน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน

เอกสารอ้างอิง

- รุ่งทิพา อินตะใจ, (2553) แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน บริษัท โรงพยาบาลปิยะเวท จำกัด [มหาชน] สืบค้นเมื่อ 11 สิงหาคม 2562 จาก <http://dric.nrct.go.th/Search/SearchDetail/240051>
- ปฐมวงค์ สีหาเสนา. (2557). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลตำบลค่ายเนินวง ตำบลบางกระจะ อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี. งานนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
- เถลิงศักดิ์ อินทรสร.(2555).แรงจูงใจกับการปฏิบัติงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,มหาวิทยาลัยศิลปากร
- อาทิตยา เหลืองมั่นคง.(2559).แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานกรณีศึกษาบริษัทในเครือสมาร์ตแลนด์ แอสเสท กรุ๊ป.ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการองค์การคณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกริก
- Herzberg, Frederick; Mausner, Bernard; Snyderman, Barbara B. (1959). The Motivation to Work (2nd ed.). New York: John Wiley. ISBN 0471373893.

กระบวนทัศน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชารัฐศาสตร์ในศตวรรษที่ 21 ระดับ
บัณฑิตศึกษา : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

Paradigm of the Development of Teaching and Politics
in the 21st Century Graduate Level : a Case study
of Mahamakut Buddhist University Nakhon Pathom

ชวลิต ไหลรินทร์(Chaowalit Lairin)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย(Mahamakut Buddhist University)

Received October 11, 2020 & Revise September 10, 2020 & Accepted December 24, 2020

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการกระบวนทัศน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชารัฐศาสตร์ ในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบ กระบวนทัศน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชารัฐศาสตร์ ในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพที่ต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคกระบวนทัศน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชารัฐศาสตร์ ในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 137 รูป/คนได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ สถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมาน ได้แก่การทดสอบค่า f-test การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวหากพบความแตกต่างจะทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของลิเคอร์ท LSD แล้วนำมาวิเคราะห์และประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ ส่วนการสัมภาษณ์เชิงลึกได้วิเคราะห์บทสัมภาษณ์จากกลุ่มนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักศึกษาที่มีเพศ อายุ พรรษา ระดับการศึกษาและอาชีพ มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนการสอนของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาคที่สำคัญคือ ด้านผู้เรียนยังไม่สามัคคีกันเท่าที่ควรและต้องปรับปรุงการเรียน อาจารย์ก็ต้องมีการปรับปรุงบ้าง ควรปรับภูมิทัศน์รอบ ๆ มหาวิทยาลัยและจัดระบบการจราจรให้ได้มาตรฐาน และอุปกรณ์การสอน

สำคัญ: กระบวนทัศน์,การพัฒนาการเรียนการสอน,วิชารัฐศาสตร์,ศตวรรษที่ 21

Abstract

The objectives of this research were as follows: 1) to study the paradigm toward the learning and teaching of students level graduate school in Mahamakut Buddhist University 2) to compare the paradigm toward the learning and teaching of students level graduate school in Mahamakut Buddhist University, with different, genders, ages, education, and Occupation. 3) to study suggestions and solutions concerning with the the paradigm toward the learning and teaching of students level graduate school in Mahamakut Buddhist

University. The sample group was the 137 persons, sized by formula of Taro Yamane and used Simple Random Sampling by drawing lots on collecting data. The tools for research were questionnaires. The statistics used was descriptive, frequency, percentage, means, standard deviation and inferential statistics: F-test or One-Way ANOVA. If differentiation was found, it was tested in a pair by mean of LSD , and analyzed by computing. But the dept interview using analysis with the document. The results of research were found as follows: The students of Political Science towards the paradigm toward the learning and teaching of students level graduate school in Mahamakut Buddhist University of 5 aspects at a medium level. Having been considered each aspect, it was found that the aspect of the highest average was paradigm towards the document, and the level under that was the teachers, and the level the least was the students. The results of hypothesis testing were found that paradigm with different genders , ages, general education, and occupation had no difference towards democratic politics and government. in the whole view of 5 aspects. But other students were in the whole view of the 5 aspects with the statistical significance at 0.05. The students of MBU towards politics and government had suggestions and solutions: 1) knowledge and understanding of principles of democratic government – the students had a lack of knowledge and understanding of the principles of politics and government; the suggestion: 2) MBU. should be educated about knowledge and understanding of arrange the environment as the car park. 3) MBU. Should adjust the education instrument be enough for learning and teaching more and more.

Keyword: Paradigm, Learning and Teaching Development, Political Science, 21st Century

1.บทนำ

เนื่องจากในหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิตได้กำหนดให้รายวิชารัฐศาสตร์เบื้องต้นเป็นวิชาหลักของนักศึกษาในทุกชั้นปี โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อผลิตมหาบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพในการบริหารองค์การที่เหมาะสมกับทุกสถานการณ์แห่งยุคโลกาภิวัตน์ ในช่วงเริ่มเปลี่ยนผ่านแห่งกาลเวลามานั้นการเรียนการสอนในรายวิชานี้พบว่านักศึกษายังขาดทักษะในการนำความรู้รัฐศาสตร์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับหน้าที่การงานไม่ได้ผลเท่าที่ควร เนื่องจากนักศึกษามุ่งเน้นการสอบผ่านมากกว่าที่จะเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างแท้จริง จึงทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชานี้มีผลค่อนข้างน้อย ดังนั้น การแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนของนักศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งในประเด็นนี้ก็สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศที่มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยต้องการให้ความสำคัญต่อการยกระดับการเรียนการสอนโดยมุ่งเป้าสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ จึงควรพัฒนาการเรียนการสอนที่มีคุณภาพเพื่อรองรับสังคมยุคใหม่แห่งประชาคมอาเซียนอีกด้วย ซึ่งพิจิตรา ธงพานิช,(2562) ระบุว่า 1) กระบวนการทัศน์การสอนและการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูงในยุคการศึกษา 4.0 มี 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ความต้องการในการการเรียนรู้ ได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ และการกำหนดระดับคุณภาพของการเรียนรู้ในรูปแบบของภาระงาน 2) การปฏิบัติการเรียนรู้ ได้แก่ คือ การออกแบบการเรียนรู้หรือเลือกกลยุทธ์ในการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง และการบูรณาการความรู้สู่การมีส่วนร่วมร่วมกัน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชารัฐศาสตร์ จึงมีความสนใจมุ่งค้นหาคำตอบที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ ประการแรก นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชารัฐศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของรายวิชาที่กำหนดไว้ตาม มคอ.3 หรือไม่เพียงใด ประการที่สอง มีปัจจัยใดบ้างที่จะทำให้ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของรายวิชารัฐศาสตร์ ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และประการที่สาม มหาวิทยาลัยควรจะออกแบบการเรียนการสอนรายวิชารัฐศาสตร์ อย่างไรในอนาคต เพื่อให้ นักศึกษา ผู้เรียนรายวิชารัฐศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นให้เหมาะสมกับสถานการณ์คลื่นยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องกระบวนการทัศน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนรัฐศาสตร์ในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา:กรณีศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับผลการพัฒนาทางการเรียนในรายวิชารัฐศาสตร์ของนักศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการเรียนในรายวิชารัฐศาสตร์ ของนักศึกษา ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาวิธีการเรียนการสอนรายวิชารัฐศาสตร์เบื้องต้น เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาให้สูงขึ้น ในอนาคต

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 ด้านหน่วยงานหรือพื้นที่

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้จะครอบคลุมเฉพาะนักศึกษารายวิชารัฐศาสตร์เบื้องต้น (ป.โท) ของบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

3.2 ด้านเนื้อหา(เป็นการนำ Key word ตามวัตถุประสงค์มาเขียนลงในรายละเอียด)

การศึกษาวิจัยเรื่องกระบวนการทัศน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนรัฐศาสตร์ในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีขอบเขตครอบคลุมถึงผลการพัฒนาทางการเรียนของนักศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน มคอ.3 ของรายวิชานี้ ได้แก่ ทักษะทางความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะคุณธรรมจริยธรรม ทักษะด้านความสัมพันธ์ และทักษะด้านเทคโนโลยี รวมถึงศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่น่าจะมีอิทธิพลต่อผลการพัฒนาการเรียนในรายวิชารัฐศาสตร์เบื้องต้น ของนักศึกษา นอกจากนี้แล้ว ยังครอบคลุมการเสนอแนะในการปรับปรุงวัตถุประสงค์ของรายวิชา คำอธิบายเนื้อหาของรายวิชา ทักษะที่ต้องการ กลยุทธ์วิธีการเรียนการสอน และการวัดผลการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง ที่จะนำมาใช้เป็นตัวแทนในการศึกษาวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 – 4 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชารัฐศาสตร์เบื้องต้น ในภาคต้นและภาคปลาย โดยใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 137 รูป/คน

4.วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 137 รูป/คนได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้การในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ สถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมาน ได้แก่การทดสอบค่า f-test

การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวหากพบความแตกต่างจะทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของลิเคอร์ท LSD แล้วนำมาวิเคราะห์และประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์

ส่วนการสัมภาษณ์เชิงลึกได้วิเคราะห์บทสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือกลุ่มนักศึกษา จำนวน 20 คน/รูป วิเคราะห์และนำเสนอผลแบบเชิงพรรณนา

5.ผลการวิจัย

1. ปัญหาด้านเนื้อหาวิชารัฐศาสตร์เบื้องต้นมีอะไรบ้าง

กลุ่มที่ 1 เนื้อหาขอบเขตของวิชากว้างไปไม่กะทัดรัดและเหมาะสมในยุคปัจจุบันบางรายวิชาก็เกินไป เช่นข้อกำหนดในการแบ่งแยกประเทศยังมี 4 อย่าง เหมือนเดิม คือ 1.เขตแดน 2.ประชากร 3.กองกำลัง 4.อธิปไตย สมควรจะเพิ่ม 5.ภาษา 6.เงินตรา 7ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ 8.วัฒนธรรมและประเพณี รายวิชาอื่นๆก็ยังคงใช้แบบเดิมไม่มีการอัปเดตไม่มีการพัฒนา เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่สมาคมอาเซียนต่อไป

2. ปัญหาด้านการเรียนการสอนวิชารัฐศาสตร์เบื้องต้นมีอะไรบ้าง

กลุ่มที่ 2 ด้านสื่อโสตทัศนูปกรณ์ พบว่า นักศึกษา มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการด้านสื่อโสตทัศนูปกรณ์ ห้องเรียนมีสื่อการเรียนการสอน อยู่ในสภาพดี สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา ความชัดเจนเหมาะสมของระบบเครื่องเสียง และความเพียงพอของกล้องในแต่ละมุมสำหรับถ่ายทอดการเรียนการสอน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนสอนที่มีคุณภาพ สามารถจัดการกับอุปกรณ์การเรียนการสอนให้คงอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อยู่เสมอ และมีความเหมาะสมกับการที่จะเลือกใช้ใช้ในการเรียนการสอนวิชานั้นๆจึงทำให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี

3. ปัญหาด้านผู้สอนวิชารัฐศาสตร์เบื้องต้นมีอะไรบ้าง

กลุ่มที่ 3 ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า นักศึกษา มีความคิดเห็นด้านอาจารย์ผู้สอน ที่ใช้ความรู้กว้างขวางในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ไม่ใช้อำนาจครอบงำนักศึกษาให้ประพฤติผิดทำนองคลองธรรม และมีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการทางมหาวิทยาลัยมีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนมาเป็นอย่างดี มีการเตรียมความพร้อมในการคัดเลือกบุคลากรหรืออาจารย์ผู้สอนที่มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา มีบุคลิกภาพที่ดี มีจรรยาบรรณในการเป็นครูหรืออาจารย์ที่ดี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะสังคมศาสตร์ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านความเหมาะสมในการจัดรายวิชาในหลักสูตร และด้านการนำไปใช้ อยู่ในความเหมาะสม

4. ปัญหานักศึกษาวิชารัฐศาสตร์เบื้องต้นมีอะไรบ้าง

กลุ่มที่ 4 ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้นนั้น มีขอบข่ายและภารกิจที่ได้รับมอบหมายในการศึกษาชั้นพื้นฐานที่แตกต่างกัน จึงทำให้สถานศึกษาหรือมหาวิทยาลัยมีจุดมุ่งหมายในการจัดการเรียนการสอนไปในทิศทางที่ต่างกันด้วย

5. ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมวิชารัฐศาสตร์เบื้องต้นมีอะไรบ้าง

กลุ่มที่ 5 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านสถานที่ พบว่า นักศึกษา มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านสถานที่ อาคารสถานที่ มีความสะดวก ปลอดภัย สภาพพื้นที่ภายนอกอาคาร โดยรอบสาขามีบรรยากาศร่มรื่น สะอาด เรียบร้อยดี และสภาพพื้นที่ภายในอาคาร สะอาด เรียบร้อย เป็นระเบียบ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยที่สามารถจัดอา

นวยความสะดวกและเพิ่มคุณภาพชีวิตให้กับนักศึกษา เพื่อที่จะสร้างความประทับใจและความรู้สึกปลอดภัยในตนเองและทรัพย์สินให้แก่นักศึกษา

6.อภิปรายผล

ผลการวิจัยที่ควรนำมาอภิปรายผลในครั้งนี้มีหลายประเด็นด้วยกัน ผู้วิจัยขอนำเสนอต่อไปนี้

1.จากผลการวิเคราะห์ของนักศึกษาต่อการพัฒนาการเรียนการสอนรัฐศาสตร์ในศตวรรษที่21ระดับบัณฑิตศึกษารายด้านดังนี้

1. ด้านเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายผลได้ว่า การสอนมีเนื้อหาได้สัดส่วนกับเวลาที่สอนและมีเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับวิชาอื่นทำให้เกิดความรู้ทักษะ การบูรณาการกับการเรียนการสอนประกอบด้วยคำบรรยาย ตำราและเอกสารอื่นๆสมบูรณ์และครบถ้วน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัญญา ชูช่วย (2551) พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพล ทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี ทั้งนี้ นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงเป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานดี ก็ย่อมสามารถนำความรู้มา ใช้ได้อย่างต่อเนื่อง ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาใหม่ ๆ ซึ่งมีความสำคัญมากในการเรียนระดับปริญญาตรี-โท-เอก เพราะถ้านักศึกษามีความรู้เดิมอยู่ในเกณฑ์ที่ดีก็ทำให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ในสิ่งที่เรียนได้ง่ายขึ้นดังนั้นเนื้อหาจึงมีส่วนสำคัญต่อต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

2. ด้านวิธีการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายผลได้ว่า การสอนมีการถ่ายทอดและเทคนิคการถ่ายทอดที่ดีเพราะวิธีการสอนมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจในเนื้อหาตามรายวิชา มีครบถ้วน เช่นการยกตัวอย่าง การให้น่าสนใจในห้อง การให้การบ้าน ตลอดจนการทดสอบคะแนนด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทนา รัตนอาภา (2526) พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีขึ้นไปไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการ สำเร็จการศึกษาอย่างมีนัยยะสำคัญทุก ภาควิชา แต่พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีมีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโท ในบางภาควิชา เท่านั้น

3. ด้านผู้สอนมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายผลได้ว่า บุคลิกของผู้สอนมีความสัมพันธ์ที่ดีและผู้สอนยังสามารถใช้เทคนิคได้ยอดเยี่ยมเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน มีบุคลิกท่าทางสมเป็นผู้นำ คำพูดชัดเจน ตลอดจนการตอบคำถาม ก็อยู่ในขั้นดี พอสมควรสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัญญา ชูช่วย (2551) พบว่า อันเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนหรือการศึกษาของโรงเรียนของ รัฐบาลและเอกชน มีความแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเรียนการสอน

4. ด้านผู้เรียนมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อภิปรายผลได้ว่า ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาอย่างดีถ้านักศึกษามีความตั้งใจเรียนมาก ทั้งความตั้งใจตลอดจนความสามัคคีในห้อง ยังต้องปรับปรุงแก้ไข ให้เข้ากับวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย นักศึกษาจะต้องช่วยกันในกิจกรรมต่างๆเพื่อประโยชน์สูงสุดของการเรียนด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตราภา กุลทลบุตร (2523) พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน โดยกลุ่มนิสิตที่มีอายุน้อยส่วนใหญ่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มนิสิตที่มีอายุมาก

5.ด้านสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายผลได้ว่า ทางมหาวิทยาลัยมีอุปกรณ์ โน้ตบุค โปรเจคเตอร์ และมีโต๊ะเก้าอี้มีพื่อเพียงพอไม่แออัดพร้อมต่อการเรียนการสอน

เสมอ สิ่งแวดล้อมประกอบกับบรรยากาศในห้องเรียนดีมาก เช่น ทุกห้องติดแอร์ อุปกรณ์ต่างๆอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัญญา ชูช่วย (2551) พบว่า อาคารสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ บุคลากรทางการสอนที่แตกต่างกัน อีกทั้งโอกาสในการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาแตกต่างกัน เป็นผลให้นักเรียนที่ สำเร็จการศึกษาจาก โรงเรียนของรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนมีความสามารถในการเรียนต่างกัน

8. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 1 คือ ด้านเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อ 3 ในด้านเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เนื้อหาที่สอดคล้องกับส่วนเวลาที่เหลือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อ 4 ในด้านเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาเนื้อหาที่สอดคล้องกับวิชาอื่น

2) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 2 คือ ด้านวิธีการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ฯ พบว่าโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อ 3 ในด้านวิธีการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ฯการถ่ายทอดและเทคนิคการถ่ายทอดในการสอนของการเรียน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อ 1 ในด้านวิธีการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ฯวิธีการสอนมีความสัมพันธ์อย่าง ยิ่ง

3) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 3 คือ ด้านผู้สอนมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ฯ พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อ 1 ในด้านผู้สอนมี ความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ฯ บุคลิกของผู้สอนมีความสัมพันธ์ที่ดี ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อ 3 ในด้าน ผู้สอนมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ฯ ผู้สอนใช้เทคนิคได้ยอดเยี่ยม

4) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 4 คือ ด้านผู้เรียนมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ฯ พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับปานกลางดังนั้น เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 2 ในด้าน ผู้เรียนมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ฯ ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาอย่างดี ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 1 ในด้าน ผู้เรียนมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ฯ ความตั้งใจของผู้เรียน

5) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 5 คือ ด้านสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์ พบว่า โดยรวมอยู่ใน ระดับมากดังนั้น เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 2 ในด้านสภาพแวดล้อมมี ความสัมพันธ์ อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่พร้อม เช่น โน้ตบุ๊ก โปรเจคเตอร์ เป็นต้น ส่วนที่น่าพอใจได้แก่โต๊ะ เก้าอี้พอเพียงไม่แออัด

7. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากการการวิจัยความพึงพอใจของนักศึกษาและการทดสอบสมมติฐานการวิจัยกระบวนการทัศนในการ พัฒนาการเรียนการสอนรัฐศาสตร์ในศตวรรษที่21 ระดับบัณฑิตศึกษา:กรณีศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราช วิทยาลัย พบว่า ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอแนะให้ทำการศึกษาวิจัย ดังนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า

1. เพื่อพัฒนารายวิชารัฐศาสตร์และหรือวิชาอื่น ๆ ระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยให้ทันกับสถานการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงทางสังคมคลื่นลูกใหม่ในศตวรรษที่ 21 และมุ่งสู่ความเป็นเลิศในอาเซียนด้วย โดยมุ่งพัฒนาการเรียนการสอน ทั้งพัฒนาอาจารย์และนักศึกษาไปพร้อมๆกัน

2. มหาวิทยาลัยควรกำหนดให้มีการเรียนการสอนทั้งภาคภาษาไทยและภาษาอังกฤษในเนื้อหาวิชาควบคู่กันไปทุกๆวิชาทุกๆชั้นเรียน โดยคำนึงถึงความพร้อมของแต่ละวิชาก่อน รวมไปถึงการนำเสนองานและการทำวิทยานิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ด้วย

8.เอกสารอ้างอิง

พิจิตรา ธงพานิช(2562)การพัฒนากระบวนการสอนและการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูง ในยุคการศึกษา 4.0 ของนักศึกษาวิชาชีพครู,วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัยปีที่ 11 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2562) หน้า 179-198

ปัญญา ชูช่วย (2551) ศึกษาผลงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

จิตราภา กุลชลบุตร (2523) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สมการที่เหมาะสมในการทำนายผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น
ของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี**
**Influence Factors to the Success of the Local Development Plan
on Saraburi Municipality, Mueang Saraburi District, Saraburi provinces**

สุรชาติ อินทรประสิทธิ์(Surachat Intaraprasit)
มหาวิทยาลัยรามคำแหง(Ramkhamhaeng University)
Email : Tungoaza@gmail.com

Received October 14, 2020 & Revise September 10, 2020 & Accepted December 24, 2020

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสถานภาพความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี 2) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ที่มีทัศนคติต่อความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี 3) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ t – test, f – test, One – Way ANOWA และ Multiple Regression Analysis ผลการศึกษพบว่า ปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อตัวแปรตาม ความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี พบว่าการมีส่วนร่วมในการศึกษาและติดตามข้อมูลข่าวสาร การมีส่วนร่วมคิดและผลักดันนโยบาย และการมีส่วนร่วมติดตามและประเมินผลการดำเนินงานมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นการมีส่วนร่วมดำเนินการตามนโยบาย และการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี

คำสำคัญ : ปัจจัยที่มีอิทธิพล, การมีส่วนร่วม, ความสำเร็จ, แผน

Abstract

The purpose of this study is to : 1) To study the success of the local development plan of Saraburi Municipality, Mueang Saraburi District, Saraburi Province. 2) To study how different Personal factors attitude with the success of the local development plan of Saraburi Municipality, Muang Saraburi District, Saraburi Province. 3) To study how the people participle Factors influence with the success of the local development plan of Saraburi Municipality, Muang Saraburi District, Saraburi Province. By quantitative research the samples were people who lived in

Saraburi municipality area. Mueang Saraburi District Saraburi province, consisting of 400 people. Statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation. T test, F test, one-way ANOVA and Multiple Regression Analysis were used for data analysis. The results showed that found that participation in the study and follow the information Participation, thinking and driving policy And participation in monitoring and evaluation of the operations influences the success of the local development plan of Saraburi municipality, Mueang Saraburi District Saraburi with statistical significance at the level of .05 Except for participation in policy implementation and participation in receiving benefits No influence on the success of the local development plan of Saraburi municipality Mueang Saraburi District Saraburi

Keyword : Influence factor, Participation, Success, Plan

1.บทนำ

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หมวด 2 การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ มาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ข้อ (1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ส่วนที่ 3 หน้าที่ของเทศบาล การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชนโดยวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการ นั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรท้องถิ่นส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบในการพัฒนาท้องถิ่น และจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยมีสาระสำคัญอย่างหนึ่งคือ ต้องจัดให้มีกระบวนการจัดทำประชาคมท้องถิ่นเพื่อพิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้มีแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง เพื่อให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการในอนาคตและสามารถดำเนินการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดและต่อประชาชนในพื้นที่ ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.3/ว 2931 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2562 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีช่วงระยะเวลาห้าปี (พ.ศ. 2561 – 2565) โดยในการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ถือปฏิบัติตามข้อ 17 แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่ม

จังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 และยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) และให้มีการจัดทำประชาคมระดับชุมชนเมือง สำหรับเทศบาลเมือง

แผนพัฒนาท้องถิ่นจึงถือได้ว่าเป็นหัวใจหลักที่สำคัญในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นเสมือนเข็มทิศในการกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่น ตั้งแต่การจัดทำ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล เพื่อมุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงปรารถนาได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกในปัจจุบัน และเป็นการพัฒนาท้องถิ่นในด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยมีพื้นฐานมาจากความต้องการของประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานต่าง ๆ ให้เกิดความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล นอกจากนี้ ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นยังมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ในส่วนของการจัดทำประชาคมที่ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล เรียนรู้สิทธิและหน้าที่ของตนเองในชุมชนได้เห็นด้านดี ด้านเสีย โอกาส ปัญหาอุปสรรค และรับรู้ถึงข้อจำกัดของท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น ร่วมตัดสินใจ รับฟังการตัดสินใจ ให้การปรึกษาหารือ และร่วมกันติดตามและประเมินการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือได้ว่าเป็นส่วนราชการที่ใกล้ชิดประชาชนที่สุด ทำให้รับทราบถึงสภาพปัญหาหรือความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างรวดเร็วที่สุด อีกทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีหน้าที่ในการบำบัดทุกข์บำรุงสุข ให้กับประชาชนในพื้นที่ รวมไปถึงส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของพื้นที่ เกิดการอยากมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง รวมไปถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่น ดังนั้น การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจึงถือได้ว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาคน พัฒนาเมือง และพัฒนาชาติ ซึ่งถือเป็นพื้นฐานในวิถีทางในระบอบประชาธิปไตย จากระดับท้องถิ่นสู่ระดับชาติให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

จากการศึกษาข้อมูลผลการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น Local Performance Assessment (LPA) ย้อนหลังสามปี (ปี 2560 – 2562) พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำโครงการพัฒนาในแผนพัฒนาท้องถิ่นมาดำเนินการตามแผน โดยใช้เงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติมหรือเงินนอกงบประมาณเป็นหนึ่งในตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ย “ต่ำสุด 5 อันดับ” (ปี 2560 เท่ากับ 2.42, ปี 2561 เท่ากับ 2.30, ปี 2562 เท่ากับ 2.12 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน) ประกอบกับการศึกษาข้อมูลสถิติผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อปี 2562 พบว่าทั้งประเทศมีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวน 74.69% (38,268,375 คน) โดยในเขตจังหวัดสระบุรี มีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวน 77.57% (388,997 คน) ประกอบสถิติการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองสระบุรีเมื่อปี 2555 พบว่ามีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง 66.98% (29,066 คน) และการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเมืองสระบุรีเมื่อปี 2555 พบว่ามีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง 56.12% (23,885 คน) (สืบค้นเมื่อ 11 สิงหาคม 2562 ที่มาhttps://ewt.prd.go.th/ewt/prsaraburi/ewt_news.php?nid=1006&filename=index&nid=1006&filename=index)

ดังนั้น จึงอนุมานได้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการต่าง ๆ ของแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้นมีไม่มาก และเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำโครงการพัฒนาในแผนพัฒนาท้องถิ่นมาดำเนินการตามแผนที่วางไว้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยยกกรณีของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมือง

สระบุรี จังหวัดสระบุรี มาศึกษาเพื่อที่จะได้นำผลของการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ในเขตพื้นที่จังหวัดสระบุรี ต่อไป

2.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานภาพความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ที่มีทัศนคติต่อความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี
3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี

3.การทบทวนวรรณกรรม

1. รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน
ประพันธ์ วรรณบวร (2543, หน้า 42-58 อ้างถึงใน พระมหาสมบัติ หนองงอก, 2559, หน้า13-14) การมีส่วนร่วม คือ กระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการร่วมตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการที่เหมาะสม และเป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในกระบวนการนี้ ตั้งแต่แรกจนกระทั่งถึงกระบวนการติดตามและประเมินผล เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเรียนรู้การปรับเปลี่ยนโครงการร่วมกัน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทุก ๆ ฝ่ายโดยมีรูปแบบของการมีส่วนร่วมของประชาชน สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. การรับรู้ข่าวสาร (Public Information) การมีส่วนร่วมในรูปแบบนี้ประชาชนผู้มีส่วนได้เสียหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะต้องได้รับการแจ้งให้ทราบถึงรายละเอียดของโครงการที่จะดำเนินการ รวมทั้งผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ทั้งนี้ การได้รับแจ้งข่าวสารจะต้องเป็นการแจ้งก่อนที่จะมีการตัดสินใจดำเนินโครงการ

2. การปรึกษาหารือ (Public Consultation) การปรึกษาหารือเป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมที่มีการจัดการหารือระหว่างผู้ดำเนินโครงการกับประชาชนที่เกี่ยวข้อง มีส่วนได้เสียหรือได้รับผลกระทบจากการดำเนินโครงการ

3. การประชุมรับฟังความคิดเห็น (Public Meeting) การประชุมรับฟังความคิดเห็นมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนและฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการ/กิจกรรม และผู้มีอำนาจตัดสินใจ ได้ใช้เวทีสาธารณะในการทำความเข้าใจ ร่วมกันค้นหาเหตุผลที่จะดำเนินโครงการ/กิจกรรมในพื้นที่นั้นหรือไม่ การประชุมรับฟังความคิดเห็นมีหลายรูปแบบ รูปแบบที่พบเห็นได้บ่อย ได้แก่

- 3.1 การประชุมในระดับชุมชน (Community Meeting) เป็นการประชุมที่จัดขึ้นในชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากโครงการ โดยเจ้าของโครงการต้องส่งตัวแทนมาอธิบายและตอบข้อซักถามของผู้เข้าร่วมการประชุม

- 3.2 การประชุมรับฟังความคิดเห็นในเชิงวิชาการ (Technical Hearing) สำหรับโครงการที่มีข้อโต้แย้งเชิงวิชาการ จำเป็นต้องจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นในเชิงวิชาการ โดยมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขานั้น ๆ จากภายนอก มาอธิบายและตอบข้อซักถาม พร้อมให้ความเห็นต่อโครงการ และผลของการประชุมต้องนำเสนอต่อสาธารณะ และผู้เข้าร่วมประชุมต้องรับทราบผลด้วย

3.3 การพิจารณาพิจารณา (Public Hearing) เป็นการประชุมที่มีขั้นตอนชัดเจน เป็นเวทีในการเสนอข้อมูลอย่างเปิดเผย ไม่มีการปิดบังทั้งฝ่ายเจ้าของโครงการและฝ่ายผู้มีส่วนได้เสียจากโครงการ โดยจะต้องมีองค์ประกอบของผู้เข้าร่วมการประชุมที่เป็นที่ยอมรับ มีหลักเกณฑ์และประเด็นในการพิจารณาที่ชัดเจน

4. การร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) เป็นเป้าหมายสูงสุดของการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจประเด็นปัญหานั้น ๆ มีการแต่งตั้งประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเป็นคณะกรรมการและมีอำนาจในการตัดสินใจ

2. ขั้นตอนการมีส่วนร่วมของประชาชน

โคเฮน และฮัฟฮอฟฟ์ (Cohen and Uphoff (1980, P. 213 อ้างถึงในอดิสรณ์ ชัดสีใส, 2551, หน้า 8-10) ได้แบ่งขั้นตอนการมีส่วนร่วมของประชาชนออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) หมายถึง การมีส่วนร่วมที่เป็นการแสดงออกด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดระบบหรือกำหนดระบบของโครงการ เป็นการประเมินปัญหาหรือหาทางเลือกที่สามารถเป็นไปได้ ที่จะนำไปปฏิบัติเพื่อการพัฒนาโดยการประเมินสภาพที่เป็นอยู่และสาเหตุของปัญหา แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1.1 การมีส่วนร่วมในขั้นต้น (Initial Decision) เป็นการค้นหาความต้องการที่แท้จริงซึ่งเป็นวิธีการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมของโครงการ

1.2 การมีส่วนร่วมในขั้นเตรียมการ (Ongoing Decision) เป็นการหาโอกาสหรือช่องทางในการแก้ปัญหา รวมทั้งจัดลำดับความสำคัญของโครงการที่จะต้องดำเนินการ

1.3 การมีส่วนร่วมในขั้นการตัดสินใจปฏิบัติการ (Operation Decision) เป็นการหาบุคลากรเข้ามาปฏิบัติการ ได้แก่ อาสาสมัคร ผู้ประสานงาน หรือกลุ่มที่รวมตัวกันตามประเพณี เช่น กลุ่มสตรี หรือกลุ่มคนหนุ่มสาว เพื่อที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยการเป็นสมาชิกร่วมดำเนินการคัดเลือกผู้นำ และการสร้างพลังอำนาจในองค์กร

2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ (Implementation) หมายถึง การดำเนินงานตามโครงการและแผนงานและเป็นการก่อให้เกิดความรู้สึกร่วมในการเป็นเจ้าของกิจกรรมและผลงานที่ปรากฏ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

2.1 การมีส่วนร่วมในการสละทรัพยากร (Resource Contribution) ได้แก่ การมีส่วนร่วมสละแรงงาน สละเงิน ให้วัสดุอุปกรณ์ และการให้คำแนะนำ ซึ่งทรัพยากรเหล่านี้ให้ด้วยความเต็มใจ

2.2 การมีส่วนร่วมในการบริหารและการประสานงาน (Administration and Coordination) จะมีส่วนร่วมโดยวิธีการจ้างบุคคลเข้ามามีส่วนในการร่วมดำเนินการ การฝึกอบรม ผู้ที่จะเข้าปฏิบัติในโครงการหรือการให้คำปรึกษาในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ และเป็นผู้ประสานงานในโครงการด้วย

2.3 การมีส่วนร่วมในการเข้าไปเป็นผู้ปฏิบัติในโครงการ มักพบว่ามีลักษณะเป็นการบังคับให้เข้าปฏิบัติในโครงการมากที่สุด การมีส่วนร่วมโดยการบังคับให้ปฏิบัติจะต่างจากการให้ความร่วมมือ เพราะการบังคับให้ทำนั้น ผลประโยชน์ (Benefits) จะไม่ใช่เป็นสิ่งที่สำคัญแต่ถ้าเป็นการมีส่วนร่วมด้วยความเต็มใจนั้น จะมีการคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับหลังเกิดการมีส่วนร่วมด้วย

3. การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ (Benefits) แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

3.1 การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ด้านวัตถุ (Material Benefits) ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการเพิ่มผลผลิต รายได้ หรือทรัพย์สิน

3.2 การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ในด้านสังคม (Social Benefits) ได้แก่ ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นในสังคม เช่น โรงเรียน สถานที่สาธารณะ ถนน ประปา

3.3 การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ในด้านบุคคล (Personal Benefits) ได้แก่ ความนับถือส่วนตน (Self-Esteem) พลังอำนาจทางการเมือง (Political Power) และความคุ้มค่าของผลประโยชน์ (Sense of Efficacy)

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การมีส่วนร่วมในการวัดและวิเคราะห์ผลของการดำเนินงาน รวมทั้งเป็นการค้นหาข้อดีและข้อบกพร่อง เพื่อหาแนวทางแก้ไขให้มีประสิทธิภาพต่อไป แต่การมีส่วนร่วมในขั้นตอนนี้ส่วนใหญ่บทบาทดังกล่าวจะเป็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐหรือบางกรณีแม้แต่เจ้าหน้าที่เองยังไม่มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในขั้นตอนดังกล่าว การมีส่วนร่วมในการประเมินผลนี้จะเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของพลังความคิดของประชาชนที่จะทำให้โครงการพัฒนาหรือสามารถนำประยุกต์ใช้ต่อไป

3. ขั้นตอนการจัดทำและทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติ และการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 แก้ไขเพิ่มเติมถึง สรุปลี้ด ดังนี้

1. ให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีช่วงระยะเวลาห้าปี (พ.ศ. 2561-2562)

2. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่นส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนา และประเด็นที่เกี่ยวข้อง และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่าง ๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น

3. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูลนำมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นแล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

4. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

5. กรณีเทศบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น และประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2561-2565)

6. กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ความเห็นชอบก่อนแล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2561-2565

7. หลังจากดำเนินการตามข้อ 1-5 แล้ว ให้ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นที่อนุมัติแล้ว และนำไปแจ้งสภาท้องถิ่น คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ องค์การบริหารส่วน

จังหวัด อำเภอกว๊านพะเยา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประกาศให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกัน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประกาศใช้และปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

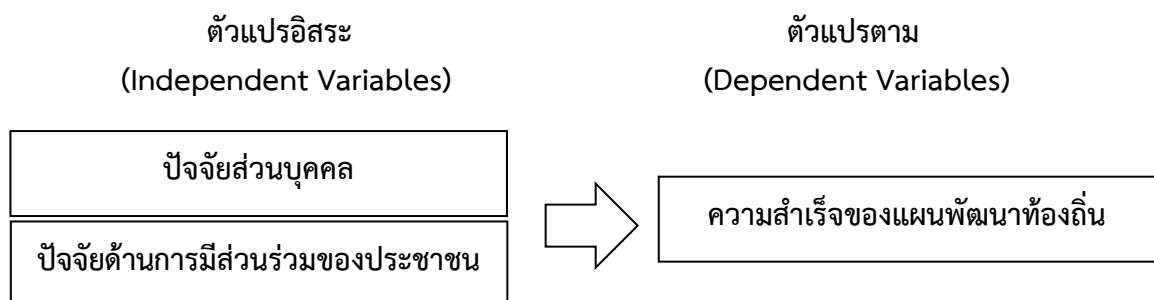
8. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ และรายจ่ายงบประมาณเพิ่มเติม รวมทั้งแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น

9. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นรวบรวมแผนงาน โครงการพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วจัดทำร่างแผนการดำเนินงาน เสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

10. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาแผนการดำเนินงานแล้วเสนอผู้บริหารท้องถิ่นประกาศเป็นแผนการดำเนินงาน โดยปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยทั่วกันไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

11. คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น มีหน้าที่กำหนดแนวทาง และวิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น แล้วรายงานผลและเสนอความเห็นให้ผู้บริหารเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

4.กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวความคิด

5.ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผ่านแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี อายุระหว่าง 18 – 60 ปี จำนวน 39,164 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยสูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamene, 1973, P. 125, อ้างถึงใน โสภิตา ศรีนุ่น, 2558, หน้า 42) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ .05 จากจำนวนประชากร 39,164 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเท่ากับ 400 คน แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) การมีส่วนร่วมของประชาชน 3) ความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น และ

4) ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องมือทางสถิติ คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ค่าที (t - test) ค่าเอฟ (f - test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way ANOVA) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Level of Significance) ที่ระดับ .05 และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามโดยใช้ Multiple Regression Analysis โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Level of Significance) ที่ระดับ .05

6.ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนพบว่า พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชน ภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การมีส่วนร่วมในการศึกษาและติดตามข้อมูลข่าวสาร การมีส่วนร่วมคิดและผลักดันแนวนโยบาย อยู่ในระดับมาก ส่วนการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ การร่วมติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน และการมีส่วนร่วมดำเนินการตามนโยบาย อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิเคราะห์สถานภาพความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี พบว่า สถานภาพความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติ และการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (ปัจจัยส่วนบุคคล) ที่มีต่อตัวแปรตาม (ความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี) พบว่าประชาชนที่มีเพศและอายุ ที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ประชาชนที่มีระดับการศึกษา และอาชีพ ที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชน) ที่มีต่อตัวแปรตาม (ความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี) พบว่า การมีส่วนร่วมดำเนินการตามนโยบาย และการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การมีส่วนร่วมในการศึกษาและติดตามข้อมูลข่าวสาร การมีส่วนร่วมคิดและผลักดันแนวนโยบาย และการมีส่วนร่วมติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเป็นบวกโดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ 0.366 หรือความแปรผันของตัวแปรอยู่ที่ร้อยละ 36.60

7.อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนพบว่า พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับรัฐ กันภัย(2558)ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ระบุว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิเคราะห์สถานภาพความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี พบว่า สถานภาพความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งพระไพฑูรย์ อารัมภรัตน์(2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อกิจกรรมทางพุทธศาสนา กรณีศึกษาเขตทวีวัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาสรุปคือ 1) ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อ กิจกรรมทางพุทธศาสนา ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน คือ การมีส่วนร่วมตัดสินใจ การมีส่วนร่วมดำเนินงาน การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมตรวจสอบ อยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (ปัจจัยส่วนบุคคล) ที่มีต่อตัวแปรตาม (ความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี) พบว่าประชาชนที่มีเพศและอายุ ที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประชาชนที่มีระดับการศึกษา และอาชีพ ที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชน) ที่มีต่อตัวแปรตาม (ความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี) พบว่า การมีส่วนร่วมดำเนินการตามนโยบาย และการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การมีส่วนร่วมในการศึกษาและติดตามข้อมูลข่าวสาร การมีส่วนคิดและผลักดันนโยบาย และการมีส่วนร่วมติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเป็นบวกโดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ

8.ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและการบริหาร รัฐส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากขึ้นในทุก ๆ กิจกรรม เทศบาลควรเปิดโอกาสให้สมาชิกภายในชุมชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการของแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันร่วมกันตัดสินใจและกำหนดแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น

2. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ เทศบาลควรจัดให้มีการอบรม เสวนา ให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องกระบวนการของแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนได้มีความรู้และรับทราบถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองในกระบวนการของแผนพัฒนาท้องถิ่น และเทศบาลควรทำความเข้าใจกับประชาชนให้มีความรู้ความเข้าใจ

เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลควรมีการประชาสัมพันธ์ จัดทำสื่อ แสดงแผนการดำเนินงานและผลของการดำเนินงาน เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วม รับทราบและติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของเทศบาล

3. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ เทศบาลควรมีการจัดประชุมประชาคมในเขตพื้นที่เทศบาล เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นภาคประชาชน ภาคเอกชน และภาครัฐ เพื่อร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้มีความครอบคลุมความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลอย่างมากที่สุดเทศบาลควรส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการคิดและผลักดันนโยบาย มีส่วนร่วมในการดำเนินการตามนโยบาย มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์และมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของเทศบาล

4. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี

2. ควรมีการเก็บข้อมูลให้ครอบคลุมทั้ง 29 ชุมชน ในเขตเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี

3. ควรเพิ่มการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อสัมภาษณ์เจาะลึกผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของเทศบาล ตลอดจนคณะกรรมการต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการของแผนพัฒนาท้องถิ่น

9.เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2548). **คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนสามปี แผนปฏิบัติการ และการติดตามประเมินผล**. กรุงเทพฯ : ส่วนแผนพัฒนาท้องถิ่น สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น.

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2563). **คู่มือรวมระเบียบ กฎหมาย และแนวทางปฏิบัติในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ : กลุ่มงานแผนพัฒนาท้องถิ่น กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น.

พระมหาสมบัติ หนองงอก. (2559). **การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาโกน อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ**. สารนิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการจัดการภาครัฐและเอกชน), มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

พระไพฑูรย์ อารัมภรัตน์. (2556). **การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อกิจกรรมทางพุทธศาสนา กรณีศึกษาเขตทวีวัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร**. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University, Vol 6, No 1 (2013)

โสภิตา ศรีนุ่น. (2558). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลเมืองเบตง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา**. สารนิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต(สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน), มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

อดิสรณ์ ชัดสีใส. (2551). **การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่**. การค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เว็บไซต์

https://ewt.prd.go.th/ewt/prsaraburi/ewt_news.php?nid=1006&filename=index&nid=1006&filename=index

คำแนะนำสำหรับผู้เขียน

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตีพิมพ์ปีละ 2 ฉบับ โดยมหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์บทความที่พิจารณาตีพิมพ์ในวารสารนี้จะต้องเป็นบทความที่ไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารใดมาก่อน และไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น ๆ เรื่องที่จะตีพิมพ์จะได้รับการพิจารณาลั่นกรองจาก ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 2 คน กองบรรณาธิการอาจให้ผู้เขียนปรับปรุงให้เหมาะสม และสงวนไว้ ซึ่งสิทธิ์ในการพิจารณาเผยแพร่

ประเภทผลงานที่ตีพิมพ์

1. บทความวิจัย (Research Articles) เป็นผลงานที่เตรียมจากข้อมูลที่ผู้เขียน หรือทีมงานผู้เขียนได้ค้นคว้าวิจัยด้วยตนเอง

2. บทความวิชาการ (Academic Articles) อาจแยกเป็นบทความปริทรรศน์ (Review Articles) บทความเทคนิค (Technical Article) เรียบเรียงจากการสืบค้น ตรวจสอบเอกสารวิชาการในสาขานั้น ๆ และบทความพิเศษ (Special Articles) เสนอความรู้ทั่ว ๆ ไปในด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

การเตรียมต้นฉบับบทความ

บทความหรือผลงานวิจัยที่นำเสนออาจอยู่ในรูปแบบภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ โดยจัดพิมพ์ด้วยโปรแกรมเวิร์ดโปรเซสเซอร์ ภายใต้ระบบปฏิบัติการวินโดวส์ สำหรับตาราง แผนภาพและภาพประกอบในส่วนของต้นฉบับจะต้องตามรูปแบบที่กำหนดเพื่อให้พร้อมตีพิมพ์ได้ทันที (Camera Ready) ต้นแบบสำหรับ บทความความสามารถดาวน์โหลดได้จากเว็บไซต์ saujournalssh.sau.ac.th

การส่งบทความ

ส่ง “ต้นฉบับบทความ” โดยไม่ต้องระบุชื่อ ที่อยู่และประวัติของผู้ประพันธ์และทีมงานและส่ง “ใบรับรองบทความ” ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์นามสกุล PDF ได้ 3 ทาง ได้แก่ 1. ส่งโดยตรงที่กองบรรณาธิการวารสาร สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ 2. ส่งทางไปรษณีย์ถึงกองบรรณาธิการวารสาร SAU Journal of Social Sciences and Humanities สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ 19/1 ถนนเพชรเกษม แขวงหนองค้างพลู เขตหนองแขม กรุงเทพฯ 10160 3. ส่งแบบออนไลน์ที่ <http://www.saujournalssh.sau.ac.th>

บทความทุกบทความที่เสนอมายังวารสาร SAU Journal of Social Sciences and Humanities จะได้รับการพิจารณา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ หากมีการแก้ไขหรือตอบรับการตีพิมพ์ผู้เขียนต้องส่งฉบับอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์นามสกุล PDF และ DOC ของบทความที่แก้ไข สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ โทรศัพท์ : 02-807-4500-27 ต่อ 317 แฟกซ์: 02-807-4528 email : saujournalssh@sau.ac.th

รูปแบบการจัดเอกสารสำหรับตีพิมพ์ในวารสาร
SAU JOURNAL OF SOCIAL SCIENCES AND HUMANITIES

ธัญนันท์ บุญอยู่¹, สุชาร์ตน์ บุญอยู่², ดำรงค์ ลิ้มปสายชล³
Thanyanan Boonyoo¹, Sucharat Boonyoo², Dumrong Limpasaychol³

¹อาจารย์, ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

², ³ผู้ช่วยนักวิจัย, นักวิจัยอิสระ กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

เอกสารนี้รวมข้อมูลที่จำเป็นสำหรับผู้เขียนบทความในการจัดรูปแบบบทความสำหรับตีพิมพ์ในวารสาร SAU Journal of Social Sciences and Humanities ผู้เขียนบทความจำเป็นต้องจัดรูปแบบของบทความที่จะส่งเพื่อพิจารณาตามที่ระบุไว้ในเอกสารคำแนะนำนี้โดยเคร่งครัด บทความที่ไม่ได้จัดรูปแบบอย่างถูกต้องอาจถูกปฏิเสธการตีพิมพ์ได้ ผู้เขียนบทความสามารถเลือกส่งบทความได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษทุกบทความที่ส่งต้องมีบทคัดย่อความยาว 100-300 คำ เนื้อหาครอบคลุมสาระโดยย่อทั้งหมดของเรื่องราว โดยใส่บทคัดย่อไว้ที่ส่วนบนสุดของหน้าแรกของบทความ โดยอยู่ถัดจากหน่วยงานของผู้เขียน จัดรูปแบบเป็นแบบ 1 คอลัมน์

คำสำคัญ: วัฒนธรรมที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วม, เทคโนโลยี, การแบ่งปันความรู้

Abstract

ส่วนนี้เป็นบทคัดย่อที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาและความหมายตรงกันกับบทคัดย่อภาษาไทย สำหรับตีพิมพ์ในวารสาร SAU Journal of Social Sciences and Humanities ผู้เขียนบทความจำเป็นต้องจัดรูปแบบของบทความที่จะส่งเพื่อพิจารณาตามที่ระบุไว้ในเอกสารคำแนะนำนี้โดยเคร่งครัด บทความที่ไม่ได้จัดรูปแบบอย่างถูกต้องอาจถูกปฏิเสธการตีพิมพ์ได้ ผู้เขียนบทความสามารถเลือกส่งบทความได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ทุกบทความที่ส่งต้องมีบทคัดย่อความยาว 100-300 คำ โดยใส่บทคัดย่อไว้ที่ส่วนบนสุดของหน้าแรกของบทความ โดยอยู่ถัดจากหน่วยงานของผู้เขียน จัดรูปแบบเป็นแบบ 1 คอลัมน์

Keyword: Clan Culture, Technology, Knowledge Sharing

Corresponding Author

E-mail: xxxxxxxxx@gmail.com

1. บทนำ

เอกสารนี้รวบรวมข้อมูลที่จำเป็นในการจัดรูปแบบบทความสำหรับตีพิมพ์ในวารสาร SAU Journal of Social Sciences and Humanities เช่น รูปแบบอักษร ขนาดตัวอักษร การจัดระยะขอบ และข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้อง โปรดปฏิบัติตามคำแนะนำที่ระบุในเอกสารนี้โดยเคร่งครัด บทความของท่านอาจถูกปฏิเสธการตีพิมพ์หากมีการจัดรูปแบบไม่ถูกต้อง หากท่านมีข้อสงสัยกรุณาติดต่อฝ่ายจัดพิมพ์

2. การจัดรูปแบบของหน้ากระดาษ

บทความจะต้องได้รับการจัดรูปแบบเพื่อให้สามารถพิมพ์ลงบนกระดาษ A4 ส่วนประกอบต่าง ๆ เช่น ตัวอักษร รูปภาพ และตาราง จะต้องอยู่ภายในพื้นที่การพิมพ์โดยเว้นระยะจากขอบบน ขอบล่าง ขอบซ้าย และขอบขวาด้านละ 1 นิ้ว จัดหน้ากระดาษในรูปแบบ 1 คอลัมน์ เว้นระยะห่างระหว่างคอลัมน์ 0.5 นิ้ว กระจายตัวอักษรเต็มคอลัมน์ ใช้การกระจายแบบไทยสำหรับบทความภาษาไทย ใส่เลขหน้ากำกับทุกหน้าที่มีม ขวาด้านบน และความยาวของบทความอยู่ระหว่าง 10-15 หน้า สำหรับบทความภาษาอังกฤษผู้เขียนต้องปฏิบัติตามคำแนะนำที่ให้ไว้ในวิธีการจัดรูปแบบบทความภาษาอังกฤษ

3. ชื่อบทความ

ใส่ชื่อบทความไว้ส่วนบนสุดของหน้าแรก จัดตัวอักษรให้อยู่กึ่งกลางของบรรทัด พิมพ์ชื่อบทความโดยใช้รูปแบบอักษร TH SarabunPSK ขนาด 18 พอยท์ ตัวหนา ใส่ชื่อผู้เขียนบทความได้ชื่อเรื่องโดยเว้นระยะ 18 พอยท์ระหว่างบรรทัดชื่อบทความและบรรทัดชื่อผู้เขียนบทความ พิมพ์ชื่อผู้เขียนบทความโดยใช้รูปแบบอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 พอยท์ ตัวหนา จัดให้อยู่กึ่งกลางหน้ากระดาษ จากนั้นใส่ตำแหน่ง ชื่อหน่วยงานที่ผู้เขียนบทความสังกัดได้ชื่อผู้เขียนบทความ จัดกึ่งกลางหน้ากระดาษ พิมพ์ตำแหน่ง ชื่อหน่วยงานที่ผู้เขียนบทความสังกัด โดยใช้รูปแบบอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 พอยท์ ตัวบาง

4. เนื้อเรื่อง

เพื่อให้บทความที่ตีพิมพ์ในวารสาร SAU Journal of Social Sciences and Humanities เป็นไปในรูปแบบเดียวกัน โปรดใช้รูปแบบและขนาดอักษรดังนี้ในการพิมพ์บทความภาษาไทย ในส่วนของเนื้อหาหลักใช้รูปแบบอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 พอยท์ ตัวบาง ในส่วนของคำบรรยายภาพและตาราง ใช้รูปแบบอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 พอยท์ ตัวบาง สำหรับย่อหน้าแรกภายใต้หัวข้อ ไม่ต้องเว้นระยะหนึ่งแท็บจากขอบซ้ายของบรรทัด ในย่อหน้าต่อไปภายใต้หัวข้อจึงเว้นระยะหนึ่งแท็บจากขอบซ้ายของบรรทัด (ดังเช่นที่แสดงในหัวข้อที่ 4 นี้)

โดยเนื้อเรื่องควรใช้ภาษาที่ผู้อ่านเข้าใจง่ายและมีความชัดเจน ซึ่งภายในเนื้อเรื่องของวารสารจะประกอบด้วย บทคัดย่อ คำสำคัญ บทนำ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กรอบแนวคิดในการวิจัย (ถ้ามี) ผลการวิเคราะห์ การสรุปเชิงอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และกิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี) เป็นต้น

5. หัวข้อหลัก

หัวข้อหลัก ตัวอย่างเช่น “1. บทนำ” ต้องพิมพ์ด้วยอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 พอยท์ แบบตัวหนา จัดให้อยู่ชิดขอบซ้ายของบรรทัด ใส่เครื่องหมายจุด (“.”) หลังจากตัวเลขกำกับหัวข้อหลัก เว้นระยะ 16 พอยท์ระหว่างหัวข้อหลักกับบรรทัดก่อนหน้า และไม่เว้นระยะระหว่างหัวข้อหลักกับบรรทัดใต้หัวข้อหลัก หลังจากหัวข้อหลักแล้วอาจแบ่งหัวข้อย่อยภายในหัวข้อหลักได้ ซึ่งการจัดรูปแบบของหัวข้อย่อยนั้นจะกล่าวถึงในลำดับถัดไป

5.1. หัวข้อย่อย

หัวข้อย่อยให้ใช้อักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 พอยท์ แบบตัวหนา จัดชิดขอบซ้ายของบรรทัด เว้นระยะ 16 พอยท์ระหว่างหัวข้อย่อยกับบรรทัดก่อนหน้า และไม่เว้นระยะระหว่างหัวข้อย่อยกับบรรทัดใต้หัวข้อย่อย

5.1.1. หัวข้อย่อยลำดับที่สอง

ควรหลีกเลี่ยงการใช้หัวข้อย่อยลำดับที่สอง อย่างเช่นที่แสดงในย่อหน้านี้ อย่างไรก็ตามหากมีความจำเป็นต้องใช้จริง ๆ ให้พิมพ์ชื่อหัวข้อย่อยลำดับที่สองด้วยตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 พอยท์ แบบตัวหนา จัดชิดขอบซ้ายของบรรทัดในคอลัมน์ ไม่เว้นระยะระหว่างหัวข้อย่อยลำดับที่สองกับบรรทัดก่อนหน้า และไม่เว้นระยะระหว่างหัวข้อย่อยลำดับที่สองกับบรรทัดใต้หัวข้อย่อยลำดับที่สอง

ตัวอย่างของรูปภาพ

ภาพที่ 1 คำบรรยายภาพต้องอยู่ใต้ภาพ

ตารางที่ 1 คำบรรยายตารางต้องอยู่เหนือตาราง

Name	Salary	Age	BMI	Weight (kg)
Alice	20,000	21	25	30
Bob	23,500	30	32	28
Charlie	42,000	42	38	35

ที่มา. จาก.....

6. รูปภาพและตาราง

รูปภาพและตารางจะต้องจัดให้อยู่ภายในพื้นที่การพิมพ์ที่กำหนด รูปภาพ และต้องจัดสิ่งเหล่านี้ให้อยู่กึ่งกลาง รูปภาพและตารางต้องมีคำบรรยายและหมายเลขกำกับเสมอ การสร้าง กราฟ รูปภาพ หรือ Block Diagram ต่าง ๆ จะต้องเขียนด้วย Visio หรือ Excel เขียนคำบรรยายรูปภาพไว้ใต้รูปภาพ เขียนคำบรรยายตารางไว้ที่ส่วนบนของตาราง ในส่วนของคำบรรยายภาพและตาราง ใช้แบบอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 พอยท์ แบบตัวบาง

7. สมการ

การใช้สมการในการเขียนบทความวิชาการต้องเขียนด้วย Equation สมการทุกสมการต้องเขียนหมายเลขกำกับสมการไว้ทุกสมการที่ปรากฏในบทความ โดยใส่หมายเลขสมการในเครื่องหมายวงเล็บ (ดังที่แสดงด้านล่างนี้)

$$a + b = c + 2 \quad (1)$$

เว้นระยะหนึ่งบรรทัดก่อนสมการและเว้นระยะหนึ่งบรรทัดหลังสมการ จัดสมการให้อยู่กึ่งกลางบรรทัดในคอลัมน์ ขนาดตัวอักษรและสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเขียนสมการจะต้องมีขนาดเทียบเท่ากับตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 พอยท์ แบบตัวบาง

9. รูปแบบการอ้างอิง

1. การอ้างอิงในเนื้อหาให้ใช้วิธีการอ้างอิงแบบนาม-ปี โดยระบุชื่อผู้เขียน ปีที่พิมพ์ และเลขหน้าเอกสารไว้ข้างหลังของข้อความที่ต้องการอ้างอิง เช่น Green (2000, p. 5) หรือ (Green, 2000, p. 5)
2. การอ้างอิงท้ายบทความ ใส่เอกสารอ้างอิงทั้งหมดที่ส่วนท้ายสุดของบทความโดยให้อยู่ภายใต้หัวข้อ “เอกสารอ้างอิง” ภายใต้หัวข้อเอกสารอ้างอิงให้จัดลำดับเอกสารตามลำดับการอ้างอิงถึงในบทความโดยใช้ระบบการอ้างอิงแบบ APA Style เท่านั้น การเขียนบรรณานุกรมให้ใช้ตัวเลขอารบิกแบบสากลเท่านั้น **อย่าใช้เลขไทย** ดังที่แสดงไว้ในส่วนท้ายของประโยคนี้

10. เอกสารอ้างอิง

กรมโรงงานอุตสาหกรรม. (2561). *ข้อมูลโรงงานแยกตามพื้นที่*. ค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2561, จาก <http://www.diw.go.th/hawk/content.php?mode=data1search>.

ธัญนันท์ บุญอยู่. (2561). อิทธิพลของความสามารถทางนวัตกรรมในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่ถ่ายทอดอิทธิพลของวัฒนธรรมองค์กร การมุ่งเน้นการตลาด การจัดการความรู้ และการเป็นผู้ประกอบการสู่ความได้เปรียบในการแข่งขันอย่างยั่งยืนของอุตสาหกรรมรองเท้าและเครื่องหนัง. *วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*, 8(ฉบับพิเศษ), 44-62.

- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2560). *บทวิเคราะห์แนวโน้มธุรกิจ*. ค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2561, จาก <https://kasikornresearch.com/th/analysis/k-econ/business/Pages/36376.aspx>.
- Ahmed, F., Shahzad, K., Aslam, H., Bajwa, S. U., & Bahoo, R. (2016). The role of collaborative culture in knowledge sharing and creativity among employees. *Pakistan Journal of Commerce and Social Sciences*, 10(2), 335-358.
- Daft, R. L. (2001). *Organization theory and design*. (7th ed.). Cincinnati, OH: South Western College Publishing.
- Hair, J. F., Anderson, R. E., Tatham, R. L., & Black, W. C. (1998). *Multivariate data analysis* (5th ed.). New York: Prentice-Hall.
- Hair, J. F., Sarstedt, M., Ringle, C., & Gudergan, S. P. (2018). *SmartPLS 3*. Retrieved March 8, 2019, from <https://www.smartpls.com/downloads>.
- Islam, M. Z., Jasimuddin, S. M., & Hasan, I. (2014). Organizational culture, structure, technology infrastructure and knowledge sharing: Empirical evidence from MNCs based in Malaysia. *Emerald*, 45(1), 67-88.

รูปแบบการเขียนบรรณานุกรมแบบ APA Style

หนังสือทั่วไป	
รูปแบบ	ชื่อผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)./สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

ผู้แต่ง 1 คน	ธัญนันท์ บุญอยู่. (2560). <i>เอกสารประกอบการสอน MBA0203 การจัดการและพฤติกรรมองค์กร</i> (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์. Hair, J. F. (1998). <i>Multivariate data analysis</i> (5th ed.). New York: Prentice-Hall.
ผู้แต่ง 2 คน	ธัญนันท์ บุญอยู่ และสุชารัตน์ บุญอยู่. (2560). <i>เอกสารประกอบการสอน MBA0203 การจัดการและพฤติกรรมองค์กร</i>. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์. Hair, J. F., & Black, W. C. (1998). <i>Multivariate data analysis</i> (5th ed.). New York: Prentice-Hall.
ผู้แต่ง 3-7 คน	ธัญนันท์ บุญอยู่, สุชารัตน์ บุญอยู่ และดำรงค์ ลิ้มปสายชล. (2560). <i>เอกสารประกอบการสอน MBA0203 การจัดการและพฤติกรรมองค์กร</i>. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์. Hair, J. F., Anderson, R. E., Tatham, R. L., & Black, W. C. (1998). <i>Multivariate data analysis</i> (5th ed.). New York: Prentice-Hall.

วารสาร	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร,/ปีที่ (ฉบับที่),/เลขหน้าปรากฏ.

ตัวอย่าง

ผู้แต่ง 1 คน	กนกอร บุญมาเกิด. (2560). อิทธิพลของตัวแปรกำกับการบูรณาการความรู้ที่ถ่ายโอนความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารคนเก่งสู่ความได้เปรียบในการแข่งขันอย่างยั่งยืนของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ไทย. <i>วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์</i>, 1(2), 59-69.
--------------	--

รูปแบบการเขียนบรรณานุกรมแบบ APA Style

หนังสือทั่วไป	
รูปแบบ	ชื่อผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)./สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

ผู้แต่ง 1 คน	ธัญนันท์ บุญอยู่. (2560). <i>เอกสารประกอบการสอน MBA0203 การจัดการและพฤติกรรมองค์กร</i> (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์. Hair, J. F. (1998). <i>Multivariate data analysis</i> (5th ed.). New York: Prentice-Hall.
ผู้แต่ง 2 คน	ธัญนันท์ บุญอยู่ และสุชารัตน์ บุญอยู่. (2560). <i>เอกสารประกอบการสอน MBA0203 การจัดการและพฤติกรรมองค์กร</i>. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์. Hair, J. F., & Black, W. C. (1998). <i>Multivariate data analysis</i> (5th ed.). New York: Prentice-Hall.
ผู้แต่ง 3-7 คน	ธัญนันท์ บุญอยู่, สุชารัตน์ บุญอยู่ และดำรงค์ ลิ้มปสายชล. (2560). <i>เอกสารประกอบการสอน MBA0203 การจัดการและพฤติกรรมองค์กร</i>. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์. Hair, J. F., Anderson, R. E., Tatham, R. L., & Black, W. C. (1998). <i>Multivariate data analysis</i> (5th ed.). New York: Prentice-Hall.

วารสาร	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร,/ปีที่ (ฉบับที่),/เลขหน้าที่ปรากฏ.

ตัวอย่าง

ผู้แต่ง 1 คน	กนกอร บุญมาเกิด. (2560). อิทธิพลของตัวแปรกำกับการบูรณาการความรู้ที่ถ่ายโอนความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารคนเก่งสู่ความได้เปรียบในการแข่งขันอย่างยั่งยืนของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ไทย. <i>วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์</i>, 1(2), 59-69.
--------------	--

Website	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียน./ (ปีที่พิมพ์)/ชื่อเรื่อง./ค้นเมื่อ (วันที่ เดือน ปี พ.ศ.), จาก http://www.

ตัวอย่าง

- รูปแบบที่ 1 กรมโรงงานอุตสาหกรรม. (2561). *ข้อมูลโรงงานแยกตามพื้นที่*. ค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2561, จาก [http://www. diw.go.th/hawk/content.php?mode=data1 search](http://www.diw.go.th/hawk/content.php?mode=data1search).
- รูปแบบที่ 2 Department of Industrial Works. (2018). *Factory data by area*. Retrieved June 15, 2018, from [http://www. diw.go.th/hawk/content.php? mode=data11search](http://www.diw.go.th/hawk/content.php?mode=data11search).

หมายเลขบทความ
(เฉพาะเจ้าหน้าที่กรอก)

แบบฟอร์มการส่งบทความ SAU Journal of Social Sciences and Humanities

1. ประเภทของบทความ

☐ บทความวิจัย ☐ บทความวิชาการปริทรรศน์ ☐ บทความวิชาการเทคนิค ☐ บทความวิชาการพิเศษ

2. สาขาบทความที่ส่ง

☐ รัฐศาสตร์ ☐ รัฐประศาสนศาสตร์ ☐ นิติศาสตร์ ☐ เศรษฐศาสตร์
☐ การจัดการ ☐ บริหารธุรกิจ ☐ พัฒนาสังคมและการศึกษา ☐ สหวิทยาการ

3. ชื่อบทความ

ภาษาไทย.....

ภาษาอังกฤษ.....

4. ชื่อ-สกุลของผู้นิพนธ์ประสานงาน (Corresponding author).....

5. สถานที่ติดต่อของผู้นิพนธ์ประสานงาน (Corresponding author) ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....โทรสาร..... E-mail.....

6. รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าของบทความทั้งหมด

ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย ตัวบรรจง)	ชื่อ-สกุล (ภาษาอังกฤษ ตัวบรรจง)	หน่วยงาน	โทรศัพท์	E-mail
1.				
2.				
3.				

7. การรับรองบทความ

☐ ขอรับรองว่าบทความต้นฉบับนี้ยังไม่เคยได้รับการเผยแพร่และตีพิมพ์ในวารสารอื่นใดมาก่อน

ขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....ผู้นิพนธ์ประสานงาน

()

วัน..... เดือน..... พ.ศ.

หมายเหตุ ส่งแบบฟอร์มนี้มาพร้อมกับบทความตามช่องทางในคำแนะนำสำหรับผู้เขียน (การส่งบทความ)

SAU JOURNAL

OF SOCIAL SCIENCES & HUMANITIES

SAUJOURNALSSH.SAU.AC.TH